

د رسولانو عملونه

د کتاب پېژندنه

د رسولانو د عملونو کتاب د لوقا د انجيل څخه وروسته پيل کيږي چې ليکونکی يې لوقا دی. دا د لوقا د انجيل نه وروسته ليکل شوی دی. کله چې عیسی مسیح په صلیب باندې مړ کړای شو، نو شاگردانو يې له وېرې خپل ځانونه پټ کړل، خو عیسی مسیح د مړینې څخه وروسته په درېمه ورځ بیا راژوندی او د هغوی په منځ کې رابنکاره شو. مخکې له دې چې عیسی بېرته اسمان ته پورته شي يوځل بیا يې د هغوی سره وعده وکړه چې پلار خدای به هغوی ته هغه وعده شوی سوغات يعنې روح القدس راولېږي. عیسی مسیح هغوی ته وويل چې دوی به د روح القدس په قدرت سره د هغه د پيغام شاهدان اوسي، لومړی په اورشلیم، يهودیه، سامره او بیا د نړۍ تر بل سره پورې (د رسولانو عملونه ۸:۱).

د رسولانو د عملونو د کتاب مهمې ځانگړتیاوې د روح القدس کار دی چې په اورشلیم کې د پنتیکاست په ورځ په خپل قدرت سره په ایماندارانو باندې نازل شو. روح القدس کلیسا او د هغې مشرانو ته په هغو ټولو پېښو کې چې په دې کتاب کې بیان شوي دي، لارښوونه کوي او هغوی ته قوت ورکوي. لومړنی مسیحي پيغام د یو شمېر موعظو او هغو پېښو لاندې دی چې د رسولانو د عملونو په کتاب کې ليکل شوي دي چې د ایماندارانو په ژوند او د کلیسا سره په ملگرتیا کې د دې پيغام د قدرت ښکارندوی دی. په دې کتاب کې د لوستونکو پام دې ټکي ته راگرځول شوی دی چې کلیسا کوم سیاسي سازمان نه دی او د کوم حکومت د رانسکورولو او یا قدرت ته د رسېدلو دپاره فعالیت نه کوي، بلکې د کلیسا مقصد دا دی چې دا اعلان کړي چې خلک به په عیسی مسیح باندې په ایمان راوړلو سره د

خدای پاچاهی ته دننه شي.

د رسولانو د عملونو کتاب دا څرگندوي چې روح القدس ټولو ایماندارانو ته لارښوونه کوي او هغوی ته توان ورکوي، ترڅو د عیسی مسیح په هکله د اورشلیم څخه تر روم پورې یهودیانو او غیریهودیانو دواړو ته زېری ورسوي.

د موضوعگانو لست

د خلاصون د زېري رسولو دپاره تیاری: ۱:۱-۲۶

الف: د عیسی وروستنی فرمان او وعده: ۱:۱-۱۴

ب: د یهودا اسخريوتي په ځای د یو بل کس ټاکنه: ۱:۱۵-۲۶

په اورشلیم کې د زېري رسول: ۱:۲-۳:۸

په یهودا او سامره کې د زېري رسول: ۴:۸-۲۵:۱۲

د پولوس رسول کارونه: ۱۳-۲۸ فصلونه

الف: د خلاصون د زېري رسولو دپاره لومړی سفر: ۱۳-۱۴ فصلونه

ب: د اورشلیم شورا: ۱:۱۵-۳۵

ت: د خلاصون د زېري د رسولو دپاره دوهم سفر: ۱۵:۳۶-۲۲:۱۸

ث: د خلاصون د زېري د رسولو دپاره درېم سفر: ۱۸:۲۳-۲۱:۱۶

ج: پولوس رسول د اورشلیم، قیصریه او روم په زندانونو کې: ۲۱:۱۷-۲۸:۳۱

۱ (۱) ای تیوفیلوسه! ما په خپل لومړي کتاب کې د هغو کارونو په هکله ولیکل چې عیسی سرته ورسول او تعلیم یې ورکړ، یعنې د هماغې ورځې نه چې کار یې پیل کړ، (۲) تر هغې ورځې پورې چې هغه اسمان ته پورته کړای شو. مخکې له دې چې دا کار وشي هغه خپلو رسولانو ته چې هغه غوره کړي وو د روح القدس په وسیله لارښوونې وکړې. (۳) عیسی د خپلې مړینې څخه وروسته خپل ځان رسولانو ته وښود او ډېر ثبوتونه یې وړاندې کړل چې هغه ژوندی دی او تر څلوېښتو ورځو پورې خو څو ځلې هغوی ته ښکاره شو او د هغوی سره یې د خدای د پاچاهۍ په هکله خبرې وکړلې. (۴) هغه وخت چې عیسی لا د هغوی سره ؤ، هغوی ته یې حکم وکړ: «د اورشلیم څخه لا پر نه شی بلکې د هغې وعدې انتظار وباسئ چې زما پلار کړي ده او د هغې په هکله مې تاسو ته ويلي وو. (۵) یحیی به په اوبو باندې د تعمید غسل ورکاوه، خو څو ورځې وروسته به تاسو ته په روح القدس د تعمید غسل درکړل شي.»

اسمان ته د عیسی مسیح ختل

(۶) نو کله چې رسولان سره راټول شول، د عیسی څخه یې پوښتنه وکړه: «څښتنه، ایا همدا یې وخت دی چې ته به بیا اسراییلو ته پاچاهي ورکوي؟» (۷) عیسی هغوی ته وویل: «تاسو ته په کار نه دي چې هغه وختونه او نیتې وپېژنئ چې زما پلار په خپل اختیار سره ټاکلي دي. (۸) خو د روح القدس په نازلېدلو به تاسو قدرت پیدا کړئ او په اورشلیم، ټوله یهودیه، سامره او د نړۍ تر بله سره پورې به زما شاهدان یئ.» (۹) وروسته له دې چې عیسی دا وویل، په داسې حال کې چې هغوی ورته کتل هغه اسمان ته پورته بوتلل شو او ورپڅې هغه د هغوی له نظره پناه کړ. (۱۰) کله چې عیسی پورته روان ؤ او هغوی لا اسمان ته څیر څیر کتل، نو ناڅاپه دوه سړي چې سپین کالي یې اغوستي وو د هغوی په خوا کې ودرېدل (۱۱) او ویې ویل: «ای جلیلینو، تاسو ولې دلته ولاړ یئ او اسمان ته گورئ؟ دغه عیسی چې ستاسو څخه اسمان ته پورته بوتلل شو، لکه څنګه چې لا پر او تاسو ولیده، نو همداسې به بېرته راشي.»

د یهودا په ځای د ماتیاس ټاکل

(۱۲) بیا رسولان د زیتون د غره څخه چې له اورشلیم څخه یو کیلومتر لږې دی، بېرته اورشلیم ته

راستانه شول. (۱۳) كله چې هغوی ښار ته ورسېدل، نو هغې بالاخاني ته پورته شول چې هغوی په کې د يو څه وخت دپاره اوسېدل. کوم رسولان چې هلته تللي وو هغوی بطروس، يوحنا، يعقوب، اندرياس، فيليپوس، توما، بارتولما، متي، د حلفي زوی يعقوب، شمعون سرتېری او د يعقوب زوی يهودا وو. (۱۴) هغوی ټول به يوځای سره راټولېدل او تل به يې په گډه دعا کوله چې په هغوی کې د عیسی مور مریم، خو نورې ښځې او د عیسی وروڼه هم وو.

(۱۵) په هغو ورځو کې بطروس په يوه غونډه کې چې د عیسی شاگردان په کې راټول شوي وو او شمېر يې شاوخوا يوسلو شل تنه وو، ودرېده او ويې ويل: (۱۶) «ای خویندو او وروڼو! د خدای د کلام هغه پېشگويي بايد رښتيا شي چې روح القدس د داود په خوله د يهودا په هکله چې د عیسی د نیوونکو لارښوونکی ؤ، کړې وه. (۱۷) هغه زمونږ د ډلې څخه ؤ او زمونږ سره په خدمت کې شریک ؤ. (۱۸) کومې پیسې چې يهودا د هغه بد کار په بدل کې ترلاسه کړې وې، په هغو باندې يې يوه ټوټه ځمکه واخيستله او په هغې کې سر په تالاق راولوبد. خپته يې وشلېدله او ټولې کولمې يې دباندې راووتلې. (۱۹) د اورشلیم ټول خلک له دې نه خبر شول او هغوی دا ځمکه په خپله ژبه د حقل دما په نوم ياده کړه چې معنی يې ده د وينې ځمکه. (۲۰) نو ځکه د زبور په کتاب کې ليکل شوي دي:

وران او ويجاړ دې شي د هغه د اوسېدلو ځای

په هغه کې دې هېڅوک نه اوسي

او همدارنگه ليکل شوي دي:

د هغه مقام دې بل څوک ونيسي.

(۲۱) نو اوس بايد يو داسې سړی وټاکل شي چې هغه په ټوله موده کې چې څښتن عیسی زمونږ سره تگ او راتگ درلود، زمونږ سره ملگری ؤ، (۲۲) يعنې له هغه وخت نه چې يحيی د تعمید غسل ورکاوه تر هغه وخته پورې چې عیسی زمونږ څخه پورته بوتلل شو. نو د دغو کسانو څخه بايد يو يې د عیسی د بيا راژوندي کېدلو د شاهد په توگه زمونږ سره وي.»

٢٣) نو هغوی د دوو کسانو وړاندیز وکړ: یوسف چې د برسابا په نوم یادېده او همدارنگه د یوستوس په نوم هم مشهور ؤ او بل یې ماتياس ؤ. ٢٤) بیا هغوی دعا وکړه: «ای څښتنه، ته د ټولو انسانانو د زړونو څخه خبر یې، نو مونږ ته وښایه چې په دې دوه کسانو کې تا کوم یو غوره کړی دی ٢٥) چې د رسول په توگه د یهودا په ځای خدمت وکړي، ځکه چې هغه خپل رسالت پرېښود او هغه ځای ته لاړ چې د هغه لایق ؤ.» ٢٦) بیا هغوی پچه واچوله او پچه د ماتياس په نوم راووتله او هغه په هغو نورو یوولسو رسولانو کې شامل شو.

د روح القدس نازلېدل

٢ ١) کله چې د پنتیکاست ورځ راوړسېدله، ټول ایمانداران په یو ځای کې سره راټول شوي وو. ٢) ناڅاپه د اسمان څخه د یو تېز باد په شان یو اواز راغی او په ټول کور کې چې هغوی په کې ناست وو، دا اواز خپور شو. ٣) هلته هغوی ته د اور د لمبو په شان ژبې رابښکاره شوې او په هغوی هر یو باندې نازلې شوې. ٤) هغوی ټول د روح القدس څخه ډک شول او څنگه چې روح القدس هغوی ته د خبرو کولو توان ورکړ، نو په نورو ژبو یې خبرې پیل کړلې.

٥) په هغه وخت کې پرهېزگاره یهودیان چې د نړۍ د هر هېواد څخه راغلي وو، په اورشلیم کې اوسېدل. ٦) کله چې هغوی دا اواز واورېد، نو ډېر خلک سره راټول شول او حیران پاتې شول، ځکه چې هر یو د ایماندارانو خبرې په خپلو ژبو باندې اورېدلې. ٧) هغوی ډېر حیران پاتې وو او ویل یې: «ایا دا ټول جلیلیان نه دي چې خبرې کوي؟» ٨) نو بیا څنگه مونږ هر یو په خپله مورنۍ ژبه د هغوی خبرې اورو؟ ٩) مونږ پارتیانو، مادیانو، ایلامیانو، د بین النهرین اوسېدونکو، د یهودیې او کپدوکيې، پونتوس، د اسیا د ولایت ١٠) او فریجیې او پمفیلیې، مصر او لیبیا د سیمو څخه چې د قیروان ښار ته نژدې دي، رومي مسافران ١١) چې اصلي یهودیان او څوک چې یهودیان شوي دي، کریتیان او عربان یو. خو بیا هم مونږ د هغوی خبرې چې د خدای د حیرانوونکو کارونو په هکله یې کوي په خپلو خپلو ژبو اورو.» ١٢) هغوی حیران او وارخطا ولاړ وو او یو د بله څخه یې پوښتنه کوله چې دا څه معنی لري؟ ١٣) خو نورو به ملنډې وهلې او ویل به یې چې دا خلک نشه دي.

د پطروس وعظ

١٤) بيا پطروس د نورو يوولسو رسولانو سره ودرېده او په لوړ اواز يې د خلکو گڼې گونې ته په وينا كې وويل: «ای يهوديانو او د اورشليم اوسېدونكو! زه چې خه وايم، غواړم په هغې باندې يوه شئ او په غور سره يې واورئ. ١٥) لكه څنگه چې تاسو فكر كوي دا خلك نشه نه دي، ځكه چې اوس لا د سهار نهه بجې دي. ١٦) بلکې دا هغه څه دي چې يوپيل نبي د هغه په هكله ويلي وو:

١٧) خدای وايي: په اخرو ورځو كې به داسې وشي. زه به خپل روح كړمه نازل په ټولو خلكو باندې ستاسو لورگانې او زامن به زما پيغام رسوي ستاسو ځوانان به روياگانې ويني او ستاسو سپين ږيري به خوبونه ويني ١٨) هو، په هغو ورځو كې حتى په خپلو غلامانو او وينځو باندې به هم خپل روح نازل كړم او دوی به زما پيغام رسوي. ١٩) زه به پاس په اسمان كې عجيبه كارونه وينايم او لاندې په ځمكه باندې حيرانوونكې نښې يعنې وينه، اور او سخت لوگي. ٢٠) مخکې له دې چې د څښتن ورځ راشي يعنې لويه او د جلال ورځ، نو لمر به په تياره باندې بدل شي او د سپوږمۍ رنگ به لكه د وينې په شان سوري شي. ٢١) نو بيا به داسې وشي چې هرڅوك د څښتن په نوم چې مرسته وغواړي، هغه به وژغورل شي.

٢٢) ای د اسراييلو خلكو! دې خبرو ته غور ونيسئ: ناصري عيسى يو سړی ؤ چې خدای هغه تاسو ته د معجزو، حيرانوونكو كارونو او نښو له لارې چې خدای د هغه په وسيله ستاسو په منځ كې وښودلې، ثابته كړه چې هغه څوك دی، لكه څنگه چې تاسو په خپله ورباندې خبر يئ. ٢٣) دا سړی تاسو ته د خدای د ټينگې ارادې او پوهې له مخې په لاس دركړل شو او تاسو هغه د بدكارانو په مرسته په صليب ځوړند او مړ مو كړ. ٢٤) خو خدای هغه بېرته راژوندی كړ او د مرگ د عذاب څخه يې خلاص كړ، ځكه چې مرگ نه شو كولاى هغه په خپلو منگولو كې وساتي. ٢٥) ځكه چې داود د هغه په هكله ويلي وو:

زده وينم چې تل څښتن زما سره دی

هغه موجود دی زما بني لاس ته

چې زه ونه غورځېږم

٢٦ نو زما زړه دی خوشحال

کله چې کرم خبرې نو ډېر خوشحاله یمه

او اوسي په هیله کې به ارام بدن زما

٢٧ ځکه چې ته به ما پرېږدې د مرو په دنیا کې

او ته به پرېږدې مری د خپل سپېڅلي خادم

چې شي خراب

٢٨ تا راته ونبودلې لارې د ژوند

په خپل دیدار به کړې ما ډک

د خوشحالیو څخه

٢٩ ای گرانو دوستانو! زه کولای شم په پوره ډاډ سره د خپل نیکه داود په هکله تاسو ته ووايم چې

هغه مړ شو او بنځ شو او د هغه قبر تر نن ورځې پورې دلته موجود دی. ٣٠ خو داود پیغمبر ؤ او

پوهېده چې خدای ورسره وعده کړې او قسم یې خوړلی چې د هغه د اولادې څخه به یو کس د

پاچاهۍ په تخت کښېښوي. ٣١ داود پوهېده چې څه به کيږي او ویلي یې وو چې مسیح به بیا

راژوندی کيږي. هغه وویل چې خدای به هغه د مرو په دنیا کې پرېږدي او نه به د هغه مری خرابېدلو

ته پرېږدي. ٣٢ خدای همدا عیسی د مرو څخه راژوندی کړ او مونږ ټول د دې شاهدان یو. ٣٣

نو بیا عیسی پورته یووړل شو چې د خدای نبي لاس ته کښېښي او هغه د اسماني پلار له خوا وعده

شوی روح القدس ترلاسه کړ او په مونږ باندې یې نازل کړ چې اوس یې تاسو وینئ او اورئ. ٣٤

ځکه چې داود خپله اسمان ته نه ؤ پورته شوی، خو هغه وایی:

څښتن وويل زما بادار ته

كښېنه زما ښي لاس ته

ترڅو ستا دښمنان كړم (۳۵)

ستا د پښو لاندې

(۳۶) نو د اسراييلو ټول خلك دې په يقين سره په دې پوه شي چې هغه عيسى چې تاسو په صليب ځوړند كړى ؤ، خداى هغه څښتن او مسيح وټاكه.

(۳۷) كله چې خلكو دا واورېدل، نو زېږونه يې مات شول. هغوى پطروس او نورو رسولانو ته وويل: «اى گرانو دوستانو! مونږ بايد څه وكړو؟» (۳۸) پطروس هغوى ته وويل: «تاسو هر يو بايد د خپلو گناهونو نه توبه وباسئ او د عيسى مسيح په نوم د تعميد غسل واخلى، په دې ډول به ستاسو گناهونه وبخښل شي او روح القدس به د يو نعمت په توگه ترلاسه كړئ. (۳۹) ځكه چې دا وعده ستاسو سره، ستاسو د اولادونو او هغو خلكو سره ده چې په لېرې ځايونو كې اوسېږي، يعنې د هغو ټولو سره چې زمونږ څښتن خداى يې خپل ځان ته رابولي.» (۴۰) پطروس هغوى ته نورې ډېرې خبرې وكړې او هغوى ته يې خبردارى وركړ او وېي ويل: «خپل ځانونه د دې زمانې د بدكارو خلكو څخه وساتئ.» (۴۱) كومو خلكو چې د پطروس پيغام ومانه، نو هغوى ته د تعميد غسل وركړل شو. په هغه ورځ شاوخوا درې زره كسان د ايماندارانو د ډلې سره يوځاى شول.

د ايماندارانو ژوند

(۴۲) ايماندارانو خپل وخت د رسولانو څخه د تعليم په اورېدلو، د يو بل سره په ملگرتيا، په گډه سره د ډوډۍ په خوړلو او دعا كولو تېراوه. (۴۳) د هغو حيرانوونكو كارونو او معجزو له امله چې د رسولانو په وسيله به ښودل كېدلې، د ټولو په زړونو كې به وېره پيدا كېدله. (۴۴) ټول ايمانداران به سره راټولېدل او هغوى چې هرڅه لرل نو ټول به په كې شريك وو. (۴۵) هغوى به خپل مال او جايداد خرڅاوه او هر يو ته به يې د هغه د اړتياوو له مخې پيسې وركولې. (۴۶) هغوى به هره ورځ

د خدای په کور کې سره راټولېدل او په خپلو کورونو کې به یې په خوشحالی او اخلاص یوځای
ډوډی خوړله. (٤٧) هغوی به د خدای ثنا ویله او ټول خلک ترې خوشحاله وو او هره ورځ به چې
خومره خلکو خلاصون مونده، نو څښتن به د هغوی په ډله کې شاملول.

پطروس او یوحنا یو شل سړي ته شفا ورکوي

٣ (١) یوه ورځ د ماسپین درې بجې چې د عبادت وخت ؤ، پطروس او یوحنا د خدای کور ته
تلل. (٢) یو سړی چې له مور نه شل پیدا شوی ؤ، د خدای د کور د هغې دروازې مخې ته چې د
ښکلې دروازې په نوم یادېدلې کښېناسته، ترڅو د خلکو څخه چې د خدای کور ته به ننوتل، خیرات
وغواړي. (٣) کله چې هغه شل سړي ولیدل چې پطروس او یوحنا د خدای کور ته ننوځي، نو د
هغوی څخه یې خیرات وغوښت. (٤) پطروس او یوحنا هغه ته په ځیر ځیر وکتل او پطروس ورته
وویل: «مونږ ته وگوره.» (٥) هغه شل سړي هغوی ته وکتل او تمه یې لرله چې د هغوی څخه به
کوم څه ترلاسه کړي. (٦) خو پطروس وویل: «زه سره زر یا سپین زر نه لرم، خو څه چې لرم هغه
تاته درکوم. د ناصري عیسی مسیح په نوم امر کوم چې پاڅېره او وگرځه.» (٧) بیا پطروس هغه د
ښي لاس څخه ونیوه او د هغه سره یې مرسته وکړه چې ویې دروي. سمدلاسه د هغه په پښو او د
پښو په بندونو کې قوت پیدا شو. (٨) بیا هغه زر پاڅېده او په خپلو پښو ودرېده او روان شو. بیا
هغه سړی د هغوی سره د خدای کور ته ننوت، گرځېده او ټوپونه یې وهل او د خدای ثنا یې ویله.
(٩) ټولو خلکو ولیدل چې هغه گرځېده او د خدای ثنا یې ویله. (١٠) کله چې هغوی دا سړی
وپېژانده چې دا هماغه سړی دی چې د خدای د کور د ښکلې دروازې په خوله کې به ناست ؤ او
خیرات به یې غوښته، نو ټول هک حیران شول چې په هغه باندې څه وشول.

د خدای په کور کې د پطروس وعظ

(١١) په داسې حال کې چې هغه سړي پطروس او یوحنا کلک نیولي وو، ټولو خلکو په حیرانتیا سره
په هغه ځای کې چې د سلیمان د برنډې په نوم یادېده، د هغوی خواته منډې وهلې. (١٢) کله چې
پطروس خلک ولیدل، نو هغوی ته یې په وینا کې وویل: «ای د اسراییلو خلکو، تاسو ولې په دې کار

حیران شوی او ولې مونږ ته داسې گورئ؟ تاسو فکر کوئ چې دا سړی مونږ په خپل قدرت او دینداری سره جوړ کړ چې وگرځي؟ (۱۳) د ابراهیم، اسحاق، یعقوب یعنی زموږ د نیکونو خدای خپل خدمتگار عیسی ته لویې ورکړې ده. خو تاسو هغه حاکمانو ته په لاس ورکړ او د پیلاتوس په حضور کې مو د هغه څخه انکار وکړ، که څه هم پیلاتوس پرېکړه کړې وه چې هغه ازاد کړي. (۱۴) تاسو د هغه سپېڅلي او نېک سړي څخه انکار وکړ او د یو قاتل د خوشې کولو غوښتنه مو وکړه. (۱۵) تاسو هغه څوک وواژه چې د ژوندون سرچینه ده، خو خدای هغه بېرته د مرگ څخه راژوندی کړ او مونږ د دې شاهدان یو. (۱۶) دا د عیسی د نوم قدرت ؤ چې هغه شل سړي ته یې چې تاسو یې وینئ او پېژنئ، توان ورکړ. د عیسی په نوم او په هغه باندې په ایمان راوړلو سره دا سړی بالکل روغ شو او تاسو یې وینئ.

(۱۷) اوس ای زما ورونو! زه پوهېږم چې تاسو او ستاسو مشرانو دا کار په ناپوهۍ سره کړی دی. (۱۸) خو خدای چې کومه پېشگویی د خپلو پیغمبرانو په وسیله کړې وه چې د خدای مسیح به تکلیفونه وزغمي، هغه یې پوره کړه. (۱۹) نو توبه وباسئ او د خدای خواته راوگرځئ، ترڅو ستاسو گناهونه وبخښل شي. (۲۰) بیا به داسې وختونه راشي چې څښتن تاسو ته روحاني سکون درکړي. خدای به تاسو ته عیسی چې ستاسو دپاره ټاکل شوی مسیح دی، درولېږي. (۲۱) لکه څنګه چې خدای د خپلو سپېڅلو پیغمبرانو په وسیله ډېر پخوا وعده کړې وه، عیسی باید تر هغه وخته پورې په اسمان کې پاتې شي، ترڅو ټول شیان بېرته جوړ شي. (۲۲) ځکه چې موسی وویل: «ستاسو څښتن خدای به ستاسو د خپل قوم څخه زما په شان یو پیغمبر درولېږي. هغه چې هرڅه وايي تاسو به ورته غوږ نیسئ. (۲۳) هرڅوک چې د هغه پیغمبر خبرو ته غوږ ونه نیسي او هغه ونه مني، نو هغه به د خدای د قوم څخه وویستل شي او له منځه به یووړل شي.» (۲۴) سمویل او نورو ټولو پیغمبرانو چې د هغه څخه وروسته راغلي دي په دې هکله خبرې کړې وې چې په دې ورځو کې به څه وشي. (۲۵) تاسو د پیغمبرانو وارثان یئ او په هغه لوظ کې شریک یئ چې خدای ستاسو د نیکونو سره کړی دی، لکه څنګه چې خدای ابراهیم ته وویل: «ستا د اولادې په وسیله به د نړۍ ټول خلک برکت ومومي.» (۲۶) کله چې خدای خپل خدمتگار عیسی وټاکه، نو هغه یې اول تاسو ته درولېږه چې تاسو هر یو د خپلو بدو لارو څخه راوړوي او برکت درته درکړي.»

پطروس او یوحنا د شورا په مخکې

۴ (۱) پطروس او یوحنا لا د خلکو سره خبرې کولې چې په دې وخت کې ځینې کاهنان، د خدای د کور د ساتونکو قوماندان او ځینې صدوقیان راورسېدل. (۲) هغوی ډېر په قهر وو، ځکه چې رسولانو خلکو ته تعلیم ورکاوه او اعلان یې کاوه چې عیسی د مړو څخه بیا راژوندی شوی دی او دا ثابتوي چې مړي به راژوندي کېږي. (۳) هغوی پطروس او یوحنا ونيول، خو له دې امله چې ماښام و، نو هغوی یې تر سبا ورځې پورې په زندان کې وساتل. (۴) خو ډېرو خلکو چې دا پیغام واورېد، نو ایمان یې راوړ. د هغوی شمېر نژدې پنځو زرو کسانو ته ورسېده.

(۵) بله ورځ د یهودیانو حاکمان، مشران او د شریعت عالمان په اورشلیم کې سره راټول شول. (۶) لوی کاهن حناس او قیافا، یوحنا، سکندر او د لوی کاهن د کورنۍ نور غړي هم هلته وو. (۷) هغوی پطروس او یوحنا راوستل او د شورا په مخکې یې ودرول او پوښتنه یې ترې وکړه: «تاسو په کوم قدرت او د چا په نوم دا کار کړی دی؟» (۸) پطروس چې د روح القدس څخه ډک شو، هغوی ته ځواب ورکړ: «ای د قوم حاکمانو او مشرانو: (۹) که چېرې تاسو نن زمونږ څخه د هغه نېک کار په هکله چې د هغه شل سړي سره مو کړی دی پوښتنه کوئ او غواړئ په دې پوه شئ چې هغه څنگه روغ شو، (۱۰) نو تاسو ټول او د اسراییلو ټول قوم دې په دې پوه شي چې دا سړی چې ستاسو په مخکې ولاړ دی، هغه د ناصري عیسی مسیح د نوم په قدرت سره چې تاسو په صلیب ځوړند کړ او خدای بېرته د مړو څخه راژوندی کړ، روغ شوی دی. (۱۱) عیسی هغه څوک دی چې د هغه په هکله د خدای په کلام کې لیکل شوي دي:

کومه تیره چې رد کړې گلکارانو وه

هغه اوس شوه اصلي تیره د تهداب

(۱۲) خلاصون یوازې د عیسی په وسیله ترلاسه کېدای شي. ځکه چې په ټوله نړۍ کې بل داسې څوک نشته چې د هغه په وسیله مونږ خلاصون ومومو.»

١٣) کله چې هغوی د پطروس او یوحنا زپورتیا ولیدله او پوه شول چې هغوی عادي او بې تعلیمه خلک دي، نو حیران شول او ویې وپېژندل چې د عیسی ملگری دي. (١٤) خو څرنگه چې هغوی هغه سړی ولیده چې روغ رمټ د هغوی په منځ کې ولاړ دی، نو هېڅ یې ونه شو ویلی. (١٥) نو هغوی پطروس او یوحنا ته امر وکړ چې د شورا څخه ووځي او بیا یې په خپل منځ کې بحث پیل کړ. (١٦) هغوی وویل: «دې خلکو سره څه وکړو؟ ځکه چې د اورشلیم ټول خلک پوهیږي چې دا حیرانوونکي معجزه د هغوی له خوا وشوه او مونږ له هغې څخه منکرېدلی نه شو. (١٧) خو د دې دپاره چې دا خبره نوره هم د خلکو په منځ کې خپره نه شي، نو هغوی ته باید خبرداری ورکړو چې نور د عیسی په هکله د هېچا سره خبرې ونه کړي.»

١٨) نو هغوی پطروس او یوحنا بیا راوغوښتل او حکم یې ورته وکړ چې نور به هېڅکله د عیسی په نوم چاته څه نه وایي او نه به تعلیم ورکوي. (١٩) خو پطروس او یوحنا ځواب ورکړ: «تاسو په خپله قضاوت وکړئ چې د خدای په نظر کې کومه خبره سمه ده، ایا د خدای څخه اطاعت وکړو او که ستاسو څخه؟ (٢٠) مونږ چې څه لیدلي او اورېدلي دي د هغې په هکله غلي نه شو پاتې کېدلی.» (٢١) شورا پطروس او یوحنا ته یوځل بیا سخت خبرداری ورکړ او بیا یې پرېښودل چې لاړ شي. هغوی داسې کوم دلیل پیدا نه کړ چې دوی ته سزا ورکړي، ځکه څه چې شوي وو د هغې په خاطر ټولو خلکو د خدای ثنا ویله. (٢٢) کوم سړي چې په دې معجزې شفا موندلې وه د هغه عمر د څلوېښتو کلونو څخه زیات ؤ.

د ایماندارانو د زپورتیا دپاره دعا

٢٣) کله چې پطروس او یوحنا رخصت شول، نو هغوی خپلو ملگرو ته لاړل او څه چې مشرانو کاهنانو او د قوم مشرانو ورته ویلي وو، هغوی ته یې وویل. (٢٤) کله چې ایماندارانو دا واورېدل، نو په گډه یې خدای ته دعا وکړه او ویې ویل: «ای څښتن تعالی، ای د اسمان، ځمکې، بحیرو او هرڅه چې په هغو کې دي، د هغو ټولو خالق! (٢٥) تا د روح القدس په وسیله د خپل خدمتگار او زموږ د نیکه داود په خوله وویل:

اولې دومره شول په قهر نور قومونه؟

ولې بېخايه دسيسې جوړوي دغه قومونه؟

٢٤ تياروي ځانونه جنگ ته پاچاهان د جهان

او يوځای کيږي يو د بله سره حکمرانان

د خښتن او د هغه د مسيح په وړاندې

٢٧ په حقيقت کې دلته په همدې ښار کې هيروديس او پانتياس پيلاتوس د غيريهوديانو او د اسرايلو د خلکو سره ستا د سپېڅلي خدمتگار عيسی په وړاندې چې تا مسح کړی دی، سره يوځای شوي دي. ٢٨ دوی هغه کارونه وکړل چې تا په خپل قدرت او خپلې ارادې سره مخکې پرېکړه کړې وه چې بايد وشي. ٢٩ اوس ای خښتنه، د هغوی خبرداريو ته وگوره او خپلو خدمتگارانو ته دې دا توان ورکړه چې په پوره زړورتيا سره ستا پيغام بيان کړي. ٣٠ خپل لاس دې رااوږد کړه چې خلک شفا ومومي او ستا د سپېڅلي خدمتگار عيسی په نوم معجزې وښايي او حيرانوونکي کارونه وکړي. ٣١ کله چې د هغوی دعا پای ته ورسېدله، نو په کوم ځای کې چې هغوی راټول شوي وو، هغه ځای ولږزېده او هغوی ټول د روح القدس څخه ډک شول او د خدای پيغام يې په زړورتيا سره بيان کړ.

ايمانداران په مال او جايداد کې شريک دي

٣٢ ټول ايمانداران په يو زړه او يو فکر وو. د هغوی څخه يو هم دا دعوه نه کوله چې دا د هغه مال او جايداد دی، بلکې هرڅه چې يې لرل هغوی ټول په کې شريک وو. ٣٣ رسولانو په پوره قدرت سره د خښتن عيسی د بيا راژوندي کېدلو په هکله شهادت ورکاوه او په هغوی ټولو باندې د خدای ډېر فضل ؤ. ٣٤ په هغوی کې هېڅوک هم محتاج نه ؤ، ځکه هرچا چې ځمکه يا کورونه لرل هغه به يې خرڅول او پيسې به يې راوړلې ٣٥ او د رسولانو په اختيار کې به يې ورکولې او د محتاجانو ترمنځ به وېشل کېدلې. ٣٦ د مثال په ډول يو سړی ؤ چې يوسف نومېده او رسولانو به ورته برناباس ويلو چې معنی يې ده تشويق کوونکی دی. هغه يو لاوي ؤ او د قبرس څخه ؤ. ٣٧ هغه

خپله ځمکه خرڅه کړله او پیسې یې راوړلې او رسولانو ته یې ورکړې.

حنانیا او سفیره

۵ (۱) خو یو سړی ؤ چې حنانیا نومېده او بنځه یې سفیره نومېدله. هغوی خپله یوه ټوټه ځمکه خرڅه کړه (۲) او په داسې حال کې چې بنځه یې هم پوهېدله چې هغه یو څه پیسې یې د ځان سره وساتلې او پاتې پیسې یې رسولانو ته راوړلې. (۳) خو پطروس هغه ته وویل: «ای حنانیا، ته ولې شیطان ته تسلیم شوې او دې ته یې مجبور کړې چې روح القدس ته دروغ ووايي او یو څه پیسې چې د ځمکې د خرڅولو څخه دې لاسته راوړې دي، خپل ځان ته وساتي؟» (۴) ایا د خرڅولو څخه مخکې هغه ځمکه ستا نه وه؟ کله چې دې خرڅه کړه هغه پیسې ستا نه وې؟ نو بیا دې څنگه فکر وکړ چې داسې کار وکړي؟ تا انسانانو ته نه بلکې خدای ته دې دروغ ويلي دي.» (۵) کله چې حنانیا دا خبرې واورېدلې، نو هغه راولوبد او مړ شو. نورو ټولو چې دا واورېدل، ډېر ووېرېدل. (۶) بیا یو څو ځوانان راغلل، د هغه مړی یې په کفن کې تاو کړ، هغه یې یووړ او بنځه یې کړ.

۷ (۷) نژدې درې ساعته وروسته د هغه بنځه سفیره راننوتله او خبره نه وه چې څه شوي دي. (۸) پطروس د هغې څخه پوښتنه وکړه: «ماته ووايه چې تاسو خپله ځمکه په همدومره پیسو خرڅه کړې وه؟» هغې ځواب ورکړ: «هو، په همدې پیسو.» (۹) پطروس هغې ته وویل: «تاسو دواړو څنگه داسې پرېکړه وکړه چې د څښتن روح وازمایئ؟ گوره، کومو خلکو چې ستا مېړه بنځه کړ، هغوی همداوس په دروازه کې ولاړ دي او هغوی به تا هم یوسي.» (۱۰) سمدلاسه هغه بنځه د پطروس په پښو کې راولوبدله او مړه شوه. کله چې هغه ځوانان راننوتل، نو وېي لیدل چې هغه هلته مړه پرته ده، نو د هغې مړی یې هم یووړ او د خپل مېړه په خوا کې یې بنځه کړه. (۱۱) د کلیسا ټول خلک او نور کسان چې د دې پېښې نه خبر شول، نو ډېر ووېرېدل.

د رسولانو معجزې او حیرانوونکي کارونه

۱۲ (۱۲) رسولانو د خلکو په منځ کې ډېر حیرانوونکي کارونه وکړل او ډېرې معجزې یې وښودلې.

ایمانداران به د سلیمان په برنډه کې یوځای سره راټولېدل. (۱۳) که څه هم خلکو هغوی ته په درنه سترگه کتل، خو کوم خلک چې د دوی په ډله کې نه وو، د هغوی څخه هېچا هم زړه نه شو کولای چې د ایماندارانو سره یوځای شي. (۱۴) خو بیا هم ډېرو سړیو او ښځو په څښتن باندې ایمان راوړ او د هغوی د ډلې سره یوځای شول. (۱۵) د هغو معجزو له امله چې رسولانو به ښودلې، خلکو به خپل ناروغان کوڅو ته راویستل او په کټونو او بسترو باندې به یې اچولي وو، ترڅو کله چې پطروس له هغه ځای څخه تېرېږي، نو لږ تر لږه د هغه سیوری د هغوی څخه په ځینو باندې ولوېږي. (۱۶) د اورشلیم د شاوخوا ښارگوټو څخه به ډېر خلک راتلل او هغوی به خپل ناروغان او هغه خلک راوستل چې پېریانو نیولي وو او ټول به روغ شول.

رسولان ځورول کېږي

(۱۷) نو بیا د لوی کاهن او د هغوی ټولو ملگرو چې د صدوقیانو د ډلې غړي وو، په زړونو کې کینه پیدا شوه. (۱۸) هغوی رسولان ونيول او د خلکو په مخکې یې په زندان کې واچول. (۱۹) خو په هماغه شپه د څښتن فرښتې د زندان دروازې خلاصې کړې او هغوی یې دباندې راوویستل او ورته وېي ویل: (۲۰) «لاږ شی او د خدای په کور کې ودرېږئ او خلکو ته د دې نوي ژوندون په هکله پیغام ورسوئ.» (۲۱) لکه څنګه چې رسولانو ته ویل شوي وو، هغوی سهار وختي د خدای کور ته ورننوتل او د تعلیم په ورکولو یې پیل وکړ.

کله چې لوی کاهن او د هغه ملګري سره راټول شول، نو د یهودیانو ټول مشران یې د شورا د غونډې دپاره راوغوښتل. هغوی امر وکړ چې رسولان د زندان څخه راولي. (۲۲) خو کله چې مامورین زندان ته ورغلل، نو هغوی یې په زندان کې پیدا نه کړل. نو بېرته شورا ته راغلل او د شورا غړي یې خبر کړل او وېي ویل: (۲۳) «کله چې مونږ زندان ته ورغلو، نو ومو لیدل چې د زندان دروازې کلکې بندې وې او ټول ساتونکي په دروازه کې ولاړ وو. خو کله چې مونږ دروازې خلاصې کړې، نو دننه په کې هېڅوک نه و.» (۲۴) کله چې مشرانو کاهنانو او د خدای د کور د ساتونکو قوماندان دا خبر واورېد، هغوی حیران شول چې اوس به څه کېږي. (۲۵) بیا یو سړی راغی او هغوی ته یې وویل: «کوم کسان چې تاسو په زندان کې اچولي وو هغوی د خدای په کور کې دي او خلکو ته

تعلیم ورکوي.» (۲۶) بیا قوماندان د خدای د کور د ساتونکو سره لار او رسولان یې بېرته راوستل. د هغوی سره یې د زور څخه کار وانخیست، ځکه چې هغوی د دې څخه وېرېدل چې خلک به یې سنگسار کړي.

(۲۷) هغوی رسولان راوستل او د شورا په مخکې یې ودرول او لوی کاهن ورڅخه پوښتنې پیل کړې او (۲۸) ویې ویل: «مونږ تاسو ته په ټینګه امر کړی ؤ چې د عیسی په نوم تعلیم مه ورکوی. خو تاسو خپل تعلیم په ټول اورشلیم کې خپور کړی دی او کونښن کوی چې د هغه سړي خون زمونږ په غاړه واچوی.» (۲۹) پطروس او نورو رسولانو په ځواب کې وویل: «مونږ باید د خدای امر ومنو، نه د انسان. (۳۰) زمونږ د نیکونو خدای هغه عیسی بیا راژوندی کړ چې تاسو په صلیب ځوړند کړ او مړ مو کړ. (۳۱) خدای هغه ته د سردار او خلاصونکي په توګه د عزت مقام ورکړ او خپل ښي لاس ته یې کښېناوه، ترڅو د اسراییلو خلکو ته د توبې ویستلو موقعه ورکړي او د هغوی گناهونه وبخښل شي. (۳۲) مونږ د دې کارونو شاهدان یو او همدارنګه روح القدس چې خدای هغه چاته ورکړی دی چې د هغه امر ته غاړه ږدي.»

(۳۳) کله چې د شورا غړو دا واورېدل، نو هغوی دومره په قهر شول چې غوښتل یې رسولان ووژني. (۳۴) خو په هغوی کې یو فریسي ؤ چې عمالاییل نومېده. هغه د شریعت استاذ ؤ او ټولو خلکو یې درناوی کاوه. هغه راپاڅېده او امر یې وکړ چې رسولان دې د لږې شپې دپاره دباندي وویستل شي. (۳۵) بیا هغه شورا ته وویل: «ای د اسراییلو خلکو! تاسو چې د دې خلکو سره څه کوی، نو د احتیاط څخه کار واخلي.» (۳۶) څه موده مخکې یو سړی چې تیوداس نومېده، راپورته شو او دعوه یې کوله چې زه یو لوی مشر یم. نژدې څلور سوه تنه د هغه سره یوځای شول، خو هغه ووژل شو او ټول پیروان یې خواره واره شول او هرڅه پای ته ورسېدل. (۳۷) له هغه نه وروسته د سرشمېرنې په وخت کې د یهودا په نوم یو سړی چې د جلیل څخه ؤ، راپورته شو او ډېر خلک د هغه په لمسونه یاغیان شول، ترڅو د هغه پیروان شي، خو هغه هم ووژل شو او ټول پیروان یې خواره واره شول. (۳۸) نو اوس زه تاسو ته مشوره درکوم چې د دې خلکو څخه لېرې اوسئ او هغوی په خپل حال پرېږدی. ځکه که چېرې دا نقشه او دا کار د انسان له خوا وي، نو هغه به ناکام شي، (۳۹) خو که چېرې د خدای له خوا وي، نو تاسو یې مخه نه شی نیولی او دا به په دې معنی وي چې تاسو د خدای سره جنګ کوئ.»

هغوی د غمالاییل مشوره ومنله (٤٠) او رسولان یې راوغوښتل، هغوی یې په دورو ووهل او حکم یې ورته وکړ چې بیا هېڅکله د عیسی په نوم خبرې ونه کړي. بیا یې هغوی پرېښودل چې لاړ شي. (٤١) کله چې رسولان د شورا څخه ووتل نو خوشحاله وو، ځکه چې خدای هغوی د دې وړ وگڼل چې د عیسی د نوم په خاطر یې عزتي وزغمي. (٤٢) هغوی هره ورځ د خدای په کور او د خلکو په کورونو کې تعلیم او زېری ورکاوه چې عیسی هماغه وعده شوی مسیح دی.

د خدمت دپاره د اووه تنو ټاکل

٦ (١) په هغو ورځو کې چې د عیسی د پیروانو شمېر زیاتېده، نو یوناني ژبو یهودیانو د عبراني ژبو یهودیانو څخه شکایت وکړ چې د ورځني خوراک د وپشلو په وخت کې یوناني ژبو یهودي کونډو ښځو ته خپله برخه نه ورکول کېږي. (٢) نو هغو دولسو رسولانو ټول ایمانداران راوغوښتل او ویې ویل: «دا زمونږ دپاره مناسبه نه ده چې نورو ته د خوړو د رسولو په خاطر خلکو ته د خدای د پیغام رسول پرېږدو. (٣) نو ای خویندو او ورونو! د خپل منځ څخه اووه تنه چې نېک نامه او د روح القدس څخه ډک او د حکمت لرونکي خلک وي غوره کړئ، ترڅو د دې کارونو مسوولیت د هغوی په غاړه واچوو. (٤) خو مونږ به خپل وخت په دعا کولو او د خدای د کلام په وعظ او تعلیم ورکولو تېروو.» (٥) د رسولانو دا نظر د ټولو خوښ شو، نو هغوی استیفان چې ډېر ایمانداره سړی ؤ او د روح القدس څخه ډک ؤ او فیلیپوس، پروکروس، نیکانور، تیمون، پرمیناس او نیکولاوس چې یهودي شوی ؤ او د سوریې د انطاکیې څخه ؤ، غوره کړل. (٦) هغوی دا کسان رسولانو ته وروپېژندل او رسولانو د هغوی په سرونو باندې خپل لاسونه کېښودل او د هغوی دپاره یې دعا وکړه.

(٧) نو د خدای کلام په پرله پسې توگه خپرېده او په اورشلیم کې د ایماندارانو شمېر زیاتېده او ډېرو کاهنانو هم ایمان راوړ.

د استیفان نیول

(٨) استیفان چې د خدای د فضل او قدرت څخه ډک ؤ، د خلکو په منځ کې به یې ډېر حیرانوونکي کارونه کول او معجزې به یې ښودلې. (٩) خو ځینې خلک چې د ازادو خلکو په نوم د کنیسي غړي

وو چې د قیروان او سکندریې د ښارونو او نور خلک چې د قیلیقيې او اسیا د ولایتونو څخه وو، راپورته شول او د استیفان سره یې بحث پیل کړ. ﴿١٠﴾ خو استیفان داسې په حکمت او د روح القدس په قدرت سره خبرې کولې چې هغوی نه شو کولای د هغه په وړاندې ودرېږي. ﴿١١﴾ نو هغوی ځینې خلک ولمسول چې ووايي: «مونږ واورېدل چې استیفان د موسی او خدای په ضد کفر ویل.» ﴿١٢﴾ نو په دې ډول هغوی خلک، مشران او د شریعت عالمان راپارول او استیفان یې ونیوه او شورا ته یې راوست. ﴿١٣﴾ بیا هغوی څو تنه د دروغو شاهدان راوستل او دې شاهدانو وویل: «دا سړی تل د دې سپېڅلي کور او د موسی د شریعت په خلاف خبرې کوي. ﴿١٤﴾ مونږ د هغه څخه واورېدل چې ویل یې: «ناصری عیسی به دا د خدای کور وران کړي او کوم دودونه او دستورونه چې موسی مونږ ته راکړي دي هغه به بدل کړي.» ﴿١٥﴾ نو په شورا کې چې کوم خلک ناست وو هغوی ټولو په ځیر سره استیفان ته کتل او ویې لیدل چې د هغه مخ لکه د فرښتې د مخ په شان ځلېده.

د استیفان وینا

٧ ﴿١﴾ لوی کاهن د استیفان څخه پوښتنه وکړه: «ایا دا رښتیا دي؟» ﴿٢﴾ استیفان ځواب ورکړ: «ای ورونو او پلرونو! ماته غوږ ونیسئ! مخکې له دې چې زمونږ نیکه ابراهیم لار شي او په حاران کې واوسېږي، د جلال خاوند خدای ورته په بین النهرین کې وربنکاره شو ﴿٣﴾ او هغه ته یې وویل: «خپل وطن او خپل خپلوان دې پرېږده او هغه هېواد ته لار شه چې زه یې درته ښایم.» ﴿٤﴾ نو ابراهیم د کلدانیانو د وطن څخه لار او په حاران کې اوسېده. کله چې د ابراهیم پلار مړ شو، نو خدای هغه دې وطن ته چې تاسو اوس په کې اوسېږئ، راوست. ﴿٥﴾ خو خدای په هغه وطن کې هغه ته حتی یو متر مربع ځمکه هم د میراث په توګه ورنه کړه، حتی دومره ځمکه یې هم ورنه کړه چې پښه ورباندې کېږدي. خو خدای وعده وکړه چې دا ځمکه به هغه ته او د هغه څخه وروسته د هغه اولادې ته ورکړي چې د هغوی ملکیت شي، که څه هم ابراهیم په هغه وخت کې اولاد نه درلود. ﴿٦﴾ نو خدای ابراهیم ته داسې وویل: «ستا اولاده به په پردي وطن کې د مسافرو په شان اوسېږي. هغوی به هلته غلامان وي او څلور سوه کاله به ورباندې ظلم کېږي.» ﴿٧﴾ همدارنګه خدای وویل: «خو زه به هغه قوم ته چې ستاسو د اولادې څخه غلامان جوړوي، سزا ورکړم. وروسته به هغوی د هغه وطن

څخه راووخې او په دې ځای کې به زما عبادت کوي. ﴿٨﴾ بیا خدای ابراهیم ته د سنتولو حکم ورکړ چې د لوظ یوه نښه به وي، ترڅو دا وښايي چې هغه په شوي لوظ باندې عمل کړی دی. نو کله چې د ابراهیم زوی اسحاق پیدا شو، نو هغه یې په اتمه ورځ سنت کړ. اسحاق خپل زوی یعقوب سنت کړ او یعقوب خپل دولس زامن چې وروسته بیا د دولسو قبیلو مشران شول، سنت کړل.

﴿٩﴾ د یعقوب زامنو د خپل ورور یوسف سره بخیلې پیدا کړه او هغه یې په مصر کې د غلام په توګه خرڅ کړ. خو خدای د هغه سره مل ؤ ﴿١٠﴾ او هغه یې له خپلو ټولو تکلیفونو څخه خلاص کړ. کله چې یوسف د مصر د پاچا فرعون په حضور کې رانښکاره شو، خدای په هغه باندې فضل وکړ او هغه ته یې حکمت ورکړ. نو فرعون هغه د ټول مصر واکمن او د خپلې کورنۍ مسوول وټاکه. ﴿١١﴾ بیا په ټول مصر او کنعان کې قحطي راغله چې د یو لوی مصیبت د رامنځته کېدلو سبب شوه او زموږ نیکونو د خوراک دپاره څه شی نه شو پیدا کولای. ﴿١٢﴾ نو کله چې یعقوب خبر شو چې په مصر کې غلې دانې پیدا کېږي، نو هغه خپل زامن یعنې زموږ نیکونه د لومړي ځل دپاره هلته ولېږل. ﴿١٣﴾ کله چې هغوی د دوهم ځل دپاره هلته لاړل، نو یوسف خپل ځان خپلو ورونو ته وروپېژانده او فرعون د یوسف کورنۍ وپېژندله. ﴿١٤﴾ نو یوسف خپل پلار یعقوب او ټول خپلوان چې شمېر یې پنځه او یا تنو ته رسېده، مصر ته راوغوښتل. ﴿١٥﴾ نو یعقوب مصر ته لاړ او هلته هغه او زامن یې یعنې زموږ نیکونه مړه شول. ﴿١٦﴾ د هغوی مړي شکیم ته یووړل شول او په هغې هدیره کې ښخ کړای شول چې ابراهیم د حمور د زامنو څخه په بیه اخیستي وه.

﴿١٧﴾ کله چې هغه وخت راوړسېد چې خدای د ابراهیم سره خپله کړې وعده پوره کړي، نو په دې وخت کې زموږ د خلکو شمېر په مصر کې ډېر زیات شو. ﴿١٨﴾ بیا په مصر کې یو بل پاچا په تخت کېښاست چې یوسف یې نه پېژانده. ﴿١٩﴾ هغه زموږ د نیکونو سره ټکي وکړه، په هغوی باندې یې ظلم کاوه او هغوی یې دې ته مجبور کړل چې خپل نوي زېږېدلي ماشومان د کورونو څخه دباندې پرېږدي چې مړه شي. ﴿٢٠﴾ په دې وخت کې موسی وزېږېده. هغه یو ډېر ښکلی ماشوم ؤ او تر درې میاشتو پورې د هغه پالنه د خپل پلار په کور کې کېدله. ﴿٢١﴾ خو کله چې هغوی مجبور شول چې هغه د کور څخه دباندې پرېږدي، نو د فرعون لور هغه واخیست او د خپل زوی په شان یې د هغه روزنه کوله. ﴿٢٢﴾ موسی د مصریانو د ټول حکمت او پوهې تعلیم حاصل کړ. هغه په خبرو او کارونو

کې غښتلی شو.

٢٣ کله چې موسی څلویښت کلن شو، نو په زړه کې یې دا وگرځېدل چې د خپلو اسرایلي ورونو د لیدلو دپاره لاړ شي. ٢٤ کله چې هغه ولیدل چې یو مصري د یو اسرایلي سره بد چلند کاوه، نو هغه ورغی چې د هغه اسرایلي څخه دفاع وکړي او د مصري څخه یې د هغه بدل واخیست او هغه یې وواژه. ٢٥ موسی فکر کاوه چې د هغه خپل قوم به په دې پوه شي چې د ده په وسیله به خدای هغوی ته خلاصون ورکوي، خو هغوی پوه نه شول. ٢٦ بله ورځ موسی ولیدل چې دوه اسرایليانو په خپلو کې سره جگړه کوله او هغه هڅه کوله چې د هغوی ترمنځ روغه جوړه وکړي، نو موسی هغوی ته وویل: «ای خلکو! تاسو خو سره وروڼه یئ، نو ولې یو د بله سره جگړه کوئ؟» ٢٧ خو هغه ملامته سړي موسی ټپل واهه او ورته وېې ویل: «ته چا په مونږ باندې حاکم او قاضي ټاکلی یې؟» ٢٨ ایا ته غواړې چې د پروني مصري په شان ما هم مړ کړې؟» ٢٩ کله چې موسی دا خبره واورېدله، نو هغه د مصر څخه وتښتېد او مدیان ته لاړ او هلته د مسافر په شان اوسېده. هلته د هغه دوه زامن پیدا شول.

٣٠ څلویښت کاله وروسته د سینا غره ته نژدې په یوه دښته کې د یو سوځېدونکي بوتې د اور په لمبو کې یوه فرښته موسی ته ورښکاره شوه. ٣١ کله چې موسی هغه ولیدله، نو حیران شو. څنگه چې نژدې ورغی چې هغه ښه وويني، نو د څښتن اواز یې واورېد: ٣٢ «زه ستا د نیکونو خدای یم، د ابراهیم، اسحاق او یعقوب خدای یم.» موسی له وېرې رپېده او جرات یې نه شو کولای چې ورته وگوري. ٣٣ څښتن هغه ته وویل: «خپلې خپلې وباسه، ځکه په کومه ځمکه باندې چې ته ولاړ یې هغه سپېڅلې ده. ٣٤ ما لیدلي دي چې زما په قوم باندې په مصر کې ظلم کېږي. ما د هغوی فریادونه اورېدلي او زه د هغوی د خلاصون دپاره رابښکته شوی یم. اوس راشه، زه تا بیرته مصر ته لېږم.»

٣٥ نو دا هماغه موسی دی چې د اسرایلو خلکو رد کړی ؤ او ورته ویلي یې وو: «ته چا په مونږ باندې حاکم او قاضي ټاکلی یې؟» خدای همدا موسی د هغې فرښتې په وسیله چې هغه ته د سوځېدونکي بوتې د اور په لمبو کې ښکاره شوه، ولېره ترڅو د اسرایلو د خلکو حاکم او خلاصونکی وي. ٣٦ دا موسی ؤ چې هغوی یې د مصر څخه راوویستل او په مصر او سره بحیره

کې او څلوېښت کاله يې په دښته کې حيرانوونکي کارونه وکړل او معجزې يې وښودلې. (۳۷) دا هغه موسی دی چې اسراييليانو ته يې وويل: (خدای به ستاسو د خپل قوم څخه ستاسو دپاره زما په شان يو پيغمبر درولېږي). (۳۸) دا موسی ؤ چې په دښته کې زمونږ د نيکونو يعنې د خدای د قوم په غونډه کې د هغوی سره ؤ او فرښتې ورسره د سينا په غره کې خبرې وکړې. هلته هغه د خدای ژوندی کلام ترلاسه کړ چې مونږ ته يې راوړسوي.

(۳۹) خو زمونږ نيکونو د موسی د منلو څخه انکار وکړ. هغه يې رد کړ او غوښتل يې چې بېرته مصر ته لاړ شي. (۴۰) نو هغوی هارون ته وويل: (مونږ ته داسې خدايان جوړ کړه چې زمونږ لارښوونه وکړي. ځکه مونږ نه پوهېږو چې په دې موسی باندې چې مونږ يې له مصر څخه راوويستلو، څه وشول). (۴۱) په هغه وخت کې هغوی د خوسکي په شکل يو بت جوړ کړ او هغه ته يې قرباني وړاندې کړه او په خپلو لاسونو جوړ شوي شي ته يې خوشحالي وکړه. (۴۲) نو خدای د هغوی څخه مخ واړاوه او هغوی يې پرېښودل چې د اسماني ستورو عبادت وکړي، لکه څنگه چې د پيغمبرانو په کتابونو کې ليکل شوي دي:

ای د اسراييلو قوم! ایا تاسو په دې څلوېښتو کالو کې په دې دښته کې ماته قربانۍ او نذرانې راوړې دي؟ (۴۳) نه، تاسو هغه د مولک بت د عبادت څپمه او د خپل رفان خدای د ستوري تصوير له ځان سره وړئ چې په خپله مو جوړ کړي دي چې عبادت يې وکړئ. نو تاسو به د بابل بلې خواته جلاوطنه کړم.

(۴۴) زمونږ نيکونو په دښته کې د شهادت څپمه لرله. دا هغه څپمه وه چې خدای موسی ته حکم کړی ؤ چې د هغې نمونې له مخې چې هغه ته ښودل شوې وه، جوړه کړي. (۴۵) وروسته بيا دا څپمه زمونږ نيکونو ته ورکړل شوه او هغوی دا هغه وخت راوړله کله چې د يوشع سره روان وو او د هغو قومونو ځمکه يې ونيوله چې خدای د هغوی له مخې څخه لېرې کول. دا څپمه د داود تر وخته پورې هلته پاتې وه. (۴۶) خدای د داود څخه خوشحاله ؤ او هغه خدای ته سوال وکړ چې د يعقوب د خدای دپاره د اوسېدلو ځای جوړ کړي. (۴۷) خو دا سليمان ؤ چې د خدای دپاره يې کور جوړ کړ. (۴۸) خو خدای تعالی د انسانانو په لاس جوړ شوي کور کې نه اوسېږي. لکه څنگه چې يو پيغمبر وايي:

٤٩) اسمان زما تخت دی او ځمکه زما د پښو چوکۍ ده. تاسو به ماته څه ډول کور جوړ کړئ؟
څښتن وايي: او زما د اوسېدلو ځای چیرته دی؟ (٥٠) ایا دغه ټول شیان ما په خپلو لاسونو باندې
پیدا کړي نه دي؟

٥١) ای سرزور و خلکو! ستاسو زړونه د کافرو د زړونو په شان دي، د خدای د پیغام اورېدلو ته
کاڼه یئ! تاسو تل د خپلو نیکونو په شان د روح القدس په وړاندې ودرېږئ. (٥٢) ایا داسې کوم
پیغمبر شته چې ستاسو نیکونو ځورولی نه وي؟ هغوی هغه پیغمبران هم ووژل چې د هغه د نېک
خدمتگار د راتګ پېشګويي یې کړې وه او اوس تاسو د هغه سره خیانت وکړ او هغه مو وواژه. (٥٣)
تاسو هغه خلک یئ چې شریعت درته د فرښتو په وسیله درورسېد، خو تاسو ورباندې عمل ونه کړ.

د استیفان سنگسارېدل

٥٤) کله چې د شورا غړو د استیفان خبرې واورېدلې، نو ډېر په قهر شول او د قهر له لاسه یې خپل
غابڼونه وچيچل. (٥٥) خو استیفان چې د روح القدس څخه ډک ؤ، اسمان ته په ځیر وکتل او د
خدای جلال یې ولیده او عیسی یې ولیده چې د خدای نبي لاس ته ولاړ ؤ. (٥٦) هغه وویل:
«ګورئ! زه وینم چې د اسمان دروازې خلاصې دي او د انسان زوی د خدای نبي لاس ته ولاړ
دی.» (٥٧) د شورا غړو په لوړ اواز سره چیغې ووهلې او خپل غوږونه یې بند کړل او هغوی ټولو په
هغه باندې حمله وکړه (٥٨) او هغه یې د ښار څخه دباندې وویست او سنگسار یې کړ. کومو خلکو
چې د هغه په خلاف شاهدي ورکړې وه خپلې چپنې وویستلې او د شاوول په نوم د یو ځوان په پښو
کې کېښودلې. (٥٩) کله چې هغوی استیفان سنگسار او، نو هغه دعا وکړه: «ای څښتنه عیسی! زما
روح قبول کړه.» (٦٠) هغه په ګوندو شو او په لوړ اواز یې چیغې ووهلې: «ای څښتنه، هغوی په دې
ګناه مه نیسه.» هغه دا خبره وکړه او مړ شو.

٦١) شاوول د هغو کسانو څخه ؤ چې د استیفان په مرګ باندې راضي ؤ.

شاوول ایمانداران خوروي

په هماغه ورځ په اورشلیم کې د ایماندارانو سخته خورونه پیل شوه او پرته له رسولانو ټول ایمانداران د یهودیې او سامرې شاوخوا سیمو ته خواره واره شول. (۲) ځینې پرهیزگاره خلک راغلل او استیفان یې بنځ کړ او په هغه باندې یې ډېر ویر وکړ.

(۳) خو شاوول کونښن کاوه چې کلیسا ورانه کړي. هغه کور په کور گرځېده او بنځې او نران به یې له کوره راویستل او په زندان کې به یې اچول.

په سامره کې زېری رسول

(۴) خو هغه ایمانداران چې هرې خواته خواره واره شوي وو، هرچېرته چې تلل د عیسی په هکله یې پیغام اوراوه. (۵) فیلیپوس د سامرې یو ښار ته لاړ او خلکو ته یې د مسیح په هکله وعظ کاوه. (۶) کله چې گڼ شمېر خلکو د فیلیپوس خبرې واورېدلې او هغه معجزې چې هغه ښودلې ولیدلې، نو ټولو د هغه خبرو ته په غور سره غوږ نیوه. (۷) د ډېرو خلکو څخه چې پېریانو نیولي وو، پېریان په چیغو چیغو راوتل او ډېر شل او گوډ خلک روغېدل. (۸) نو په هغه ښار کې لویه خوشحالي وه.

(۹) خو په هغه ښار کې د شمعون په نوم یو سړی اوسېده چې د یو څه مودې راهیسې یې د سامرې خلک د خپلې جادو په زور حیران کړي وو او دعوه یې کوله چې هغه یو لوی سړی دی. (۱۰) د ټولو طبقو خلکو یعنې هم لویانو او کوچنیانو د هغه خبرو ته په غور غوږ نیوه او ویل یې: «دا سړی زموږ د خداید هغه قدرت ښکارندوی دی چې ورته لوی قدرت وايي.» (۱۱) هغوی ځکه د هغه خبرو ته په غور سره غوږ نیوه چې تر ډېر وخته پورې یې هغوی د خپلې جادو په زور حیران کړي وو. (۱۲) خو کله چې هغوی د فیلیپوس په هغه زېری ایمان راوړ چې د خدای د پاچاهۍ او د عیسی مسیح په هکله یې ووراوه، نو تر او ښځو دواړو د تعمید غسل واخیست. (۱۳) تر دې پورې چې خپله شمعون هم ایمان راوړ، د تعمید غسل یې واخیست او له هغې وروسته به هغه تل له فیلیپوس سره و. کله چې هغه د فیلیپوس لوی او حیرانوونکي کارونه او معجزې چې هغه ښودلې ولیدلې، نو حیران پاتې شو.

١٤) كله چې په اورشليم كې رسولان خبر شول چې سامريانو د خداى پيغام منلى دى، نو هغوى پطروس او يوحنا ورولبړل. ١٥) كله چې هغوى هغه ځاى ته ورسېدل، نو د هغو نويو ايماندارانو دپاره يې دعا وكړه چې روح القدس ورباندې نازل شي. ١٦) ځكه چې هغوى يوازې د څښتن عيسى په نوم د تعميد غسل اخيستی ؤ او تر دې وخته پورې لا د هغوى څخه په هېچا باندې روح القدس نازل شوى نه ؤ. ١٧) نو بيا پطروس او يوحنا په هغوى باندې لاسونه كېښودل او هغوى روح القدس ترلاسه كړ. ١٨) كله چې شمعون وليدل چې د رسولانو د لاس په اېښودلو روح القدس وركول كېږي، نو هغه پطروس او يوحنا ته پيسې وړاندې كړې ١٩) او ويې ويل: «دا اختيار ماته هم راكړه چې زه په چا باندې لاس كېږدم او روح القدس ورباندې نازل شي.» ٢٠) خو پطروس ځواب وركړ: «ستا پيسې دې ستا سره يوځاى تباه شي، ځكه تا فكر كاوه چې د خداى دا نعمت په پيسو اخيستل كېږي. ٢١) په دې كار كې ستا نصيب او برخه نشته، ځكه چې ستا زړه د خداى په نظر كې سم نه دى. ٢٢) نو بيا له خپلو بدو كارونو څخه توبه وباسه او څښتن ته دعا وكړه، كېداى شي چې هغه تا د دې بدو خيالونو په خاطر چې په زړه كې يې لرې، وبخښي. ٢٣) زه وينم چې ستا زړه سخت د كينې څخه ډك دى او د گناه غلام يې.» ٢٤) شمعون پطروس او يوحنا ته په ځواب كې وويل: «زما په خاطر څښتن ته دعا وكړئ چې څه چې تاسو وويل هغه په ما باندې رانه شي.»

٢٥) كله چې پطروس او يوحنا د څښتن عيسى په هكله شاهدي وركړه او د هغه پيغام يې اعلان كړ، نو بېرته اورشليم ته لاړل او په لاره كې يې د سامري ډېرو كليو ته زېږى ورساوه.

فيلپوس او ايتوپيايي خصي مامور

٢٦) بيا د څښتن فرېنتې فيلپوس ته وويل: «پاخېره او جنوب خواته په هغه لاره لاړ شه چې د اورشليم څخه غزې ته تللي ده.» (دا د دښتې يوه لاره ده.) ٢٧) فيلپوس پاڅېده او روان شو. هغه په لاره كې د يو ايتوپيايي سره چې خصي شوى ؤ او د ايتوپيا د كنداكې د ملكې د دربار د ټولې خزاني مشر مامور ؤ، مخامخ شو. هغه مامور اورشليم ته د عبادت دپاره راغلى ؤ ٢٨) او اوس بېرته خپل كور ته روان ؤ. هغه په خپلې گادۍ كې ناست ؤ او د اشعيا پيغمبر كتاب يې لوسته. ٢٩) روح القدس فيلپوس ته وويل: «لاړ شه او هغې گادۍ ته ورنژدې شه.» ٣٠) نو فيلپوس د هغه خواته

ورمنډه كړه او هغه واورېدل چې هغه سړی د اشعيا پيغمبر كتاب لولي. نو پوښتنه يې ترې وكړه: «ته چې څه لولې ورباندې پوهېږې؟» (٣١) هغه ځواب وركړ: «ترڅو پورې چې كوم څوك يې راته تشريح نه كړي زه ورباندې څنگه پوهېدلی شم؟» نو هغه د فيليپوس څخه وغوښتل چې گادې ته وڅېړي او د هغه سره كښېني. (٣٢) هغه چې د خدای د كلام كومه برخه لوستله هغه داسې وه:

هغه سړی د هغه پسه په شان ؤ چې حالېدلو ته وړل كېده او د هغه وري په شان ؤ چې د سكولونكو په مخكې غلی وي او هېڅ نه وايي. (٣٣) هغه سپك كړای شو او انصاف ورسره ونه شو. څوك كولاى شي چې د هغه د اولادې په هكله خبرې وكړي، ځكه چې د هغه ژوند د ځمكې په مخ پای ته ورسېده.

(٣٤) هغه مامور فيليپوس ته وويل: «زه درته سوال كوم، ماته ووايه چې پيغمبر دلته د چا په هكله خبرې كوي؟ د خپل ځان په هكله يا د بل چا په هكله؟» (٣٥) بيا فيليپوس د خدای د كلام د هماغې برخې څخه پيل كړه او هغه ته يې د عيسی په هكله زېرى ووراوه. (٣٦) څنگه چې هغوى په لاره روان وو، نو يو داسې ځای ته ورسېدل چې هلته اوبه وې او هغه مامور وويل: «گوره چې دلته اوبه شته، نو څه شی زما د تعمید د غسل اخيستلو مخه نيولى شي؟» [(٣٧) فيليپوس وويل: «كه چېرې ته د زړه نه ايمان راوړې، نو بيا كولاى شي.» هغه ځواب وركړ: «زه ايمان لرم چې عيسی مسيح د خدای زوی دی.»] (٣٨) نو هغه مامور امر وكړ چې گادې ودروي. فيليپوس او هغه دواړه اوبو ته ورنښكته شول او فيليپوس هغه ته د تعمید غسل وركړ. (٣٩) كله چې هغوى دواړه له اوبو څخه راووتل، نو د څښتن روح فيليپوس بوتو او هغه مامور نور فيليپوس ونه لیده او په خوشحالی سره په خپله لاره روان شو. (٤٠) خو فيليپوس پوه شو چې زه د اشدود په ښار كې يم. هغه په ټولو ښارونو كې گرځېده او زېرى يې وركاوه، ترڅو قيصر يې ته ورسېده.

شاوول په عيسی باندې ايمان راوړي

٩ (١) په هماغه وخت كې شاوول لا د څښتن عيسی پيروانو ته د قتل سخت خبردارى وركولې. هغه لوی كاهن ته لار (٢) او د هغه څخه يې وغوښتل چې د دمشق د كنيسو دپاره ليكونه وركړي

چې که چېرې هلته داسې سړي يا ښځې پيدا کړي چې د خښتن عیسی د لارې پیروان وي، نو هغه ونیسي او اورشلیم ته یې راولي. (۳) کله چې شاوول دمشق ته نژدې کېده، نو ناڅاپه د اسمان څخه یوه رڼا د هغه شاوخوا وځلېدله. (۴) هغه په ځمکه باندې راولوېد او یو اواز یې واورېد چې ویل یې: «شاووله، شاووله! ته ولې ما ځوروي؟» (۵) شاوول پوښتنه وکړه: «ای خښتنه، ته څوک یې؟» ځواب راغی: «زه عیسی یم، یعنې هغه څوک چې ته یې ځوروي. (۶) اوس پاڅېره او ښار ته لاړ شه او هلته به تاته وویل شي چې څه باید وکړي.» (۷) کوم کسان چې د شاوول سره په سفر کې ملګري وو، غلي ولاړ وو. هغوی اواز واورېد، خو هېڅوک یې ونه لیده. (۸) نو شاوول د ځمکې څخه راپورته شو او سره له دې چې سترګې یې غړېدلې، خو څه شی یې نه شو لیدلی. نو ملګرو یې هغه له لاسه ونيوه او دمشق ته یې بوتله. (۹) هغه تر درېو ورځو پورې پوند و او نه یې څه خوړل او نه یې څښل.

(۱۰) په دمشق کې یو ایماندار اوسېده چې حنانيا نومېده. هغه رویا ولیدله چې خښتن ورته وویل: «ای حنانيا!» هغه ځواب ورکړ: «ای خښتنه، زه حاضر یم.» (۱۱) خښتن هغه ته وویل: «پاڅېره او هغې کوڅې ته لاړ شه چې د مستقیمې کوڅې په نوم یادېږي او د یهودا په کور کې د شاوول په نوم د یو تن څخه چې د ترسوس د ښار څخه دی، پوښتنه وکړه. هغه همدا اوس دعا کوي. (۱۲) هغه په رویا کې ولیدل چې د حنانيا په نوم یو سړی راځي او د هغه په سر باندې به لاس ږدي، ترڅو هغه بېرته بینا شي.» (۱۳) حنانيا ځواب ورکړ: «ای خښتنه، ډېرو خلکو ماته د دې سړي او د هغو ټولو بډیو په هکله چې هغه په اورشلیم کې ستا د خلکو سره کړي دي، ویلي دي. (۱۴) او مشرانو کاهنانو هغه ته اختیار ورکړی چې دمشق ته راشي او هغه ټول خلک چې ستا نوم اخلي، ونیسي.» (۱۵) خو خښتن هغه ته وویل: «لاړ شه، ځکه چې دا سړی یوه وسیله ده چې ما غوره کړی دی، ترڅو زما نوم غیریهودیانو، د هغوی پاچاهانو او د اسرایلو قوم ته وروپېژني. (۱۶) زه به په خپله هغه ته وښایم چې هغه باید زما د نوم په خاطر څومره کړاوونه وزغمي.»

(۱۷) نو حنانيا روان شو او هغه کور ته ورننوت چې شاوول په کې اوسېده او خپل لاس یې په شاوول باندې کېښود او ورته ویې ویل: «ای شاووله وروره! کله چې ته دلته راروان وې، نو خښتن یعنې هماغه عیسی چې تاته په لاره کې درښکاره شو، زه رالېږلی یم چې ته بېرته بینا شي او د روح

القدس څخه ډک شي.» (۱۸) سمدلاسه د شاوول د سترگو څخه د پوستکو په شان شيان راوغورځېدل او هغه بېرته بېنا شو. بيا هغه راپاڅېده او د تعمید غسل يې واخيست. (۱۹) له هغې وروسته هغه ډوډۍ وخورله او بېرته يې قوت پيدا کړ.

شاوول په دمشق کې وعظ کوي

شاوول يو څو ورځې په دمشق کې د ايماندارانو سره پاتې شو. (۲۰) هغه سمدلاسه کنيسو ته لاړ او وعظ يې پيل کړ او ويل يې چې عیسی د خدای زوی دی. (۲۱) هرچا چې د هغه خبرې اورېدلې، نو حيران به شول او پوښتنه به يې کوله: «ايا دا هماغه سړی نه دی چې په اورشلیم کې به يې هغه خلک له منځه وړل چې د عیسی نوم به يې ياداوه؟ هغه دلته د دې مقصد دپاره نه دی راغلی چې دا خلک ونيسي او لاس تړلي يې مشرانو کاهنانو ته بوځي؟» (۲۲) خو د شاوول د وعظ کولو قدرت نور هم زیاتېده او په خپلو قانع کوونکو دليلونو يې ثابتوله چې عیسی هماغه وعده شوی مسیح دی او د دمشق يهوديانو ورته ځواب نه شو ویلی.

(۲۳) ډېره موده وروسته يهوديان سره راټول شول او دسيسه يې جوړه کړه چې شاوول ووژني. (۲۴) هغوی شپه او ورځ د ښار په دروازو کې څوکيداري کوله، ترڅو هغه ووژني. خو شاوول د هغوی له دسيسې څخه خبر شو. (۲۵) نو يوه شپه د شاوول پيروانو هغه په ټوکړۍ کې د ښار د دېوال د سوري په لاره رانښکته کړ.

شاوول په اورشلیم کې

(۲۶) کله چې شاوول اورشلیم ته ورسېده، نو کونښنې يې وکړ چې د نورو ايماندارانو سره يوځای شي، خو هغوی ټول د هغه څخه وېرېدل، ځکه چې هغوی په دې باور نه درلود چې شاوول په رښتيا سره ايماندار شوی دی. (۲۷) بيا برناباس د هغه سره مرسته وکړه او هغه يې رسولانو ته بوتله او هغوی ته يې وويل چې شاوول څنگه دمشق ته په لاره کې څښتن عیسی وليده او هغه څنگه د شاوول سره خبرې وکړلې. همدارنگه برناباس هغوی ته وويل چې شاوول څنگه په دمشق کې په زړورتيا سره د عیسی په نوم وعظ وکړ. (۲۸) نو شاوول د هغوی سره پاتې شو او په اورشلیم کې د

هغوی سره گرځېده او په زړورتیا سره یې د څښتن عیسی په نوم وعظ کاوه. (۲۹) هغه به د یوناني ژبو یهودیانو سره خبرې او بحث کاوه، خو هغوی کونښن کاوه چې شاوول ووژني. (۳۰) کله چې ایمانداران د دې څخه خبر شول، نو شاوول یې قیصریې ته بوته او بیا یې هغه د ترسوس ښار ته ولېږه.

(۳۱) نو په ټوله یهودیه، جلیل او سامره کې کلیسا ارامه وه او قوي شوه. ایماندارانو د څښتن څخه په وېره کې او د روح القدس په مرسته پرمختګ کاوه او شمېر یې زیاتېده.

پطروس په لده او یافا کې

(۳۲) پطروس به هرځای ته سفر کاوه او یوځل هغه د هغو ایماندارانو د لیدلو دپاره چې د لده په ښار کې اوسېدل، لاړ. (۳۳) په هغه ځای کې هغه د اینیاس په نوم یو سړی ولیده چې شل و او د اتو کالو راهیسې په کت کې پروت ؤ. (۳۴) پطروس هغه ته وویل: «ای اینیاسه، عیسی مسیح درته شفا درکوي. پاڅېږه او بستره دې راټوله کړه.» او هغه سمډلاسه پاڅېده. (۳۵) هغو ټولو خلکو چې په لده او شارون کې اوسېدل، اینیاس ولیده او په څښتن عیسی یې ایمان راوړ.

پطروس طبیتا بېرته راژوندی کوي

(۳۶) د یافا په ښار کې یوه ایمانداره ښځه اوسېدله چې طبیتا نومېدله. (په یوناني ژبه کې د هغې د نوم معنی هوسی ده.) هغې تل نېک کارونه کول او د غریبانو سره یې مرسته کوله. (۳۷) په دې وخت کې هغه ناروغه او بیا مړه شوه. خلکو هغې ته غسل ورکړ او پاس په بالاخانه کې یې د هغې مړی کېښود. (۳۸) یافا د لدې څخه ډېره لږې نه وه او ایمانداران خبر شول چې پطروس په لده کې دی، نو هغوی دوه تنه ورولېږل او د هغه څخه یې وغوښتل چې زر تر زره مونږ ته ځان راورسوه. (۳۹) نو پطروس پاڅېده او د هغوی سره روان شو. کله چې هغه راورسېده، نو پاس بالاخانې ته یې بوته. ټولې کونډې ښځې د هغه څخه راتاوې شوې، هغوی ژړل او هغه کالي او چپنې چې طبیتا د خپل ژوندانه په وخت کې گنډلې وو، هغه ته وښودل. (۴۰) پطروس هغوی ټولې له کوتې څخه وویستلې، هغه په گونډو شو او دعا یې وکړه. بیا یې مړي ته مخ راواړاوه او وېې ویل: «طبیتا پاڅېږه!» هغې

خپلې سترگې وغړولې او کله چې يې پطروس وليده، نو کښېناستله. (٤١) پطروس هغې ته لاس ورکړ او هغه يې په پښو ودروله. بيا پطروس ټول ايمانداران او کونډې راوغوښتلې او طبيتا يې ورته ژوندی وسپارله. (٤٢) دا خبره په ټوله يافا کې خپره شوه او ډېرو خلکو په څښتن عيسی باندې ايمان راوړ. (٤٣) پطروس د زيات وخت دپاره د شمعون په نوم د څرمنو جوړوونکي سره په يافا کې پاتې شو.

کورنيليوس رويا ويني

١٠ (١) په قيصریه کې يو سړی ؤ چې کورنيليوس نومېده او د رومي لښکرو د کنډک چې د «ايتالوي کنډک» په نوم يادېده، مشر ؤ. (٢) کورنيليوس او د هغه کورنی دینداره خلک وو او د خدای څخه وېرېدل. هغه به غريبو يهوديانو ته ډېر خيراتونه ورکول او تل به يې دعا کوله. (٣) يوه ورځ د ماسپېنين شاوخوا درې بجې هغه رويا وليدله چې د خدای فرښته د هغه خواته راغله او ورته ويې ويل: «ای کورنيليوسه!» (٤) هغه له وېرې په ځير سره فرښتې ته وکتل او پوښتنه يې ترې وکړه: «بناغلیه څه وايي؟» فرښتې ځواب ورکړ: «ستا دعاگانې او خيراتونه چې تا ورکړي وو، هغه د خدای حضور ته ورسېدل او قبول يې کړل. (٥) اوس يو څو کسان يافا ته د شمعون پسې چې پطروس ورته ويل کيږي، ولېره چې هغه راوړي. (٦) هغه د شمعون څرمن جوړوونکي په کور کې چې د بحيرې په غاړه دی، مېلمه دی.» (٧) کله چې هغې فرښتې د هغه سره خبرې وکړې نو لاړه، بيا کورنيليوس خپل دوه نوکران او يو عسکر چې يو دینداره سړی ؤ او د هغه د کور د خدمتگارانو څخه ؤ، راوغوښتل. (٨) هرڅه چې شوي وو، هغوی ته يې وويل او هغوی يې يافا ته ولېرل.

پطروس رويا ويني

(٩) بله ورځ د غرمې په وخت کې چې هغه دوه نوکران او عسکر په لاره کې روان وو او يافا ته ورسېدل، نو په همدې وخت کې پطروس د دعا کولو دپاره پاس بام ته وخوت. (١٠) هغه وړی شو او غوښتل يې چې څه وڅوري، کله چې ډوډۍ تيارېدلې، نو هغه رويا وليدله. (١١) هغه وليدل چې د اسمان دروازې خلاصې شوې او د يو لوی دسترخوان په شان يو شی چې د څلورو څنډو څخه راڅوړند ؤ او ښکته د ځمکې خواته راروان ؤ. (١٢) په هغه کې هر ډول حيوانات، خزندې او مرغان

۱۳. بيا يو اواز راغی او هغه ته يې وويل: «ای پطروسه، پاخپړه! هغه حلال کړه او ويې خوره.»
 ۱۴. خو پطروس وويل: «څښتنه! هېڅکله نه، ما هېڅکله هم حرام او ناپاکه شی نه دی خوړلی.»
 ۱۵. په دوهم ځل بيا اواز راغی: «کوم شيان چې خدای حلال گرځولي دي، هغه حرام مه گڼه.»
 ۱۶. درې ځلې همداسې وشول او بيا هغه دسترخوان بېرته پورته اسمان ته يووړل شو.

۱۷. پطروس حيران پاتې ؤ چې د دې رويا معنی څه ده، چې په دې وخت کې هغو کسانو چې کورنيلیوس لېرلي وو، د شمعون کور پیدا کړ او هغوی د دروازې په مخکې ودرېدل. ۱۸. هغوی نارې کړې او پوښتنه يې وکړه: «ايا شمعون چې پطروس ورته هم وايي، دلته مېلمه دی؟» ۱۹. پطروس لا د دې رويا په هکله فکر کاوه چې روح القدس ورته وويل: «گوره، درې سړي تا لټوي. پاخپړه او لاندې رابښکته شه او د هغوی سره په تلوو کې زړه نازړه کپړه مه، ځکه چې هغوی ما درلېرلي دي.» ۲۰. نو پطروس لاندې بښکته شو او هغوی ته يې وويل: «زه هماغه سړی يم چې تاسو يې لټوئ. تاسو د څه دپاره راغلي یئ؟» ۲۱. هغوی ځواب ورکړ: «مونږ قوماندان کورنيلیوس رالېرلي يو. هغه يو نېک او داسې سړی دی چې له خدایه وپریږي او د ټولو يهوديانو په نظر کې ډېر عزتمن سړی دی. د خدای فرېښتې هغه ته ويلي وو چې تا خپل کور ته راوغواړي او څه چې وايي هغه يې واوري.» ۲۲. نو پطروس هغوی کور ته راوستل او مېلمانه يې کړل.

د کورنيلیوس او پطروس لیدنه

بله ورځ پطروس پاخپړه او د هغوی سره روان شو او د يافا څو ايمانداران هم ورسره ملگري وو. ۲۳. په بله ورځ هغوی قیصریې ته ورسېدل. کورنيلیوس هغوی ته په تمه ؤ او خپل خپلوان او خپل نژدې ملگري يې هم راغوښتي وو. ۲۴. څنگه چې پطروس کور ته ورننوت، کورنيلیوس د هغه مخې ته ورووت او د هغه په پښو کې پرېوت او سجده يې ورته وکړه. ۲۵. خو پطروس هغه د ځمکې څخه راپورته کړ او ورته ويې ويل: «راپاخپړه، زه هم ستا په شان يو انسان يم.» ۲۶. په داسې حال کې چې پطروس د هغه سره خبرې کولې، کور ته ننوت او ويې لیدل چې هلته ډېر خلک راټول شوي وو. ۲۷. پطروس هغوی ته وويل: «تاسو ته ښه معلومه ده چې د يهوديانو دپاره دا ناروا ده چې د غیریهوديانو سره ناسته ولاړه او يا ملگرتيا وکړي. خو خدای ماته دا رابښودلي دي چې زه بايد هېڅوک هم ناپاکه او نجس ونه گڼم. ۲۸. کله چې زه تاسو راوغوښتل، نو پرته له کوم اعتراضه

راغلم. خو اوس پوښتنه كوم چې تاسو ولي زه راوغوښتم؟»

٣٠) كورنيلوس وويل: «څلور ورځې كېږي چې په همدې وخت كې يعنې د ماسپينين په درې بجو زه په خپل كور كې په دعا كولو بوخت وم چې ناڅاپه يو سړى چې ځلېدونكي كالي يې اغوستي وو، زما په مخكې ودرېده (٣١) او ويې ويل: «اى كورنيلوسه! خداى ستا دعاگانې قبولې كړې دي او هغه خيراتونه يې قبول كړي دي چې غريبانو ته يې وركوي. (٣٢) اوس يو څو كسان د شمعون پسې چې پطروس ورته ويل كېږي، يافا ته ولېږه چې هغه راولي. هغه د بحيرې په غاړه د شمعون څرمن جوړوونكي په كور كې مېلمه دى. (٣٣) نو سمدلاسه مې تا پسې سړي درولېږل او تا ډېر ښه كار وكړ چې دلته راغلې. نو اوس مونږ ټول دلته د خداى په حضور كې حاضر يو چې د هرڅه په هكله چې څښتن تاته حكم كړى دى، هغه واورو.»

غيريهوديانو ته د پطروس وينا

٣٤) پطروس خپلې خبرې پيل كړې او ويې ويل: «زه اوس پوه شوم چې دا رښتيا دي چې خداى د هېچا طرفداري نه كوي. (٣٥) په هر قوم كې چې هرڅوك له خدايه وپريږي او سم كارونه كوي، خداى هغه مني. (٣٦) تاسو پوهېږئ چې خداى خپل پيغام د اسراييلو قوم ته ورولېږه او د سولې او سلامتې زېږى يې د عيسى مسيح په وسيله چې د ټولو څښتن دى، اعلان كړ. (٣٧) تاسو پوهېږئ چې په ټوله يهوديه كې څه وشول. دا پېښه د يحيى د تعميد د غسل د اعلانولو څخه وروسته له جليل څخه پيل شوه. (٣٨) او تاسو خبر يئ چې خداى څنگه ناصري عيسى په روح القدس او په خپل قدرت سره مسح كړ. هغه به هرځاى ته تللو او د خلكو سره به يې نېكي كوله او كوم خلك چې د شيطان په بند كې وو هغوى ته به يې شفا وركوله، ځكه چې خداى ورسره مل ؤ. (٣٩) مونږ د هغو ټولو كارونو شاهدان يو چې عيسى د يهوديانو په وطن او اورشليم كې وكړل. هغوى عيسى په صليب باندې ځوړند كړ او ويې واژه. (٤٠) خو خداى هغه په درېمه ورځ بېرته راژوندى كړ او خلكو ته يې ښكاره كړ، (٤١) ټولو خلكو ته نه، بلكې يوازې هغو شاهدانو ته چې خداى له مخكې نه غوره كړي وو، يعنې مونږ ته چې د هغه د بيا راژوندي كېدلو څخه وروسته مو ورسره وخوړل او وڅښل. (٤٢) عيسى مونږ ته حكم كړى چې خلكو ته وعظ وكړو او دا شهادت وركړو چې دا هغه څوك دى چې

خدای په مړو او ژوندیو باندې قاضي ټاکلی دی. (۴۳) د هغه په هکله ټول پیغمبران شاهدي ورکوي او وايي چې هر څوک چې په هغه باندې ايمان راوړي، نو د هغه په نوم به يې گناهونه وبخښل شي.»

په غيريهوديانو باندې د روح القدس نازلېدل

(۴۴) پطروس لا خبرې کولې چې په هغو ټولو خلکو باندې چې د هغه خبرې يې اورېدلې، روح القدس نازل شو. (۴۵) هغه يهودي ايمانداران چې د پطروس سره راغلي وو، په دې حيران شول چې د روح القدس نعمت په غيريهوديانو هم نازل شو. (۴۶) ځکه چې دوی اورېدل چې هغوی په ناشنا ژبو خبرې کولې او د خدای لويي يې بيانوله. بيا پطروس وويل: (۴۷) «ايا داسې څوک شته چې دا خلک چې زمونږ په شان يې روح القدس ترلاسه کړی دی په اوبو باندې د تعمید غسل د اخيستلو څخه منع کړي؟» (۴۸) نو پطروس امر وکړ چې هغوی ته دې د عیسی مسیح په نوم د تعمید غسل ورکړل شي. بيا هغوی د پطروس څخه وغوښتل چې يو څو ورځې د هغوی سره پاتې شي.

پطروس د اورشلیم کلیسا خبروي

۱۱ (۱) په ټوله يهوديه کې رسولان او ايمانداران خبر شول چې غيريهوديانو هم د خدای پيغام منلی دی. (۲) کله چې پطروس بېرته اورشلیم ته راغی، نو يوې ډلې چې د غيريهوديانو د ستولو غوښتونکي وو په هغه باندې اعتراض وکړ (۳) او ويل يې: «ته ولې د ناست شويو خلکو کور ته لاړې او د هغوی سره دې ډوډۍ هم وخورله؟» (۴) نو څه چې پېښ شوي وو، پطروس ټکي په ټکي هغوی ته بيان کړل. (۵) هغه وويل: «زه د يافا په ښار کې وم او دعا مې کوله چې بې هوشه شوم او رويا مې وليدله چې د يو لوی دسترخوان په شان يو شی چې د څلورو څنډو څخه راڅوړند ؤ او د اسمان نه د ځمکې خواته رابښکته کېده او ما پورې راوړسېده. (۶) کله چې ما ورته په غور سره وکتل، نو په هغه کې کورني حيوانات او وحشي ځناور، خزندې او مرغان وو. (۷) بيا مې يو اواز واورېد چې ويل يې: «ای پطروسه! پاڅېره، هغه حلال کړه او ويې خوره.» (۸) خو ما ورته وويل: «څښتنه! هېڅکله نه، ما هېڅکله هم کوم حرام يا ناپاکه شی خولې ته نه دی وروړی.» (۹) د اسمان څخه يو ځل بيا اواز راغی چې ويل يې: «کوم شيان چې خدای حلال گرځولي دي، ته يې بايد

حرام ونه گڼي. ﴿١٠﴾ درې ځلې داسې وشول او بيا هغه ټول شيان بېرته اسمان ته يووړل شول. ﴿١١﴾
 په هماغه شېبه کې درې تنه چې د قيصر يې خڅه رالېږل شوي وو، هغه کور ته راوړسېدل چې مونږ
 په کې اوسېدلو. ﴿١٢﴾ روح القدس راته وويل چې په دې هکله اندېښنه مه کوه چې هغوی
 غيرهوديان دي. بيا دا شپږ ايمانداران هم زما سره لاړل او مونږ ټول د کورنيلیوس کور ته ورننوتلو.
 ﴿١٣﴾ هغه مونږ ته وويل چې څنگه يې په خپل کور کې يوه فربننه وليدله چې ولاړه وه او هغه ته يې
 وويل: «يو څوک يافا ته ولېږه او شمعون چې پطروس ورته ويل کيږي، راوله. ﴿١٤﴾ هغه به تاته يو
 پيغام واوړوي چې د هغه په وسيله به ته او ستا ټوله کورنۍ خلاصون ومومي.» ﴿١٥﴾ کله چې ما
 خبرې پيل کړې، نو په هغوی باندې روح القدس نازل شو لکه څنگه چې لومړی ځل په مونږ باندې
 نازل شوی ؤ. ﴿١٦﴾ بيا ماته را په ياد شول څه چې څښتن عیسی ويلي وو: «يحيی به په اوبو باندې د
 تعمید غسل ورکاوه، خو تاسو ته به په روح القدس د تعمید غسل درکول کيږي.» ﴿١٧﴾ که خدای
 هغوی ته هماغه نعمت ورکړی دی چې مونږ ته يې په هغه وخت کې راکړ چې په څښتن عیسی
 مسیح باندې مو ايمان راوړ، نو بيا زه څوک وم چې خدای مې د دې کار نه منع کړی وای؟» ﴿١٨﴾
 کله چې هغوی دا خبرې واوړېدلې، نو غلي پاتې شول. هغوی د خدای په ثنا او صفت کولو پيل وکړ
 او ويل يې: «نو بيا خدای حتی غيرهوديانو ته هم دا موقعه ورکړې ده چې توبه وباسي او تلياټي
 ژوندون ولري.»

د سوريې په انطاکیه کې کلیسا

﴿١٩﴾ د هغې څوړونې له امله چې د استيفان د مړينې نه وروسته پيل شوه، ځينې ايمانداران خواره
 واره شول او د فنيقيې، قبرس او انطاکیې پورې لاړل. هغوی خپل پيغام يوازې يهوديانو ته ورساوه.
 ﴿٢٠﴾ خو د قبرس او قبروان ځينې ايمانداران چې انطاکیې ته لاړل، د يونانيانو سره يې هم خبرې
 وکړې او هغوی ته يې د څښتن عیسی په هکله زېږی ورساوه. ﴿٢١﴾ د څښتن قدرت د هغوی سره ؤ
 او زيات شمېر خلکو ايمان راوړ او د څښتن عیسی پيروان شول.

﴿٢٢﴾ دا خبر د اورشلیم کلیسا ته ورسېد او هغوی برناباس انطاکیې ته ولېږه. ﴿٢٣﴾ کله چې هغه
 راوړسېده او ويې ليدل چې خدای څنگه خلکو ته برکت ورکړ، نو ډېر خوشحاله شو او هغوی يې
 وهڅول چې ټول د زړه له کومې څښتن ته وفادار پاتې شي، ﴿٢٤﴾ ځکه چې برناباس يو مهربانه

سړی او د روح القدس څخه ډک او د ټینګ ایمان خاوند ؤ. په دې ځای کې ډېرو خلکو په څښتن باندې ایمان راوړ. (۲۵) بیا برناباس د ترسوس ښار ته لاړ چې شاوول ولټوي. (۲۶) چې کله یې شاوول پیدا کړ، نو هغه یې انطاکیې ته راوست او برناباس او شاوول پوره یو کال هلته د ایماندارانو سره یوځای کېدل او ډېرو خلکو ته یې تعلیم ورکاوه. او همدلته په انطاکیه کې ؤ چې د لومړي ځل دپاره ایمانداران د مسیحیانو په نوم یاد شول.

(۲۷) په همدې وخت کې ځینې پیغمبران د اورشلیم څخه انطاکیې ته راغلل. (۲۸) په هغوی کې یو تن چې اګابوس نومېده، ودرېده او د روح القدس په وسیله یې پېشګويي وکړه چې په ټوله نړۍ کې به سخته قحطي راشي. دا قحطي د کلودیوس امپراتور په زمانه کې راغله. (۲۹) د انطاکیې ایماندارانو پرېکړه وکړه چې هر یو به د خپل توان سره سم هغو ایماندارانو ته چې په یهودیه کې اوسېږي، مرسته ورلېږي. (۳۰) هغوی همداسې وکړل او خپلې مرستې یې د برناباس او شاوول په لاس د اورشلیم د کلیسا مشرانو ته ولېږلې.

د یعقوب وژنه او د پطروس بندي کېدل

۱۲ (۱) په هماغه وخت کې هیروډیس پاچا د کلیسا د ځینو غړو په ځورولو پیل وکړ. (۲) هغه د یوحنا ورور یعقوب په توره باندې وواژه. (۳) کله چې هیروډیس ولیدل چې یهودیان په دې کار خوشحاله شول، نو پطروس یې هم ونیوه. دا کار د فطیرې ډوډۍ د اختر په ورځو کې وشو. (۴) کله چې هغه پطروس ونیوه، نو په زندان کې یې واچاوه او هغه یې څلورو ډلګیو ته چې په هر یو کې څلور څلور عسکره وو، وسپاره چې ساتنه یې وکړي. هیروډیس د دې نیت درلود چې د فسحې د اختر څخه وروسته هغه د ټولو خلکو په مخکې محاکمه کړي. (۵) نو پطروس یې په زندان کې وساته، خو ایماندارانو د زړه له کومې د هغه دپاره خدای ته دعاګانې کولې.

پطروس له زندان څخه خلاصیږي

(۶) یوه شپه مخکې چې هیروډیس غوښتل پطروس د محاکمې دپاره راولي، پطروس د دوو

عسکرو په منځ کې په دوو زنځیرونو تړلی ویده پروت ؤ او ساتونکو د زندان په دروازه کې پهره کوله. (۷) ناڅاپه د څښتن فرښته رانښکاره شوه او په کوټه کې رڼا وځلېدله. فرښتې د پطروس اوږه و خوځوله او هغه یې راوینس کړ او ورته ویې ویل: «زر شه، پاڅېره.» سمدلاسه د پطروس د لاسونو څخه زنځیرونه ولوېدل. (۸) بیا فرښتې هغه ته وویل: «ملا دې و تړه او خپلی دې په پښو کړه.» پطروس همداسې وکړل. بیا فرښتې هغه ته وویل: «خپله چپنه دې واغونډه او ما پسې راځه.» (۹) پطروس راووت او په هغې پسې روان شو. هغه نه پوهېده چې دا هرڅه رښتیا دي، ځکه هغه فکر کاوه چې رویا ویني. (۱۰) هغوی د لومړی او دوهمې پوستې څخه تېر شول او د اوسپنې هغې دروازې ته ورسېدل چې د ښار خواته وتلې وه. دروازه په خپله خلاصه شوه او هغوی دباندې راووتل. هغوی په یوه کوڅه کې روان وو او ناڅاپه فرښته د پطروس له سترگو پناه شوه. (۱۱) بیا پطروس په هوش راغی او ویې ویل: «اوس پوره باور لرم چې څښتن خپله فرښته راولېږله او زه یې د هیروډیس او له هغه څه نه چې یهودیانو یې تمه درلودله، خلاص کړم.»

(۱۲) کله چې هغه پوه شو، نو هغه د مریم کور ته لاړ چې د یوحنا مرقوس مور وه. هلته زیات شمېر خلک د دعا دپاره راټول شوي وو. (۱۳) کله چې پطروس د کور دروازه وټکوله، نو د رودا په نوم یوه وینځه راغله چې دروازه خلاصه کړي. (۱۴) هغې د پطروس اواز واورېد او دومره خوشحاله شوه چې د دې په ځای چې دروازه ورته خلاصه کړي، هغې بېرته دننه منډه کړه او هغوی یې خبر کړل چې پطروس دباندې په دروازه کې ولاړ دی. (۱۵) هغوی ورته وویل: «ته لېونی شوې یې.» خو هغه په خپله خبره باندې ټینګه ولاړه وه چې همداسې ده. بیا هغوی وویل: «دا به د هغه فرښته وي!» (۱۶) خو پطروس په پرله پسې توګه دروازه ټکوله او کله چې هغوی دروازه خلاصه کړه او هغه یې ولیده، نو حیران پاتې شول. (۱۷) خو پطروس د لاس په اشاره هغوی ته وویل چې غلي شی او هغوی ته یې دا کیسه وکړه چې څښتن څنګه هغه د زندان څخه راوویست. هغه وویل چې یعقوب او نور ایمانداران له دې څخه خبر کړي. بیا هغه روان شو او بل ځای ته لاړ.

(۱۸) کله چې سهار شو، نو هغه ساتونکي عسکر ډېر وارخطا شول چې په پطروس باندې څه وشول. (۱۹) هیروډیس امر وکړ چې پطروس ولټوي، خو هغه یې پیدا نه کړ. هغه د ساتونکو څخه پوښتنې وکړې او د هغوی د اعدام حکم یې ورکړ. له هغې وروسته هیروډیس د یهودیې څخه لاړ او د څه مودې دپاره په قیصریه کې پاتې شو.

٢٠ هيروديس د صور او صيدون په خلكو ډېر په قهر ؤ. هغوى سره راټول شول او هغه ته ورغلل. لومړى هغوى بلاستوس چې د پاچا د مانې ناظر ؤ، په دې راضي كړ چې د هغوى سره به مرسته وكړي. بيا هغوى د هيروديس څخه وغوښتل چې روغه جوړه ورسره وكړي، ځكه چې د دوى وطن ته خوراكي شيان د هيروديس پاچا د وطن څخه راتلل. ٢١ نو په يوې ټاكلې ورځ هيروديس خپل د پاچاهۍ كالي واغوستل، په تخت باندې كښېناست او هغوى ته يې وينا پيل كړه. ٢٢ خلكو چيغې وهلې: «دا د خداى اواز دى، نه د انسان.» ٢٣ سمدلاسه د څښتن فرښتې هيروديس وواهه، ځكه چې كوم جلال چې بايد خداى ته وركړل شوى واى، هغه خپل ځان ته وركړ. هغه چينجيو وخور او مړ شو.

٢٤ خو په همدې وخت كې د خداى كلام خپرېده او ډېر خلك ايمانداران شول. ٢٥ نو برناباس او شاوول خپله وظيفه سرته ورسوله او د اورشليم څخه بېرته انطاكيې ته راستانه شول او د ځان سره يې يوحنا چې بل نوم يې مرقوس ؤ، بوتلو.

د انطاكيې كليسا برناباس او شاوول د خدمت دپاره لېري

١٣ ١ د انطاكيې په كليسا كې ځينې پيغمبران او استاذان وو لكه برناباس، شمعون چې د تور په نوم يادېده، لوكيوس قيرواني او مناخم چې د هيروديس پاچا سره لوى شوى ؤ او شاوول هم د هغوى سره ؤ. ٢ يوه ورځ چې هغوى د څښتن عبادت كاوه او روژه يې نيولې وه، روح القدس ورته وويل: «برناباس او شاوول د هغه كار دپاره چې ما راغوښتي دي، وقف كړئ.» ٣ بيا هغوى د روژې نيولو او دعا كولو څخه وروسته د هغو دواړو په سرونو باندې لاس كېښود او هغوى يې د هغه كار دپاره ولېږل.

برناباس او شاوول په قبرس كې

٤ نو برناباس او شاوول دواړه د روح القدس په وسيله ولېږل شول. هغوى چلنديې ته لاړل او له

هغه ځای څخه په کشتۍ کې قبرس ته لاړل. (۵) کله چې هغوی سلامیس ته ورسېدل، نو د یهودیانو په کنیسو کې یې د خدای د کلام وعظ کاوه. یوحنا د هغوی مرستیال ؤ.

(۶) هغوی تر پافوس پورې په ټوله جزیره کې وگرځېدل او په هغه ځای کې هغوی د یو یهودي جادوگر سره مخامخ شول چې بریشوع نومېده او د پیغمبرۍ دعوه یې کوله. (۷) هغه د قبرس د والي سرگیوس پولوس ملگری ؤ چې یو هونبیار سړی ؤ. هغه برناباس او شاوول خپل حضور ته راوغوښتل، ځکه چې غوښتل یې د هغوی څخه د خدای کلام واوري. (۸) خو هغه جادوگر چې یوناني نوم یې الیما ؤ، د هغوی سره مخالفت وکړ او کوښښ یې کاوه چې والي ایمان رانه وړي. (۹) خو شاوول چې د پولوس په نوم هم مشهور ؤ، د روح القدس څخه ډک شو او جادوگر ته یې په ځیر سره وکتل (۱۰) او ویې ویل: «ای د شیطان زویه! ای د ټولو نېکیو دښمنه! ای ټک انسانه او د هر ډول شرارت څخه ډکه! ایا ته به هېڅکله هم د څښتن د سمې لارې څخه د خلکو د بې لارې کولو څخه لاس وانه اخلې؟» (۱۱) اوس گوره، څښتن به تاته سزا درکړي او ته به ږوند شې او تر یو وخته پورې به د لمر رڼا نه وینې. «نو سمدلاسه د هغه په سترگو باندې خړه او تیاره راغله او لاس او پښې یې ټولې چې څوک راشي او له لاسه یې ونیسي او هغه بوځي. (۱۲) کله چې والي دا هرڅه ولیدل نو ایمان یې راوړ، ځکه چې هغه د څښتن په هکله په دې تعلیم ډېر حیران شو.

پولوس او برناباس د پیسیدیه په انطاکیه کې

(۱۳) پولوس او د هغه ملگری د پافوس څخه روان شول او په کشتۍ کې پرچې ته چې په پمفیلیه کې ده، لاړل. خو یوحنا د هغوی څخه بېل شو او بېرته اورشلیم ته ستون شو. (۱۴) پولوس او برناباس د پرچې څخه روان شول او انطاکیې ته چې په پیسیدیه کې ده، ورسېدل. د سبت په ورځ هغوی کنیسي ته لاړل او هلته کښېناستل. (۱۵) د تورات او پیغمبرانو د لیکنو د لوستلو څخه وروسته د کنیسي مشرانو هغوی ته دا پیغام وروولېره: «ای ورونو، که چېرې تاسو د خلکو د هڅولو دپاره کوم پیغام لرئ، نو هغه ووايئ.»

(۱۶) پولوس پاڅېده، په لاس یې اشاره وکړه او ویې ویل: «ای د اسراییلو خلکو او ای غیریهودیانو چې له خدایه وېرېږئ، زما خبرو ته غور و نیسئ. (۱۷) د اسراییلو د خلکو خدای زمونږ نیکونه غوره

کړل او کوم وخت چې هغوی په مصر کې د پردیو په شان اوسېدل، نو د هغوی څخه یې یو لوی قوم جوړ کړ. بیا یې په خپل لوی قدرت سره هغوی د مصر څخه راوویستل (۱۸) او نژدې څلویښت کاله یې په دښته کې د هغوی چلند وزغملو. (۱۹) هغه په کنعان کې اووه قومونه له منځه یووړل او د هغوی خاوره یې د میراث په توګه خپل قوم ته ورکړه. (۲۰) دا هرڅه نژدې څلور سوه او پنځوس کالو کې وشول. له هغې وروسته یې د سمویل پیغمبر تر زمانې پورې د هغوی دپاره قاضیان وټاکل. (۲۱) او کله چې هغوی د خپل ځان دپاره پاچا وغوښت، نو خدای ورته د قیس زوی شاوول چې د بنیامین د قبیلې څخه ؤ، ورکړ او هغه څلویښت کاله پاچاهي وکړه. (۲۲) کله چې خدای شاوول لېرې کړ، نو داود یې د اسراییلو پاچا کړ. خدای د داود په هکله داسې وویل: «ما ولیدل چې د یسې زوی داود داسې سړی دی چې زما د زړه نه خبر دی او هرڅه چې زه وغواړم هغه به یې سرته رسوي.» (۲۳) نو د همدې داود د نسل څخه خدای د خپلې وعدې له مخې عیسی د اسراییلو د قوم د خلاصونکي په توګه راولېږه. (۲۴) د عیسی د راتللو څخه مخکې یحیی د اسراییلو ټول قوم ته وعظ وکړ چې د خپلو ګناهونو څخه توبه وباسي او د تعمید غسل واخلي. (۲۵) کله چې یحیی خپله وظیفه سرته ورسوله، هغه وویل: «تاسو څه فکر کوئ چې زه څوک یم؟ زه هغه څوک نه یم چې تاسو یې انتظار کوئ. خو زما څخه وروسته هغه څوک راروان دی چې زه د هغه د خپلیو د تسمو د خلاصولو لیاقت هم نه لرم.»

(۲۶) ای ورونو! ای د ابراهیم اولادې، او ای غیریهودیانو چې له خدایه وپېرئ! مونږ هغه خلک یو چې د خلاصون دا پیغام راته رالېږل شوی دی. (۲۷) د اورشلیم خلکو او د هغوی مشرانو نه عیسی وپېژانده او نه هغوی د پیغمبرانو په پیغام باندې پوه شول چې د هر سبت په ورځ لوستل کېږي. خو هغوی د عیسی په محکومولو سره د پیغمبرانو پېشګویانې پوره کړلې. (۲۸) سره له دې چې کوم داسې جرم یې پیدا نه کړ چې هغه ته دې د مرګ سزا ورکړل شي، خو د پیلاتوس څخه یې وغوښتل چې هغه اعدام کړي. (۲۹) کله چې هغوی هغه ټول شیان چې د هغه په هکله لیکل شوي وو سرته ورسول، نو هغه یې د صلیب څخه رابنکته کړ او په قبر کې یې کېښود. (۳۰) خو خدای هغه بېرته راژوندی کړ (۳۱) او کوم خلک چې د هغه سره د جلیل څخه اورشلیم ته راغلي وو، تر ډېرو ورځو پورې هغوی ته وربنکاره شو او هغوی اوس د اسراییلو د خلکو په مخکې د هغه شاهدان دي. (۳۲) اوس مونږ تاسو ته هغه زېږی اوروو چې خدای زمونږ د نیکونو سره وعده کړې وه. (۳۳) خدای دا

وعده زمونږ دپاره چې د هغوی اولاده یو، د مرو نه د عیسی په بیا راژوندی کولو سره پوره کړه. لکه څنگه چې په دوهم زبور کې لیکل شوي دي:

ته مې زوی، زه دې نن پلار شوم.

۳۴) خدای هغه د مرو څخه راژوندی کړ او دې ته یې پرېښود چې مری یې په قبر کې خراب شي. او په دې هکله خدای داسې وویل:

زه به تاته هغه ځانگړي او یقیني برکتونه درکړم چې د داود سره مې وعده کړې وه.

۳۵) او د زبور په بل ځای کې داود وايي:

ته به پرېږدې مری

د خپل سپېڅلي خادم چې شي خراب

۳۶) ځکه چې داود په خپله زمانه کې د خدای اراده پوره کړه او بیا مړ شو او د خپلو نیکونو سره بنځ کړای شو او مری یې په قبر کې خراب شو. ۳۷) خو کوم کس چې خدای د مرو څخه راژوندی کړ، د هغه مری خراب نه شو. ۳۸-۳۹) نو ای زما ورونو! تاسو باید په دې پوه شئ چې د گناهونو د بڅښنې پیغام د عیسی په وسیله تاسو ته اعلانېږي او هرڅوک چې په هغه باندې ایمان راوړي، هغه به د هغو ټولو گناهونو څخه خلاص شي چې د موسی شریعت ونه شو کولای هغه ته خلاصون ورکړي. ۴۰) نو پام کوئ چې پیغمبرانو چې څه ویلي دي هغه په تاسو عملي نه شي:

۴۱) گورئ ای ملنډو وهونکو! حیران او تباہ شئ، ځکه چې زه به ستاسو په ژوندانه کې یو داسې کار وکړم، که څوک یې تاسو ته بیان هم کړي، نو باور به ورباندې ونه کړئ.»

۴۲) کله چې پولوس او برناباس د کنیسی څخه وتل، نو خلکو ورڅخه وغوښتل چې د راتلونکي سبت په ورځ بیا راشي او د دې شیانو په هکله دوی ته خبرې وکړي. ۴۳) کله چې غونډه پای ته ورسېدله، نو ډېر یهودیان او هغه دینداره خلک چې یهودیان شوي وو، د پولوس او برناباس سره

روان شول. پولوس او برناباس د هغوی سره خبرې وکړې او هغوی یې وهڅول چې تل د خدای په فضل باندې توکل ولري.

٤٤ د راتلونکي سبت په ورځ د بنار نژدې ټول اوسېدونکي راغلل چې د خښتن عیسی پیغام واورې. ٤٥ کله چې ځینو یهودیانو دا گڼه‌گونه ولیدله، نو بخیلي ورسره پیدا شوه. هغوی د پولوس د خبرو سره مخالفت پیل کړ او هغه ته یې سپکاوی وکړ. ٤٦ خو پولوس او برناباس په زړورتیا سره خبرې کولې او ویل یې: «دا ضروري وه چې د خدای پیغام لومړی تاسو ته واورول شي. خو څرنگه چې تاسو هغه ونه مانه او خپل ځانونه مو د تلپاتې ژوندون وړ ونه گڼل، نو مونږ به اوس تاسو پرېږدو او غیریهودیانو ته به ورشو. ٤٧ نو ځکه خښتن مونږ ته داسې حکم وکړ:

زه به ستا څخه د غیریهودیانو دپاره رڼا جوړه کړم، ترڅو ته ټولې نړۍ ته د خلاصون وسیله وگرځي.»

٤٨ کله چې غیریهودیانو دا خبرې واورېدلې، نو ډېر خوشحاله شول او د خښتن عیسی د پیغام ستاینه یې وکړه او کوم خلک چې د تلپاتې ژوندون دپاره غوره کړای شوي وو، هغوی ایمان راوړ. ٤٩ د خښتن پیغام په هغه ټوله سیمه کې خپور شو. ٥٠ خو یهودیانو دینداره او عزتمندې بنځې او د بنار مشران د پولوس او برناباس په خلاف داسې ولمسول چې د هغوی په ځورولو یې پیل وکړ او د خپلې سیمې څخه یې وشړل. ٥١ نو پولوس او برناباس د خپلو پښو خاورې د هغه بنار د خلکو په وړاندې د نښې په توگه وڅنډلې او د قونېې بنار ته لاړل. ٥٢ خو د هغه ځای ایمانداران د خوشحالی او روح القدس څخه ډک شول.

پولوس او برناباس په قونیه کې زېږی خپروي

١٤ ١ په همدې ډول په قونیه کې پولوس او برناباس د یهودیانو کنیسی ته ورغلل او داسې خبرې یې وکړې چې زیات شمېر یهودیانو او غیریهودیانو ایمان راوړ. ٢ خو هغو یهودیانو چې ایمان یې نه ؤ راوړی، غیریهودیان ولمسول او د هغوی ذهنونه یې د ایماندارانو په وړاندې خراب کړل. ٣ نو پولوس او برناباس د اوږدې مودې دپاره هلته پاتې شول او په زړورتیا سره یې د

څښتن عیسی په هکله خبرې کولې. څښتن عیسی هغوی ته د حیرانوونکو کارونو او معجزو د ښودلو قدرت ورکړ او ثابته یې کړه چې د هغوی پیغام د هغه د فضل په هکله رښتیا و. (۴) خو د ښار خلک په دوو ډلو ووېشل شول: ځینې د یهودیانو په خوا او ځینې د رسولانو په خوا شول. (۵) بیا ځینو غیریهودیانو او یهودیانو د خپلو مشرانو سره یوځای دا پرېکړه وکړه چې رسولان وځوروي او سنگسار یې کړي. (۶) کله چې رسولان له دې څخه خبر شول، نو د لیکاونیا د لستره او درېې ښارونو او شاوخوا سیمو ته وتښتېدل. (۷) هلته هغوی د زېري رسولو ته دوام ورکړ.

په لستره کې شل سړي ته شفا ورکول

(۸) په لستره کې یو سړی ؤ چې له مور نه شل پیدا شوی ؤ او هېڅکله په خپلو پښو نه ؤ گرځېدلی. (۹) هغه هلته ناست ؤ او د پولوس خبرو ته یې غوږ نیولی ؤ. پولوس هغه ته په ځیر سره کتل او ویې لیدل چې هغه په دې ایمان لري چې روح به شي، (۱۰) نو په لوړ اواز یې هغه ته وویل: «په خپلو پښو باندې سم ودرېږه.» هغه سړی زر پاڅېده او په گرځېدلو یې پیل وکړ. (۱۱) کله چې خلکو د پولوس دا کار ولیده، نو په خپله لیکاونیايي ژبه یې چیغې ووهلې: «خدایان د انسانانو په خپره کې مونږ ته رانښکته شوي دي.» (۱۲) هغوی برناباس د مشترې او پولوس یې د عطارد په نوم یاد کړ، ځکه چې پولوس د هغوی مشر ویاند ؤ. (۱۳) د مشترې کاهن چې د عبادت ځای یې ښار ته مخامخ ؤ، د ښار دروازې ته غویان راوستل او د گلانو امپلونه یې راوړل، ځکه چې هغه او د ښار خلکو غوښتل چې برناباس او پولوس ته قربانۍ وړاندې کړي.

(۱۴) کله چې رسولان یعنې برناباس او پولوس له دې نه خبر شول، نو خپل کالي یې وشکول او د خلکو منځ ته یې منډې کړې او چیغې یې ووهلې: (۱۵) «ای خلکو! تاسو ولې داسې کار کوئ؟ مونږ هم ستاسو په شان انسانان یو. مونږ ستاسو دپاره یو زېری لرو، ترڅو د دې بې‌گټې شیانو څخه لاس واخلي او ژوندي خدای ته راوگرځئ چې اسمان، ځمکه، بحیرې او هرڅه چې په هغو کې دي پیدا کړي دي. (۱۶) په تېرو زمانو کې خدای ټول قومونه پرېښودل چې څه ورته ښه ښکاري هماغه کار وکړي. (۱۷) خو بیا هم هغه تل په خپلو نېکو کارونو سره خپل شتون ثابت کړی دی، یعنې هغه په تاسو باندې د اسمان څخه باران وروي او په خپل موسم کې فصلونه درکوي. هغه تاسو ته پرېمانه

خواره هم درکوي او ستاسو زړونه د خوشحالی څخه ډکوي.» (۱۸) په دې خبرو رسولانو په سختی سره وکولای شول چې خلک د قربانی کولو څخه منع کړي.

(۱۹) بیا له انطاکیې او قونیې څخه ځینې یهودیان راغلل او خلک یې خپل طرفداران کړل او پولوس یې سنگسار کړ. هغوی فکر کاوه چې مړ دی، نو په رابنکلو یې د ښار څخه دباندې وویست. (۲۰) خو کله چې ایمانداران د پولوس په شاوخوا راټول شول، نو هغه راپاڅېده او بېرته ښار ته لاړ او بله ورځ هغه د برناباس سره درېې ته لاړ.

د پیسیدیه انطاکیې ته د پولوس او برناباس بېرته راستنېدل

(۲۱) کله چې پولوس او برناباس په دربه کې زېږی ووراوه، نو ډېر خلک یې د عیسی پیروان کړل. بیا هغوی بېرته لسترې، قونیې او انطاکیې ته لاړل. (۲۲) هغوی د ایماندارانو زړونه کلکول او هغوی یې هڅول چې په خپل ایمان کې ټینګ پاتې شي او هغوی ته به یې ویل چې د خدای پاچاهۍ ته د ورننوتلو دپاره باید ډېر تکلیفونه وزغمو. (۲۳) پولوس او برناباس په هره کلیسا کې مشران وټاکل او په دعا کولو او روژې نیولو یې هغوی هغه څښتن عیسی ته وسپارل چې ایمان یې ورباندې راوړی و.

(۲۴) بیا هغوی د پیسیدیه څخه تېر شول او پمفیلیې ته راغلل. (۲۵) کله چې هغوی په پرجه کې د خدای کلام ووراوه، نو بیا اتالیې ته لاړل. (۲۶) له هغه ځای څخه په کشتۍ کې بېرته انطاکیې ته لاړل، یعنې هماغه ځای ته چې هغوی په کې د هغې وظیفې دپاره د خدای فضل ته سپارل شوي وو چې اوس یې سرته ورسوله.

(۲۷) کله چې هغوی انطاکیې ته ورسېدل، نو د کلیسا خلک یې راټول کړل او هغوی یې د هغو کارونو څخه خبر کړل چې خدای د هغوی په وسیله سرته رسولي وو او دا چې خدای څنگه غیریهودیانو ته د ایمان راوړلو دپاره لاره خلاصه کړې وه. (۲۸) برناباس او پولوس هلته د ډېر وخت دپاره د ایماندارانو سره پاتې شول.

۱۵ ﴿۱﴾ ځینې خلک د یهودیې څخه انطاکیې ته راغلل او ایماندارانو ته یې تعلیم ورکاوه او ویل یې: «که تاسو د موسی د شریعت له مخې سنت نه شئ، نو خلاصون نه شئ موندلی.» ﴿۲﴾ پولوس او برناباس د هغوی سره موافق نه وو او ډېر سخت بحث یې ورسره وکړ او پرېکړه یې وکړه چې پولوس او برناباس دې د نورو ایماندارانو سره اورشلیم ته لاړ شي او د دې موضوع په هکله دې د رسولانو او نورو مشرانو سره خبرې وکړي.

﴿۳﴾ هغوی د انطاکیې د کلیسا له خوا ولېږل شول او په داسې حال کې چې هغوی د فنیقیې او سامرې نه تېرېدل، ایمانداران یې خبرول چې څنگه غیریهودیانو ایمان راوړ. نو د دې خبر په اورېدلو ټول ایمانداران ډېر خوشحاله شول. ﴿۴﴾ کله چې پولوس او برناباس اورشلیم ته ورسېدل، نو د کلیسا د غړو، رسولانو او مشرانو له خوا ورته تود هرکلی وویل شو او بیا یې هغوی د هغو ټولو کارونو څخه خبر کړل چې خدای د هغوی په وسیله سرته رسولي وو. ﴿۵﴾ خو د فریسیانو د ډلې ځینې ایمانداران راپاڅېدل او ویې ویل: «غیریهودیان باید سنت کړای شي او هغوی ته دې امر وشي چې د موسی په شریعت باندې عمل وکړي.»

﴿۶﴾ رسولان او مشران سره راټول شول چې د دې موضوع په هکله خبرې وکړي. ﴿۷﴾ د یو اوږد بحث څخه وروسته پطروس پاڅېده او هغوی ته یې وویل: «ای ورونو، تاسو پوهېږئ چې څه موده مخکې زه خدای ستاسو له منځ څخه غوره کړم چې غیریهودیان زما د خولې نه د عیسی مسیح په هکله زېږې واورې او ایمان راوړي. ﴿۸﴾ خدای چې د هرچا د زړه څخه خبر دی، هغوی ته یې د روح القدس د ورکولو په وسیله دا ثابته کړه چې خدای هغوی هم منلي دي لکه څنگه یې چې مونږ منلي یو. ﴿۹﴾ خدای زمونږ او د غیریهودیانو ترمنځ هېڅ فرق ونه کړ او د ایمان د راوړلو په وسیله یې د هغوی زړونه پاک کړل. ﴿۱۰﴾ نو بیا ولې تاسو اوس خدای ازمایئ او د دې ایماندارانو په اوږو باندې داسې بار ږدئ چې نه یې مونږ او نه یې زمونږ نیکونه وړلی شي؟ ﴿۱۱﴾ خو مونږ په دې عقیده یو چې مونږ یهودیانو د څښتن عیسی په فضل خلاصون موندلی دی، همدا ډول غیریهودیانو هم خلاصون موندلی دی.»

١٢) د غونډې ټول خلک غلي پاتې شول او د برناباس او پولوس خبرو ته يې غوږ ونیوه چې د هغو ټولو معجزو او حیرانوونکي کارونو په هکله يې کولې چې خدای د هغوی په وسیله په غیریهودیانو کې بنودلي وو. ١٣) کله چې د برناباس او پولوس خبرې پای ته ورسېدلې، یعقوب وویل: «ای ورونو، زما خبرو ته غوږ ونیسئ. ١٤) شمعون مونږ ته ویلي وو چې خدای څنگه د لومړي ځل دپاره د غیریهودیانو سره علاقه وښودله او د هغوی له منځ نه يې د خپل ځان دپاره یو قوم غوره کړ. ١٥) دا د پیغمبرانو د خبرو سره سمون خوري، لکه څنگه چې د خدای په کلام کې لیکل شوي دي:

١٦) له هغې وروسته به زه بېرته راستون شم. بېرته به د داود وران شوی کور اباد او قوي کړم، ١٧) ترڅو نور انسانان څښتن ته رجوع وکړي یعنې ټول غیریهودیان چې ما خپل کړي دي. دا هغه څه دي چې څښتن يې وایي ١٨) چې دا شیان يې له پخوا نه ښکاره کړي دي.»

١٩) یعقوب زیاته کړه: «دا زما پرېکړه ده چې مونږ باید هغه غیریهودیان په تکلیف نه کړو چې د خدای خواته راگرځي، ٢٠) بلکې د دې په ځای هغوی ته لیک ولیکو او ورته ووايو چې داسې خواږه ونه خوري چې په مذهبي توگه ناپاک وي، ځکه چې هغه بتانو ته وړاندې شوي دي او خپل ځانونه د جنسي بدو اړیکو څخه وساتي او د داسې حیواناتو غوښه ونه خوري چې زندی شوي وي او همدارنگه وینه ونه خوري. ٢١) ځکه چې د پخوا زمانې راهیسې په هر ښار کې د موسی د قانون په هکله وعظ کېږي او هغه په کنیسو کې د هر سبت په ورځ لوستل کېږي.»

غیریهودي ایماندارانو ته لیک لېږل

٢٢) بیا رسولانو، مشرانو او د کلیسا ټولو غړو دا پرېکړه وکړه چې د خپل منځ نه یو څو کسان غوره کړي او هغوی د پولوس او برناباس سره انطاکیې ته ولېږي. نو هغوی دوه کسان یعنې یهودا چې د برسابا په نوم یادېده او سیلاس چې د ایماندارانو له خوا يې ډېر درناوی کېده، غوره کړل ٢٣) او د هغوی په لاس يې دغه لیک ولېږه:

«مونږ رسولان او مشران تاسو ټولو غیریهودي ایماندارانو ته چې په انطاکیه، سوریه او قیليقیه

کې اوسپړې، خپل سلامونه وايو.

٢٤) مونږ اورېدلي چې ځينو خلکو چې زمونږ د ډلې څخه تللي دي، تاسو په خپلو خبرو پرېشانه کړي یې او ستاسو فکرونه یې گډوډ کړي دي، خو هغوی مونږ نه دي درلېرلي. ٢٥) نو مونږ ټولو په گډه پرېکړه وکړه چې یو څو کسان غوره کړو او د خپلو گرانو دوستانو برناباس او پولوس سره یې تاسو ته درولېرو، ٢٦) یعنې هغه خلک چې خپل ځانونه یې زمونږ د څښتن عیسی مسیح ته د خدمت دپاره په خطر کې اچولي دي. ٢٧) نو له دې امله مونږ یهودا او سیلاس تاسو ته درولېرل چې هغوی په خپله خوله باندې تاسو ته هغه څه ووايي چې مونږ لیکلي دي. ٢٨) دا د روح القدس او زمونږ په نظر کې ښه ښکاره شوه چې پرته له دې لاندېنيو ضروري شیانو په تاسو باندې نور بار وانه چوو: ٢٩) تاسو باید هغه خواړه چې بتانو ته وړاندې کېږي ونه خورئ، وینه او د هغو حیواناتو غوښه ونه خورئ چې زندی شوي وي او خپل ځانونه د جنسي بداخلاقي څخه وساتئ. که تاسو خپل ځانونه د دې شیانو څخه وساتئ، نو دا به ښه کوی. د خدای پامان.»

٣٠) نو کله چې یهودا او سیلاس رخصت کړای شول، انطاکیې ته لاړل او د کلیسا ټول غړي یې سره راټول کړل او هغه لیک یې ورته ورکړ. ٣١) کله چې خلکو هغه ولوست، نو هغوی په دې تشویق کوونکي پیغام باندې ډېر خوشحاله شول. ٣٢) یهودا او سیلاس چې په خپله پیغمبران وو، په خپلو زیاتو خبرو هغوی تشویق او تکړه کړل. ٣٣) هلته د څه وخت تېرولو نه وروسته هغوی د ایماندارانو له خوا په خیریت سره رخصت شول او بیرته هغو خلکو ته ورغلل چې دوی یې لېرلي وو. ٣٤) - ٣٥) خو پولوس او برناباس په انطاکیه کې پاتې شول او هلته یې د ډېرو نورو سره یوځای تعلیم ورکاوه او د څښتن عیسی پیغام یې اوراوه.

د پولوس او برناباس بېلېدل

٣٦) څه موده وروسته پولوس برناباس ته وویل: «راځئ چې بېرته لاړ شو او په هغو ټولو ښارونو کې چې مونږ په کې د څښتن عیسی پیغام اورولی و، د ایماندارانو سره لیدنه کتنه وکړو او وگورو چې هغوی څنگه دي.» ٣٧) برناباس غوښتل چې یوحنا چې د مرقوس په نوم یادېده هم د ځان سره

بوځي. (۲۸) خو پولوس دا مناسبه نه گڼله چې مرقوس د ځان سره بوځي، ځکه چې هغوی یې په پمفیلیا کې پرینې وو او د کار تر پایه پورې د هغوی سره پاتې نه شو. (۲۹) د پولوس او برناباس ترمنځ یوه داسې سخته شخړه راپیدا شوه چې د یو بل نه بېل شول. برناباس مرقوس د ځان سره واخیست او په کشتی کې قبرس ته روان شول. (۳۰) خو پولوس سیلاس خوښ کړ او وروسته له هغې چې ایماندارانو هغوی د خښتن فضل ته وسپارل، هغوی روان شول. (۳۱) کله چې پولوس د سوریې او قیلیقې له لارې تېرېده، نو کلیساگانو ته یې ډاډگېر نه ورکوله.

د پولوس او سیلاس سره د تیموتاوس ملگرتیا

۱۶ (۱) پولوس درې او لسترې ته ورسېده او په لستره کې یې ولیدل چې د تیموتاوس په نوم یو ایماندار اوسېده چې مور یې یهودی ایمانداره وه، خو پلار یې یوناني ؤ. (۲) د لسترې او قونیې ایماندارانو د هغه صفت کاوه. (۳) پولوس غوښتل چې تیموتاوس د ځان سره بوځي، نو هغه یې د هغو ځایونو د یهودیانو په خاطر سنت کړ. هغه ځکه داسې وکړل چې ټولو ته معلومه وه چې د تیموتاوس پلار یوناني ؤ. (۴) کله چې هغوی د یو ښار نه بل ښار ته سفر کاوه، نو کومې پرېکړې چې رسولانو او مشرانو په اورشلیم کې کړې وې، هغه یې ایماندارانو ته رسولې، ترڅو عمل ورباندې وکړي. (۵) نو کلیساگانې په ایمان کې قوي کېدلې او د ایماندارانو شمېر ورځ په ورځ زیاتېده.

په ترواس کې د پولوس رویا

(۶) هغوی د فریجیې او غلاتیې د سیمو څخه تېر شول، ځکه چې روح القدس هغوی د اسیا په ولایت کې د خښتن عیسی د پیغام ورکولو څخه منع کړي وو. (۷) کله چې هغوی د میسیه سرحد ته ورسېدل، نو کوښښ یې وکړ چې د بتونیې ولایت ته لاړ شي، خو د عیسی روح یعنې روح القدس هغوی ته اجازه ور نه کړه. (۸) نو هغوی د میسیه څخه تېر شول او د ترواس ښار ته لاړل. (۹) په هماغه شپه پولوس رویا ولیدله چې یو مقدونی سړی ولاړ دی او هغه ته زاري کوي او وايي: «مقدونیې ته راپورې وځه او زمونږ سره مرسته وکړه.» (۱۰) څنگه چې پولوس دا رویا ولیدله، نو مونږ سمدلاسه تیار شولو چې مقدونیې ته لاړ شو. ځکه مونږ دې نتیجې ته ورسېدلو چې خدای مونږ

رابللي يو چې د هغه ځای خلکو ته زېری ورسوو.

په فیلیپی کې د لیدیه ایمان راوړل

۱۱ په ترواس کې په کشتی کې سپاره شو او سیده د ساموتراکې جزیرې ته لاړو او په بله ورځ د نیاپولیس ښار ته لاړو. ۱۲ له هغه ځای څخه فیلیپی ته چې د مقدونیې د لومړۍ ناحیې یو ښار ؤ او د رومیانو مستعمره وه، لاړو او د یو څو ورځو دپاره په هغه ښار کې پاتې شو. ۱۳ د سبت په ورځ مونږ د ښار له دروازې نه ووتلو او د سیند غاړې ته چې مونږ فکر کاوه د یهودیانو د دعا کولو ځای به وي، لاړو. هلته کښېناستلو او په هغه ځای کې مو د راټولو شویو ښځو سره خبرې وکړې. ۱۴ په هغو ښځو کې چې زمونږ خبرو ته یې غوږ ایښی ؤ د یوې نوم لیدیه وه چې د بانجاني قیمتي ټوټو سوداگره او د تیاتیرا د ښار اوسېدونکې وه. هغه داسې ښځه وه چې د خدای عبادت یې کاوه او څښتن د هغې ذهن جوړ کړ څه چې پولوس وایي هغه ومني. ۱۵ بیا هغې او د هغې کورنۍ ته د تعمد غسل ورکړل شو او هغې مونږ خپل کور ته راوبللو او ویې ویل: «که چېرې تاسو ما د څښتن عیسی ربښتینې ایمانداره گڼئ، نو راشئ او زمونږ په کور کې پاتې شی.» هغې ټینگار وکړ چې ورسره لاړ شو.

پولوس او سیلاس د فیلیپی په زندان کې

۱۶ یوه ورځ مونږ د دعا کولو ځای ته تللو چې د یوې وینځې سره مخامخ شولو چې داسې پېریان یې لرل چې د هغو په مرسته به یې فال کتلو. هغې به له دې لارې خپلو بادارانو ته ډېرې پیسې گټلې. ۱۷ هغه پولوس او مونږ پسې راروانه وه او چیغې به یې وهلې: «دا د خدای تعالی خدمتگاران دي. هغوی تاسو ته د خلاصون لاره ښایي.» ۱۸ هغې هره ورځ دا کار کاوه، تر هغې چې پولوس دومره تنگ شو چې مخ یې راواړاوه او هغو پېریانو ته یې وویل: «زه درته د عیسی مسیح په نوم امر کوم چې د هغې نه راووځئ.» نو په هماغه ساعت پېریان د هغې څخه راووتل.

۱۹ کله چې د هغې وینځې باداران پوه شول چې د هغوی د پیسو گټلو هیله له منځه لاړه، نو هغوی پولوس او سیلاس ونيول او په رانیکلو یې حاکمانو ته د محاکمې دپاره د بازار چوک ته راوستل.

٢٠ هغوی یې رومي لوپرتبه مامورينو ته راوستل او ويې ويل: «دا خلک يهوديان دي او دوی زمونږ په ښار کې گډوډي جوړوي. ٢١ دوی د هغو دودونو او دستورونو په هکله تعليم ورکوي چې منل او په هغو باندې عمل کول يې مونږ روميانو دپاره روا نه دي.» ٢٢ خلک د هغې وينځې د بادارانو سره يوځای شول او په پولوس او سيلاس باندې يې حمله وکړه او مامورينو امر وکړ چې د دوی کالي وباسي او په کوټکونو يې ووهي. ٢٣ د سختو وهلو او ټکولو څخه وروسته يې پولوس او سيلاس په زندان کې واچول او د زندان مشر ته يې وويل چې د هغوی کلکه څارنه وکړي. ٢٤ د دې امر له مخې د زندان مشر هغوی په يوې ډېرې خوندي کوټه کې واچول او پښې يې ورته د لرگيو په کوندو پورې په زنځيرونو وتړلې.

٢٥ نژدې نيمه شپه وه چې پولوس او سيلاس دعا کوله او خدای ته يې روحاني سندري ويلې او نورو بنديانو ورته غوږ نيولی ؤ ٢٦ چې ناڅاپه يوه سخته زلزه وشوه چې د زندان بنيادونه يې ولړزول. سمدلاسه د زندان ټولې دروازې خلاصې شوې او د ټولو بنديانو زنځيرونه مات شول. ٢٧ کله چې د زندان مشر راوينس شو او ويې ليدل چې د زندان دروازې خلاصې دي، نو فکر يې وکړ چې بنديان به تښتېدلي وي، نو خپله توره يې راوويستله او نژدې ؤ چې خپل ځان ووژني. ٢٨ خو پولوس په زوره چيغې ووهلې: «خپل ځان ته دې زيان ونه رسوي، ځکه چې مونږ ټول دلته يو.» ٢٩ د زندان مشر څراغ راوغوښت او دننه يې منډه کړه او په داسې حال کې چې له وېرې رېبده، هغه د پولوس او سيلاس په پښو کې پرېوت. ٣٠ بيا يې هغوی دباندي راوويستل او پوښتنه يې ترې وکړه: «ای ښاغلو! زه بايد څه وکړم چې خلاصون ومومم؟» ٣١ هغوی ځواب ورکړ: «په څښتن عیسی باندې ايمان راوړه چې ته او ستا کورنی خلاصون ومومي.» ٣٢ بيا هغوی د څښتن عیسی پیغام هغه او د هغه د کورنی ټولو خلکو ته بيان کړ. ٣٣ د شپې په هماغه ساعت د زندان مشر هغوی بوتلل او د هغوی زخمونه يې ووينځل او سمدلاسه هغه او د هغه ټولې کورنی ته د تعميم غسل ورکړل شو. ٣٤ بيا هغه پولوس او سيلاس خپل کور ته راوستل او هغوی ته يې ډوډی راوړه. په دې خاطر چې هغه او ټولې کورنی يې په خدای باندې ايمان راوړ، نو ډېر خوشحاله شول.

٣٥ کله چې سهار شو، نو رومي مامورينو خپل د پوليسو منصبداران د زندان مشر ته ورولېږل او امر يې ورته وکړ: «هغه سړي پرېږدئ چې لار شي.» ٣٦ نو د زندان مشر پولوس ته وويل: «رومي

مامورينو امر کړی چې ته او سیلاس به ازاد شی. نو اوس تاسو کولای شی چې راووخئ او په خیر لار شی.» (۳۷) خو پولوس د پولیسو منصبدارانو ته وویل: «سره له دې چې مونږ رومي تابعیت لرو، خو بیا هم هغو خلکو مونږ بې له کومې محاکمې څخه د ټولو خلکو په مخکې ووهلو او په زندان کې یې واچولو او اوس غواړي مونږ په پټه وباسي؟ نه، پرېږده چې هغوی خپله راشي او مونږ وباسي.» (۳۸) د پولیسو منصبدارانو دا خبرې رومي مامورينو ته ورسولې او کله چې هغوی خبر شول چې پولوس او سیلاس رومیان دي، نو ووپرېدل (۳۹) او راغلل او د هغوی څخه یې بڅښنه وغوښتله او هغوی یې د زندان څخه راوويستل او غوښتنه یې ورڅخه وکړه چې د ښار نه لار شي. (۴۰) نو پولوس او سیلاس د زندان څخه ووتل او د لیدیه کور ته لاړل او هلته یې د ایماندارانو سره ولیدل او یوځل بیا یې هغوی ته تسلي ورکړه او بیا لاړل.

په تسالونیکیه کې نارامي

۱۷ (۱) پولوس او سیلاس د امفیولیس او اپولونیا د ښارونو څخه تېر شول او تسالونیکیه ته چې د یهودیانو کنیسه په کې وه، ورسېدل. (۲) پولوس د خپل عادت له مخې کنیسې ته لار او درې هفتې یې د هر سبت په ورځ د خدای د کلام په هکله د هغوی سره بحثونه وکړل (۳) او دا یې ورته بیان او ثابت کړل چې مسیح باید تکلیفونه وزغمي او د مړینې څخه وروسته به بیا راژوندی شي. پولوس وویل: «همدا عیسی چې زه د هغه په هکله تاسو سره خبرې کوم، هماغه مسیح دی.» (۴) ځینې یهودیان او زیات شمېر دینداره یونانیان او نامتو ښځې قانع شوې او پولوس او سیلاس سره یوځای شول. (۵) خو په دې کار د ځینو یهودیانو سره بخیلي راپیدا شوه. هغوی څو بېکاره او لوچک خلک د کوڅو څخه راټول کړل او یوه ډله یې جوړه کړه او په ښار کې یې شور او غوغا جوړه کړه. هغوی د یاسون په کور حمله وکړه او کونښنې یې کاوه چې پولوس او سیلاس پیدا کړي او خلکو ته یې راولي. (۶) خو چې کله یې هغوی پیدا نه کړل، نو یاسون او ځینې نور ایمانداران یې د ښار واکمنانو ته په رانېکلو راوستل او چیغې یې وهلې: «دې خلکو نړۍ په بل مخ اړولې ده او اوس دلته راغلي» (۷) او یاسون هغوی په خپل کور کې مېلمانته کړي دي. دوی ټولو د امپراتور قانون مات کړی او وایي چې دلته یو بل پاچا دی چې عیسی نومېږي.» (۸) کله چې خلکو او د ښار واکمنانو دا خبرې واورېدلې، نو ډېر نارامه شول. (۹) نو هغوی د یاسون او نورو ایماندارانو څخه ضمانت

واخيست او هغوی يې پرېښودل چې لاړ شي.

پولوس او سيلاس په بيريه کې

١٠ څنگه چې شپه شوه، نو ايماندارانو پولوس او سيلاس بيریې ته ولېږل. کله چې هلته ورسېدل، نو د يهوديانو کنيسې ته لاړل. ١١ د بيریې يهوديان د تسالونیکيې د يهوديانو څخه د روښانه فکر خاوندان وو. ځکه چې هغوی په ډېر شوق سره پيغام ومنلو او هره ورځ به يې په غور سره د خدای کلام لوسته، ترڅو په دې پوه شي چې کوم څه چې پولوس وايي هغه رښتيا دي که نه. ١٢ نو له همدې امله په هغوی کې ډېرو خلکو ايمان راوړ او همدارنگه ډېرو نامتو يوناني ښځو او سړيو هم ايمان راوړ. ١٣ خو کله چې د تسالونیکيې يهوديان خبر شول چې پولوس په بيريه کې هم د خدای کلام بيانوي، نو هلته راغلل چې خلک ولمسوي او د پولوس په خلاف يې راپورته کړي. ١٤ نو ايماندارانو سمدلاسه پولوس د بحيرې غاړې ته ولېږه، خو سيلاس او تيموتاوس په بيريه کې پاتې شول. ١٥ کومو خلکو چې پولوس يې بدرگه کاوه، د هغه سره د آتن تر ښاره پورې لاړل. بيا پولوس هغوی ته لارښوونه وکړه چې کله بېرته خپل کور ته ورسېدلئ، نو سيلاس او تيموتاوس ته ووايئ چې زر تر زره آتن ته راشي.

پولوس په آتن کې

١٦ په هغه وخت کې چې پولوس په آتن کې د سيلاس او تيموتاوس دپاره انتظار کاوه، نو کله چې هغه وليدل چې هغه ښار د بتانو څخه ډک دی، ډېر خفه شو. ١٧ هغه به په کنيسه کې د يهوديانو او دينداره غير يهوديانو سره بحثونه کول او هره ورځ به يې د ښار په بازارونو کې د هغو خلکو سره چې هلته ورسره مخامخ کېدل، هم بحثونه کول. ١٨ ځينو اپيکوري او رواقي فيلسوفانو هم د هغه سره بحث کاوه. ځينو خلکو به پوښتنه کوله: «دا جاهل غواړي څه ووايي؟» نورو به ويل: «داسې ښکاري چې هغه د نورو خدايانو په هکله خبرې کوي.» دا يې ځکه وويل چې پولوس د عیسی او د قيامت په هکله زېږی ورکاوه. ١٩ نو هغوی پولوس شورا ته چې د مريخ په غونډۍ کې وه، راوست او ويې ويل: «مونږ غواړو پوه شو چې دا نوی تعليم چې ته يې ورکوي هغه د څه شي په هکله دی؟» ٢٠ ځينې خبرې چې ته يې کوي هغه مونږ ته حيرانوونکې ښکاري. مونږ غواړو چې د هغو په

معنی پوه شو.» (۲۱) (ځکه چې د آتن خلکو او هغو پرديو خلکو چې هلته اوسېدل، دا خوبول چې خپل ټول وخت د نويو نظرونو په هکله په خبرو کولو او اورېدلو تېر کړي.)

(۲۲) پولوس د مريخ د غونډۍ د شورا په مخکې ودرېده او وېې ويل: «ای د آتن خلکو! زه پوه شوم چې تاسو ډېر مذهبي خلک یئ. (۲۳) ځکه کله چې زه ستاسو په ښار کې گرځېدم او ستاسو د عبادت شیانو ته مې کتل، نو د قربانۍ يو ځای مې وليده چې پرې ليکل شوي وو: «د يو نامعلوم خدای دپاره.» تاسو چې د کوم شي عبادت کوئ او نه یې پېژنئ، د هغه په هکله تاسو ته خبرې کوم. (۲۴) هغه خدای چې نړۍ او هرڅه چې په هغې کې دي، پيدا کړي دي، هغه د ځمکې او اسمان خښتن دی او د انسانانو په لاس جوړ شويو عبادتځايونو کې نه اوسېږي. (۲۵) همدارنگه نه هغو شیانو ته کومه اړتيا لري چې انسانان یې په خپلو لاسونو هغه ته تياروي، ځکه چې خدای په خپله انسانانو ته ژوند، ساه او هرڅه ورکوي. (۲۶) هغه ټول قومونه د يو انسان د نسل څخه پيدا کړل چې په ټولې نړۍ کې و اوسېږي. د هغوی دپاره یې وختونه او د ځايونو حدونه وټاکل چې چېرته به اوسېږي. (۲۷) د هغه مقصد دا ؤ چې هغوی د خدای په لټه کې اوسي، هغه ته ځانونه ورسوي او پيدا یې کړي، که څه هم هغه زمونږ هر يو څخه لېرې نه دی. (۲۸) لکه څنگه چې يو چا ويلې دي: په هغه کې زمونږ ژوند، زمونږ حرکت او زمونږ شتون دی.

لکه څنگه چې ستاسو ځينو شاعرانو ويلې دي:

مونږ هم د هغه اولادونه يو.

(۲۹) نو څرنگه چې مونږ د خدای اولادونه يو، نو بايد داسې فکر ونه کړو چې د خدای ذات د يوې مجسمې په شان دی چې د انسان په هنر او مهارت د سرو زرو، سپينو زرو يا تپرو څخه جوړه شوې وي. (۳۰) په هغه وخت کې چې خلکو خدای نه پېژانده، خدای په دې شیانو سترگې پټولې. خو اوس هغه په هرځای کې ټولو خلکو ته حکم کوي چې توبه وباسي. (۳۱) ځکه چې خدای يوه ورځ ټاکلې ده چې هغه به د عدالت له مخې د نړۍ قضاوت د هغه چا په وسيله کوي چې هغه غوره کړی دی. او د هغه کس په بيا راژوندي کولو سره یې دا خبره ټولو خلکو ته ثابته کړې ده.»

٣٢) کله چې هغوی د پولوس څخه د مرو نه د راژوندي کېدلو خبره واورېدله، نو ځینو ورباندې ملنډې ووهلې، خو نورو وویل: «مونږ به په دې هکله په کوم بل وخت کې ستا خبرې بیا واورو.»

٣٣) نو په دې ډول پولوس د هغوی څخه لاړ. ٣٤) خو یو څو تنه د پولوس سره یوځای شول او ایمان یې راوړ، چې دیونیسوس چې د مریخ د غونډۍ د شورا غړی ؤ او همدارنگه یوه بڼځه چې دامریس نومېدله او ځینې نور خلک هم ورسره وو.

پولوس په قرنټوس کې

١٨) له هغې وروسته پولوس له آتن څخه روان شو او قرنټوس ته لاړ. ١٩) په هغه ځای کې هغه د یو یهودي سره چې اکیلا نومېده او په اصل کې د پونټوس څخه ؤ، مخامخ شو. اکیلا د خپلې بڼځې پریسکیلا سره نوی له ایټالیا څخه راغلی ؤ، ځکه چې کلودیوس امپراتور امر کړی ؤ چې ټول یهودیان دې له روم څخه ووځي. پولوس لاړ چې د هغوی سره وگوري. ٢٠) او په دې خاطر چې هغه هم د هغوی په شان خېمه جوړوونکی ؤ، نو د هغوی سره پاتې شو او یوځای یې ورسره کار کاوه. ٢١) د هر سبت په ورځ هغه په کنیسه کې بحث کاوه او کوبښن یې کاوه چې یهودیانو او یونانیانو ته قناعت ورکړي.

٢٢) کله چې سیلاس او تیموتاوس د مقدونیا څخه راغلل، نو پولوس خپل ټول وخت د کلام په بیانولو تېر کړ. هغه یهودیانو ته دا شاهدي ورکوله چې عیسی هماغه مسیح دی. ٢٣) خو کله چې یهودیانو د هغه سره مخالفت وکړ او هغه ته یې بد رد وویل، نو پولوس خپل کالي وڅنډل او هغوی ته یې وویل: «ستاسو خون ستاسو په خپله غاړه دی. زه یې د مسوولیت څخه خلاص یم. زه به له دې وروسته غیریهودیانو ته ورځم.» ٢٤) نو پولوس له هغه ځای څخه لاړ او د تیتیس یوستوس په نوم د یو غیریهودي کور ته چې د خدای عبادت به یې کاوه، لاړ. د هغه کور د کنیسي په څنګ کې ؤ.

٢٥) کرسپوس چې د کنیسي مشر ؤ، د خپلې ټولې کورنۍ سره په څښتن عیسی باندې ایمان راوړ. همدارنگه د قرنټوس ډېرو خلکو چې د پولوس پیغام یې اورېده، نو ایمان یې راوړ او د تعمید غسل ورته ورکړل شو.

٢٦) یوه شپه څښتن په رویا کې د پولوس سره خبرې وکړې او ورته ویي ويل: «مه وپرېره، بلکې

خپل وعظ کوه او غلی مه پاتې کېږه، (۱۰) ځکه چې زه درسره مل یم او هېڅوک به ونه شي کولای چې په تا باندې حمله وکړي او زیان درته ورسوي، ځکه چې په دې ښار کې ډېر داسې خلک شته چې زما دي.» (۱۱) نو پولوس د یو کال او شپږو میاشتو دپاره هلته پاتې شو او خلکو ته یې د خدای د کلام تعلیم ورکاوه.

(۱۲) خو کله چې گالیون د جنوبي یونان د اخبې د ولایت والي وټاکل شو، نو یهودیان سره راټول شول او پولوس یې ونیوه او محکمې ته یې راوست (۱۳) او ویې ویل: «دا سړی خلک په داسې ډول د خدای عبادت ته هڅوي چې د قانون خلاف دی.» (۱۴) څنگه چې پولوس خبرې پیل کړلې، نو گالیون یهودیانو ته وویل: «ای یهودیانو، که چېرې په دې خبره کې کومه غلطی او یا کوم سخت جرم وای چې هغه کړی وي، نو ما به ستاسو دعوه اورېدلې وای. (۱۵) خو څرنگه چې دا ستاسو د بحثونو موضوع، اصطلاحگانو او ستاسو د خپل شریعت خبره ده، نو تاسو خپله یې باید حل کړئ. زه نه غواړم چې د دې شیانو په هکله قضاوت وکړم.» (۱۶) نو هغوی یې له محکمې څخه وویستل. (۱۷) خلکو سوسټینیس چې د کنیسي مشر ؤ، راوښووه او د محکمې په مخکې یې وواژه. خو گالیون یې کومه پروا ونه کړه.

پولوس د قرنتوس څخه د سوريې انطاکیې ته سفر کوي

(۱۸) پولوس د څه وخت دپاره د ایماندارانو سره په قرنتوس کې پاتې شو او بیا یې د هغوی سره خدای پاماني وکړه او په کشتی کې د پریسکیلا او اکیلا سره سوريې ته لاړ. د کینخريې په ښار کې هغه خپل سر وخرایه، ځکه چې نذر یې اېښی ؤ. (۱۹) کله چې هغوی افسیس ته ورسېدل، نو پولوس پریسکیلا او اکیلا هلته پرېښودل. بیا یوازې کنیسي ته لاړ او هلته یې د یهودیانو سره بحث وکړ. (۲۰) هغوی ورڅخه وغوښتل چې د ډېر وخت دپاره پاتې شي، خو هغه ونه منله. (۲۱) نو د هغوی سره یې خدای پاماني وکړه او ویې ویل: «که د خدای رضا وي، نو بېرته به راشم.» نو هغه د افسیس څخه په کشتی کې روان شو. (۲۲) کله چې هغه په قیصریه کې د کشتی څخه رابښکته شو، نو اورشلیم ته لاړ او د کلیسا د خلکو سره د سلام او احوال اخیستنې څخه وروسته انطاکیې ته لاړ. (۲۳) په انطاکیه کې د څه مودې تېرولو څخه وروسته پولوس بیا په سفر روان شو او د غلاتیې او فریجیې په ټوله سیمه کې یې د یو ځای څخه بل ځای ته سفر کاوه او د ټولو ایماندارانو زېږونه یې

غښتلي كول.

اپولوس په افسيس او قرنټوس كې

٢٤ په دې وخت كې يو يهودي چې اپولوس نومېده او په اصل كې د سكندريې څخه ؤ، افسيس ته راغی. هغه يو ښه وياند ؤ او د خدای په كلام ډېر ښه پوهېده. ٢٥ هغه ته د څښتن د لارې تعليم وركړل شوی ؤ او په زيات شور او شوق سره يې خبرې كولې او په سمه توگه يې د عيسی په هكله تعليم وركاوه، كه څه هم هغه يوازې د يحيی د تعميم د غسل څخه خبر ؤ. ٢٦ هغه په كنيسه كې په زړورتيا سره خبرې پيل كړې. كله چې پريسكيلا او اكيلا د هغه خبرې واورېدلې، نو هغه يې گوښه كړ او په سمه توگه يې ورته د خدای لاره بيان كړه. ٢٧ اپولوس جنوبي يونان ته د تگ په هكله فكر كاوه، نو د افسيس ايماندارانو هغه وهڅاوه چې لاړ شي. هغوی د اخيې ايماندارانو ته ليك ولېږه چې هغه ته تود هركلی ووايي. كله چې هغه هلته ورسېده، نو د هغو خلكو سره يې ډېره مرسته وكړه چې د خدای په فضل سره يې ايمان راوړی ؤ. ٢٨ هغه د يهوديانو سره سخت بحث وكړ او د خلكو په مخكې يې د خدای د كلام څخه دا ثابته كړه چې عيسی هماغه مسيح دی.

پولوس په افسيس كې

١٩ ١ كوم وخت چې اپولوس په قرنټوس كې ؤ، نو پولوس د هغه ولايت له داخلي سيمو څخه تېر شو او افسيس ته ورسېده او هلته د څو ايماندارانو سره مخامخ شو. ٢ د هغوی څخه يې پوښتنه وكړه: «كله چې تاسو ايمان راوړ، نو روح القدس مو ترلاسه كړ؟» هغوی ځواب وركړ: «نه، مونږ لا خبر هم نه يو چې روح القدس شته.» ٣ پولوس پوښتنه وكړه: «بيا تاسو ته د تعميم كوم ډول غسل دركړل شوی دی؟» هغوی په ځواب كې وويل: «د يحيی د تعميم غسل.» ٤ پولوس وويل: «يحيی چې د تعميم كوم غسل وركاوه، هغه د گناهونو څخه د توبې ويستلو ښه وه او خلكو ته به يې ويل چې په هغه چا باندي ايمان راوړئ چې د هغه څخه وروسته راروان دی يعنې په عيسی باندي ايمان راوړئ.» ٥ كله چې هغوی دا واورېدل، نو د څښتن عيسی مسيح په نوم ورته د تعميم غسل وركړل شو. ٦ كله چې پولوس د هغوی په سر باندي خپل لاس كېښود، نو روح

القدس ورباندې نازل شو او هغوی په نااشنا ژبو خبرې پیل کړلې او د خدای پیغام یې رساوه. (۷)
هغوی ټول شاوخوا دولس تنه وو.

(۸) پولوس تر درې میاشتو پورې کنیسی ته تللو او په زړورتیا سره به یې د خلکو سره خبرې کولې او د خدای د پاچاهۍ په هکله به یې هغوی ته دلیل ویلو او بحث به یې کاوه چې هغوی قانع کړي. (۹) خو د هغوی څخه ځینې سرزورو خلکو ایمان نه راوړلو او د کنیسی د خلکو په مخکې به یې د خښتن عیسی مسیح لارې ته بد ویل. نو پولوس له هغوی څخه لار او شاگردان یې له ځان سره بوتلل او هره ورځ به یې د تیرانوس د غونډو په تالار کې بحثونه کول. (۱۰) دا کار تر دوو کالو پورې روان ؤ، ترڅو د اسیا د ولایت ټولو اوسېدونکو یعنی یهودیانو او یونانیانو دواړو د خښتن عیسی پیغام واورېد.

د اسکیوا زامن

(۱۱) خدای به د پولوس په وسیله لویې لویې معجزې ښودلې. (۱۲) خلکو به هغه دستمالونه او پېښندونه چې د پولوس په بدن باندې وهل شوي وو، وړل او هغه به یې د ناروغانو په بدن باندې وهل او هغوی به روغېدل او پېریان به ورڅخه وتل. (۱۳) ځینو یهودیانو چې یوځای او بل ځای به گرځېدل، کوبښې کاوه چې د خښتن عیسی په نوم پېریان وباسي. هغوی به پېریانو ته ویل: «زه د هغه عیسی په نوم چې پولوس یې وعظ کوي، امر کوم چې راوځه.» (۱۴) د یهودي لوی کاهن اسکیوا اووه زامنو به دا کار کاوه. (۱۵) خو یوه ورځ پېری هغوی ته ځواب ورکړ: «زه عیسی پېژنم او د پولوس په هکله مې هم اورېدلي دي، خو تاسو څوک یې؟» (۱۶) نو بیا هغه پېریانو نیولي سړي په هغوی ورټوپ کړ او هغوی ټول یې ترېښو لاندې کړل او دومره یې ووهل چې د هغه کور څخه لوڅ او ژوبل شوي وتښتېدل. (۱۷) کله چې د افسیس ټول اوسېدونکي یهودیان او یونانیان د دې پېښې څخه خبر شول، نو په هغوی ټولو باندې وېره راغله او د خښتن عیسی نوم نور هم سرلوری شو. (۱۸) ډېرو خلکو چې ایمان یې راوړی ؤ، راغلل او دا اقرار یې وکړ چې هغوی جادوګري کوله. (۱۹) ډېرو جادوګرانو خپل د جادوګرۍ کتابونه راټول کړل او د خلکو په مخکې یې وسوځول. کله چې هغوی د کتابونو قیمتونه حساب کړل، نو د هغو بیه پنځوس زره د سپینو زرو سکې شوې. (۲۰) په دې ډول د خښتن عیسی پیغام خپرېده او په خلکو یې ډېره اغېزه کوله.

په افسيس کې شور او غوغا

٢١ د دې ټولو پېښو نه وروسته پولوس د روح القدس په لارښوونه پرېکړه وکړه چې مقدونيه او جنوبي يونان ته سفر وکړي او وروسته بيا اورشليم ته لاړ شي. هغه وويل: «هغه ځای ته د تللو نه وروسته بايد د روم ښار هم ووينم.» ٢٢ هغه خپل دوه ملگري يعني تیموتاوس او اراستوس مقدونيه ته ولېږل او په خپله د يو څه وخت دپاره د اسيا په ولايت کې پاتې شو.

٢٣ په دې وخت کې د څښتن عيسى د لارې له امله سخت شور او غوغا پيدا شوه. ٢٤ هلته د ديميتريوس په نوم يو زرگر ؤ چې د ارتيميسيې د بت د عبادت ځای د سپينو زرو نمونې به يې جوړولې او په دې ډول يې د کسبگرو دپاره يو ښه او گټور کاروبار برابر کړی ؤ. ٢٥ نو ديميتريوس هغوی او د هغوی په شان نور کسبگر سره راټول کړل او ورته يې وويل: «ای ملگرو، تاسو پوهېږئ چې مونږ له همدې کاروبار څخه ښه گټه ترلاسه کوو. ٢٦ لکه څنگه چې تاسو وينئ او اورئ چې دې پولوس يوازې په افسيس کې نه، بلکې د اسيا په ټول ولايت کې گڼ شمېر خلک په خپلو خبرو ځان ته راټولي او بې لارې کړي دي. هغه وايي چې د انسان په لاس جوړ شوي خدايان بالکل خدايان نه دي. ٢٧ نو دا خطر شته چې نه يوازې دا چې زمونږ کاروبار به بدنام شي بلکې د دې خطر هم شته چې زمونږ د لوی خدای ارتيميسيې د عبادت ځای به هم بې اعتباره شي او د هغې شان او شوکت چې په اسيا او ټوله نړۍ کې ورته عبادت کېږي، هم له منځه لاړ شي.»

٢٨ کله چې هغوی دا خبرې واورېدلې، نو ډېر په قهر شول او چيغې يې ووهلې: «لويه ده د افسيسيانو ارتيميسه!» ٢٩ په ټول ښار کې شور او غوغا پيدا شوه. خلکو گايوس او ارسترخوس چې د مقدونيه څخه وو او د پولوس د سفر ملگري وو، ونيول او په رانښکلو رانښکلو يې د ښار د غونډې ځای ته يووړل. ٣٠ پولوس غوښتل چې دننه ورشي او د خلکو سره خبرې وکړي، خو ايماندارانو هغه پرېښود. ٣١ د ولايت ځينو واکمنانو چې د پولوس ملگري وو هم هغه ته پيغام ورولېږه او هغه ته يې زاري وکړه چې د غونډې ځای ته لاړ نه شي. ٣٢ په دې وخت کې غونډه گډه وډه شوه او ځينو به په چيغو چيغو کې يو څه او ځينو به بل څه ويل، ځکه چې په هغوی کې ډېر خلک په دې هم نه پوهېدل چې د څه دپاره دلته راټول شوي دي. ٣٣ ځينو يهودي مشرانو د

سکندر په نوم سړی د خلکو د گڼې گونې مخې ته ور تپله کړ او هغه ته یې وویل چې یوڅه باید ووايي. هغه په خپل لاس اشاره وکړه چې خلک غلي شي او کوبنس یې وکړ چې هر هغه څه چې شوي وو، هغه بیان کړي. (٣٤) خو کله چې خلک پوه شول چې سکندر یهودي دی، نو ټولو په یو اواز دوه ساعته چیغې ووهلې: «لویه ده د افسیسیانو خدای ارتیمیس!»

(٣٥) په پای کې بناروال خلک غلي کړل او ویې ویل: «ای د افسیس خلکو، ټولو ته معلومه ده چې د افسیس بنار د لویې ارتیمیسې د عبادتځای او د هغې سپېڅلې تیرې ساتونکی دی چې د اسمان څخه راغورځېدلې ده. (٣٦) نو څرنگه چې هېڅوک د دې حقیقتونو څخه انکار نه شي کولای، تاسو باید غلي شئ او بې سنجشه کار ونه کړئ. (٣٧) دا خلک چې تاسو دلته راوستلي دي هغوی نه د عبادتځای څخه غلا کړې ده او نه یې زمونږ خدای ارتیمیسې ته کفر ویلی دی. (٣٨) که چېرې دیمیتريوس او د هغه نور کسبگران د هغوی په خلاف دعوه چلول غواړي، نو د محکمو دروازي خلاصې دي او قاضیان هم شته، نو هغوی کولای شي چې په یو بل باندې دعوه وکړي. (٣٩) که تاسو نور څه غواړئ، نو د هغې په هکله دې په یوه رسمي غونډه کې پرېکړه وشي. (٤٠) ځکه چې دا خطر شته چې مونږ د نن ورځې د شور او غوغا په خاطر تورن شو او د دې گډوډۍ دپاره کومه بهانه نشته او مونږ به ونه شو کولای چې د دې دپاره کوم سم دلیل وړاندې کړو.» (٤١) کله چې هغه دا خبره وکړه، نو د غونډې خلک یې رخصت کړل.

مقدونیه او یونان ته د پولوس سفر

٢٠ (٤٢) کله چې شور او غوغا پای ته ورسېدله، نو پولوس ایمانداران راوغوښتل، هغوی یې وهڅول او خدای پاماني یې ورسره وکړه او مقدونیه ته روان شو. (٤٣) هغه د مقدونیه د سیمو له لارې تېرېده او ایماندارانو ته یې ډاډگېرنه ورکوله او بیا یونان ته ورسېده. (٤٤) درې میاشتې هلته پاتې شو. هغه تیاری ونیوه چې په کشتۍ کې سوریې ته لاړ شي، خو کله چې پوه شو چې یهودیانو د هغه په خلاف دسیسه جوړه کړې ده، نو پرېکړه یې وکړه چې د مقدونیه په لاره بېرته ستون شي. (٤٥) د پیروس زوی سویپاتروس چې د بیريې څخه ؤ، ارسترخوس او سکندوس د تسالونیکې څخه، گایوس له درېي څخه، تیخیکاس او تروفیموس چې د اسیا د ولایت څخه او تیموتاوس د هغه د سفر

ملگري وو. (۵) هغوی مخکې لارل او په ترواس کې يې زمونږ انتظار کاوه. (۶) کله چې د فطيرې ډوډۍ د اختر ورځې تېرې شوې، نو مونږ د فيليبيې څخه په کشتۍ کې روان شولو او په پنځو ورځو کې د هغوی سره په ترواس کې يوځای شولو او يوه هفته هلته پاتې شولو.

په ترواس کې د پولوس وروستنۍ ليدنه او کتنه

(۷) د شنبې ورځې په ماښام مونږ د غوره ماښامي د مراسمو د لمانځلو دپاره سره راټول شولو. پولوس ايماندارانو ته خبرې وکړې، څرنگه چې هغه غوښتل بله ورځ په سفر لار شي، نو تر نيږې شپې پورې يې خپلو خبرو ته دوام ورکړ. (۸) پاس په بالاخانه کې چې مونږ په کې راټول شوي وو، ډېر څراغونه لگېدلي وو. (۹) هلته په کرکۍ کې يو ځوان ناست ؤ چې افتيخوس نومېده. کله چې پولوس خبرې کولې، نو په هغه ځوان باندې خوب راغی او په درانه خوب ویده شو او د درېم منزل څخه لاندې ځمکې ته راولوېد. کله يې چې راپورته کړ، نو هغه مړ شوی ؤ. (۱۰) پولوس لاندې وربښکته شو او خپل ځان يې په هغه ځوان باندې وروغوږځاوه او هغه يې په غېږ کې ونيوه او هغوی ته يې وويل: «مه پرېشانه کېږئ، هغه ژوندی دی.» (۱۱) بيا پولوس بېرته بالاخانې ته وخوت، ډوډۍ يې ماته کړه او ويې خوړله. هغه تر لمرخاته پورې د هغوی سره خبرو ته دوام ورکړ او بيا روان شو. (۱۲) بيا خلکو هغه ځوان خپل کور ته ژوندی بوته او هغوی ډېر ارام شول.

د ترواس څخه ميليتوس ته د پولوس سفر

(۱۳) مونږ مخکې لارو او په کشتۍ کې کښېناستو او د اسوس ښار ته روان شولو، چېرته چې مونږ غوښتل پولوس هم راسره په کشتۍ کې سپور شي. ځکه چې هغه نيت کړی ؤ چې د وچې لارې نه هغه ځای ته لار شي. (۱۴) کله چې پولوس په اسوس کې زمونږ سره مخامخ شو، نو هغه مو په کشتۍ کې سپور کړ او ميتيليني ته راغلو. (۱۵) د هغه ځای څخه په کشتۍ کې روان شو او په بله ورځ د خيوس جزيرې ته ورسېدلو. بله ورځ ساموس ته راغلو او د هغې ورځې په سبا ميليتوس ته ورسېدلو. (۱۶) ځکه چې پولوس پرېکړه کړې وه چې په کشتۍ کې د افسيس څخه تېر شي، ترڅو د اسيا په ولايت کې د وخت د ضايع کېدلو څخه مخنيوی وشي. هغه بېرته کوله چې که چېرې امکان ولري د پنتيکاست د ورځې نه مخکې اورشلیم ته ورسېږي.

د افسيس د كليسا د مشرانو سره د پولوس خدای پاماني

١٧ پولوس د ميليتوس څخه افسيس ته پيغام ولېږه او د كليسا د مشرانو څخه يې وغوښتل چې راشي او د هغه سره وويني. ١٨ كله چې هغوی راوړسېدل، نو هغه ورته وويل: «تاسو ته معلومه ده چې د هماغې لومړۍ ورځې څخه چې زه د اسيا ولايت ته راوړسېدم او څومره وخت چې ستاسو سره وم، نو تاسو سره مې څنگه ژوند تېر کړ. ١٩ که څه هم د يهوديانو د دسيسو له امله په ما سختې ورځې راغلې، خو ما په پوره عاجزۍ او اوبښکو تويولو سره د څښتن خدمت کړی دی. ٢٠ تاسو ته معلومه ده چې ما ستاسو د ښېگڼې دپاره د هېڅ شي څخه ډډه نه ده کړې او تاسو ته مې د خلکو په مخکې او کور په کور تعليم درکړی دی. ٢١ ما يهوديانو او غيريهوديانو دواړو ته په کلکه خبرداری ورکړ چې بايد د خپلو گناهونو څخه توبه وباسي او خدای ته رجوع وکړي او زمونږ په څښتن عيسی ايمان راوړي. ٢٢ زه اوس د روح القدس څخه په اطاعت کولو سره اورشليم ته روان يم، خو نه پوهېږم چې هلته به زما سره څه کيږي. ٢٣ زه يوازې په دې پوهېږم چې روح القدس په هر ښار کې ما خبروي چې زندان او تکليفونه زما په انتظار کې دي. ٢٤ خو زه د خپل ژوند هېڅ پروا نه لرم او هغه ماته کوم ارزښت نه لري. زه يوازې دا غواړم چې خپله وظيفه سرته ورسوم کومه چې څښتن عيسی راته سپارلې ده، هغه ترسره کړم چې هغه د خدای د فضل په هکله د خلکو خبرول دي.

٢٥ زه ستاسو ټولو په منځ کې گرځېدلی يم او د خدای د پاچاهۍ په هکله مې وعظ کړی دی. اوس پوهېږم چې ستاسو څخه به يو کس هم نور زما منځ ونه ويني. ٢٦ نو له دې امله زه همدانن تاسو خبروم چې که ستاسو څخه کوم څوک د تلپاتې ژوندون څخه بې برخې شي، نو زه به يې مسوول نه يم، ٢٧ ځکه چې ما تاسو ته هغه ټول شيان وويل چې خدای يې غواړي. ٢٨ په خپلو ځانونو او هغو ټولو خلکو باندې پام کوئ چې روح القدس تاسو د هغو د ساتنې دپاره ټاکلي يئ. د خدای په كليسا باندې چې عيسی د خپلې وينې په بيه اخيستې ده، داسې پام کوئ لکه څنگه چې شپانه په خپلو رمو پام کوي. ٢٩ زه پوهېږم چې زما د تگ څخه وروسته به داړونکي لېوان ستاسو منځ ته درشي او رمه به په امان کې پرېږدي. ٣٠ حتی ستاسو په منځ کې به داسې خلک پيدا شي چې د حقيقت په ځای به دروغ وايي، ترڅو ايمانداران خپل ځان ته راواړوي. ٣١ نو بېداره اوسئ

او دا خبره یاد ساتی چې درې کاله مې شپه او ورځ تاسو هر یو ته نصیحت کاوه او ستاسو دپاره مې اوبنکې تویې کړې.

۳۲) اوس زه تاسو خدای او د هغه د فضل نه ډک کلام ته سپارم، هغه کلام ته چې کولای شي تاسو ته قوت درکړي او هغه برکتونه درکړي چې خدای یې خپلو ټولو سپېڅلو خلکو د میراث په توګه ورکوي. ۳۳) ما هېڅکله د چا نه د سپینو زرو، سرو زرو او کالیو تمه نه ده کړې. ۳۴) تاسو خپله پوهېږئ چې ما په خپلو لاسونو زیار ویستلی او د خپل ځان او خپلو ملګرو اړتیاوې مې پوره کړې دي. ۳۵) ما په خپلو سختو کارونو سره تاسو ته وښودل چې په دې ډول کولای شو چې د غریبانو سره مرسته وکړو او باید د څښتن عیسی هغه خبرې په یاد وساتو چې ویلي یې دي: «د اخیستلو څخه په ورکولو کې برکتونه ډېر دي.»

۳۶) کله چې پولوس خپلې خبرې پای ته ورسولې، نو د هغوی سره یوځای په ګونډو شو او د هغوی ټولو سره یې دعا وکړه. ۳۷) بیا هغوی ټولو وژړل، هغه یې په غېږ کې ونیوه، ښکل یې کړ او خدای پاماني یې ورسره وکړه. ۳۸) هغوی په دې ډېر زیات غمجن شول، ځکه چې پولوس ویلي وو چې دوی به نور هېڅکله د هغه مخ ونه ویني. نو هغوی ورسره تر کشتی پورې لاړل.

اورشلیم ته د پولوس سفر

۲۱) ۱) مونږ د افسیسانو د مشرانو سره خدای پاماني وکړه او له هغه ځای څخه روان شولو او په کشتی کې مخامخ د کاس جزیرې ته لاړو. په بله ورځ د رودوس جزیرې ته ورسېدلو او له هغه ځای څخه د پاترا د ښار بندر ته لاړو. ۲) په هغه ځای کې مونږ یوه کشتی پیدا کړه چې فنیقیې ته روانه وه، نو مونږ په کې سپاره شولو او لاړو. ۳) کله چې قبرس د لېرې نه ښکاره شو، نو مونږ د هغه د جنوب خوا څخه تېر شولو او د سوریې خواته روان شولو او د صور د ښار په بندر کې ښکته شولو، ځکه چې هلته یې د کشتی څخه بار ښکته کاوه. ۴) په هغه ځای کې مو ایمانداران پیدا کړل او یوه هفته د هغوی سره پاتې شولو. هغوی د روح القدس په لارښوونه پولوس ته وویل چې اورشلیم ته لاړ نه شي. ۵) خو کله چې هفته پوره شوه، نو مونږ بیا په سفر روان شولو. هغوی ټول

د خپلو ښځو او ماشومانو سره زمونږ سره ملگري شول او د ښار څخه ووتلو او د بحیرې په غاړه په گوندو شولو او دعا مو وکړه. (۶) بیا مو یو د بل سره خدای پاماني وکړه. مونږ په کشتی کې سپاره شو او هغوی بېرته خپلو کورونو ته لاړل.

(۷) مونږ په بحیره کې د صور څخه خپل سفر ته دوام ورکړ او د پتولاماییس ښار ته ورسېدلو. هلته مو د ایماندارانو سره ستړي مشي وکړه او د یوې ورځې دپاره د هغوی سره پاتې شولو. (۸) په بله ورځ له هغه ځای څخه روان شولو او قیصریې ته ورسېدلو او هلته د فیلیپوس په کور کې چې زېری رسوونکی ؤ، پاتې شولو. هغه د هغو اوو کسانو څخه ؤ چې په اورشلیم کې د خوړو د وېشلو دپاره ټاکل شوي وو. (۹) فیلیپوس څلور پېغلې لورگانې لرلې چې د خدای پیغام به یې رساوه. (۱۰) کله چې مونږ څو ورځې هلته وو، نو د یهودیې څخه د اګابوس په نوم یو پیغمبر راغی. (۱۱) هغه مونږ ته راغی، د پولوس کمربند یې واخیست او په هغه باندې یې خپل لاسونه او پښې وتړلې او ویې ویل: «روح القدس داسې وايي: په اورشلیم کې به یهودیان د دې کمربند خاوند همدا شان وتړي او غیریهودیانو ته به یې وسپاري.»

(۱۲) کله چې مو دا خبرې واورېدلې، نو مونږ او د هغه ځای خلکو پولوس ته زاری وکړې چې اورشلیم ته لاړ نه شي. (۱۳) خو پولوس په ځواب کې وویل: «تاسو څه کوئ؟ تاسو ولې ژاړئ او زما زړه ماتوئ؟ زه نه یوازې دې ته تیار یم چې بندي شم، بلکې دې ته هم تیار یم چې د څښتن عیسی په خاطر په اورشلیم کې مړ شم.» (۱۴) مونږ ونه شو کولای چې هغه ته قناعت ورکړو، نو غلي شولو او ومو ویل: «څه چې د څښتن رضا وي هماغسې دې وشي.»

(۱۵) څو ورځې وروسته مونږ سفر ته تیاری ونيوه او اورشلیم ته روان شولو. (۱۶) د قیصریې څو شاگردان زمونږ سره ملگري شول او مونږ یې د مناسون کور ته چې د قبرس څخه ؤ او د لومړنیو ایماندارانو څخه ؤ، د اوسېدلو دپاره بوتلو.

د یعقوب او د کلیسا د مشرانو سره د پولوس لیدنه

(۱۷) کله چې مونږ اورشلیم ته ورسېدلو، نو ایماندارانو مونږ ته تود هرکلی ووايه. (۱۸) بله ورځ

پولوس زمونږ سره د يعقوب د ليدلو دپاره لار او د كليسا ټول مشران هم په هغه ځای کې حاضر وو. (١٩) پولوس په هغوی باندې سلام وچاوه او هغوی ته يې د هغو کارونو په هکله پوره راپور ورکړ چې خدای د هغه په وسيله په غيريهوديانو کې کړي وو. (٢٠) کله چې هغوی دا واورېدل، نو د خدای ثنا يې وويله. بيا هغوی پولوس ته وويل: «ای وروره، ته وينې چې په يهوديانو کې په زرگونو خلکو ايمان راوړی دی او هغوی د موسی په شريعت باندې ټينگ ولاړ دي. (٢١) هغوی ته ستا په هکله ويل شوي دي چې ته هغو يهوديانو ته چې د غيريهوديانو په هېوادونو کې اوسېږي، تعليم ورکوي چې د موسی شريعت پرېږدي. همدارنگه هغوی ته وايې چې خپل اولادونه مه سنتوی او د يهوديانو د رواجونو څخه پيروي مه کوئ. (٢٢) هغوی خامخاستاسو د راتللو څخه خبرېږي، نو بيا څه وکړو؟ (٢٣) بيا هرڅه چې مونږ درته وايو هماغسې وکړه. دلته څلور کسان دي چې نذر يې منلی دی. (٢٤) د هغوی سره لار شه او په گډه ورسره د پاکوالي مراسم په ځای کړه او هغوی ته پيسې ورکړه چې خپل سرونه وخرایي. نو په دې ډول به هغوی ټول په دې پوه شي څه چې ستا په هکله ويل شوي وو هغه رښتيا نه دي، بلکې ته په خپله هم د موسی د شريعت سره سم خپل ژوند تېروي. (٢٥) خو د هغو غيريهوديانو په هکله چې ايمانداران شوي دي، مونږ هغوی ته خپله پرېکړه په ليکلې توگه لېږلې ده چې هغوی بايد د هغو خوږو څخه چې بتانو ته وړاندې کېږي، د وينې د خوړلو څخه، د هغه حيوان د غوښې د خوړلو څخه چې زندی شوی وي او د جنسي بداخلاقي څخه خپل ځانونه وساتي.»

(٢٦) نو بله ورځ پولوس هغه څلور تنه د ځان سره بوتلل او د هغوی سره يې د پاکوالي مراسم سرته ورسول. بيا هغه د خدای کور ته لار چې هغوی ته خبر ورکړي چې په څو ورځو کې به د پاکوالي مراسم پوره کېږي او له هغې وروسته به د هر يو دپاره قرباني وړاندې کړای شي.

پولوس د خدای په کور کې نيول کېږي

(٢٧) د پاکوالي د مراسمو اووه ورځنۍ دوره لا پای ته نه وه رسېدلې چې د اسيا د ولايت ځينو يهوديانو پولوس د خدای په کور کې وليده. هغوی خلک ولمسول او پولوس يې ونيوه (٢٨) او چيغې يې ووهلې: «ای د اسراييلو خلکو، مرسته وکړئ او د دې سړي په خلاف زمونږ سره يوځای شئ. دا هغه سړی دی چې هرچېرته ځي او زمونږ د قوم، د موسی د شريعت او د خدای د کور په ضد هرچا

ته تعليم ورکوي. برسېره پردې هغه يونانيان هم د خدای کور ته راوستلي دي او دا سپېڅلی ځای يې ورباندې ناپاکه کړی دی.» (۲۹) هغوی د دې دپاره دا خبرې وکړې چې له مخکې څخه يې تروفيموس چې د افسيس څخه ؤ، په ښار کې د پولوس سره ليدلی ؤ او فکر يې کاوه چې پولوس هغه د خدای کور ته راوستلی دی. (۳۰) په ټول ښار کې گډوډي رامنځته شوه او خلکو د هرې خوا څخه رامنډې کړې، پولوس يې ونيو او په رښکلو يې د خدای د کور څخه دباندي راوويست او سمدلاسه د خدای د کور دروازې بندې شوې. (۳۱) کله چې خلکو هڅه کوله پولوس ووژني، په دې وخت کې د رومي لښکرو قوماندان ته خبر ورسېده چې په ټول اورشليم کې غوغا جوړه شوې ده. (۳۲) قوماندان سمدلاسه خپل عسکر او منصبداران د ځان سره واخيستل او د گڼې گونې خواته يې ورمندې کړې. کله چې خلکو قوماندان او عسکر وليدل، نو د پولوس د وهلو نه يې لاس واخيست. (۳۳) بيا قوماندان پولوس ته نژدې ورغی او هغه يې ونيو او امر يې وکړ چې هغه په دوو زنځيرونو باندې وتړئ. بيا هغه پوښتنه وکړه: «دا سپری څوک دی او څه يې کړي دي؟» (۳۴) ځينو خلکو به په چيغو کې يو څه ويل او ځينو به بل څه. هلته دومره شور او غوغا وه چې قوماندان پوه نه شو چې حقيقت څه دی. نو امر يې وکړ چې هغه نظامي قلعه ته بوځي. (۳۵) کله چې هغوی د نظامي قلعه زينو ته ورسېدل، نو خلکو دومره زور راوړ چې عسکر مجبور شول پولوس په خپلو اوږو باندې يوسي، (۳۶) ځکه چې خلک ورپسې وو او چيغې يې وهلې: «هغه ووژني.»

پولوس د خپل ځان څخه دفاع کوي

(۳۷) عسکرو لا پولوس نظامي قلعه ته نه ؤ رسولی چې قوماندان ته يې وويل: «ايا زه کولای شم تاته يو څه ووايم؟» قوماندان ورته وويل: «نو ته په يوناني ژبه هم خبرې کولای شي؟» (۳۸) نو بيا ته هغه مصری نه يې چې څه موده مخکې يې اله گوله جوړه کړې وه او څلور زره قاتلان يې د ځان سره دښتې ته بيولي وو؟» (۳۹) پولوس ځواب ورکړ: «زه يهودي يم او په قيليقيه کې د ترسوس د ښار څخه يم چې يو مهم ښار دی. مهرباني وکړه اجازه راکړه چې د خلکو سره خبرې وکړم.» (۴۰) قوماندان ورته اجازه ورکړه، نو پولوس په زينې باندې ودرېده او د لاس په پورته کولو سره يې خلکو ته اشاره وکړه چې غلي شي. کله چې هغوی غلي شول، نو په عبراني يعنې د هغوی په ژبه يې د هغوی سره خبرې پيل کړې.

۲۲ ﴿۱﴾ پولوس هغوی ته وویل: «ای زما یهودي ورونو او پلرونو! زه چې اوس تاسو ته د خپل ځان څخه د دفاع دپاره څه وایم، ورته غوږ ونیسئ.» ﴿۲﴾ کله چې هغوی واورېدل پولوس په عبراني ژبه خبرې کوي، نو هغوی نور هم غلي شول. بیا پولوس وویل: ﴿۳﴾ «زه یهودي یم او د قلیقې په ترسوس کې پیدا شوی یم، خو دلته په اورشلیم کې لوی شوی یم او د غمالاییل شاگرد وم. د هغه څخه مې په ډېرې سختې طریقې سره زده کړل چې څنگه د خپلو نیکونو د شریعت څخه پیروي وکړم او په غیرت او شوق سره مې د خدای خدمت وکړ لکه څنگه چې تاسو یې کوئ.» ﴿۴﴾ ما د مرگ تر حده د څښتن عیسی مسیح د لارې پیروان ځورول. بنځې او نران دواړه به مې نیول او په زندان کې به مې اچول. ﴿۵﴾ لوی کاهن او د یهودیانو د شورا ټول غړي کولای شي شاهدي ورکړي چې زه رښتیا وایم. هغوی ماته په دمشق کې د یهودي ورونو دپاره رسمي لیکونه راکړي وو. نو زه دمشق ته لاړم چې هغه خلک لاس تړلي اورشلیم ته راولم چې سزا ورته ورکړل شي.

﴿۶﴾ کله چې زه په سفر روان وم او دمشق ته نژدې شوم او د غرمې وخت نژدې ؤ، نو ناڅاپه د اسمان څخه یوه لویه رڼا زما شاوخوا وځلېدله. ﴿۷﴾ زه په ځمکه راولوېدم او یو اواز مې واورېد چې ویل یې: «شاووله، شاووله! ته ولې ما ځوروي؟» ﴿۸﴾ ما پوښتنه وکړه: «ای څښتنه، ته څوک یې؟» هغه ځواب راکړ: «زه ناصري عیسی یم، یعنې هغه څوک چې ته یې ځوروي.» ﴿۹﴾ زما ملگرو رڼا ولیدله، خو چا چې زما سره خبرې کولې د هغه اواز یې نه اورېدلو. ﴿۱۰﴾ ما پوښتنه وکړه: «څښتنه، زه څه وکړم؟» څښتن راته وویل: «پاڅپړه او دمشق ته لاړ شه. کله چې هلته ورسېدلې، نو په هغه ځای کې به د هغو ټولو کارونو په هکله چې ستا دپاره ټاکل شوي دي، درته وویل شي.» ﴿۱۱﴾ زه د هغې سختې رڼا له لاسه وروند شوی وم، نو ملگرو مې له لاسه ونيولم او دمشق ته یې بوتلم.

﴿۱۲﴾ په هغه ښار کې یو سړی اوسېده چې حنانيا نومېده چې یو پرهېزگاره او په شریعت باندي ټینګ ولاړ ؤ او د هغه ځای ټولو یهودیانو د هغه ډېر درناوی کاوه. ﴿۱۳﴾ هغه راغی، زما په څنگ کې ودرېده او ویې ویل: «ای شاووله وروره، سترگې وغړوه.» په هماغه شېبه زه بینا شوم او هغه مې ولیده. ﴿۱۴﴾ هغه وویل: «زمونږ د نیکونو خدای ته د دې دپاره غوره کړی یې چې د هغه رضا وپېژنې، د هغه نېک خدمتکار ووینې او د هغه اواز د هغه د خپلې خولې څخه واورې.» ﴿۱۵﴾ ځکه چې ته به د ټولو خلکو دپاره د هغه شاهد اوسې او څه چې دې لیدلې او اورېدلې دي، د هغو شاهدي

به ورکوي. ﴿١٦﴾ اوس څه شي ته انتظار کوي؟ پاڅېره، د تعمید غسل واخله او څښتن ته دعا وکړه چې گناهونه دې وبخښل شي.﴾

﴿١٧﴾ کله چې زه بېرته اورشلیم ته راغلم او د خدای په کور کې مې دعا کوله، نو رویا مې ولیدله. ﴿١٨﴾ په دې رویا کې مې څښتن ولیده چې راته ویل یې: «زر شه او سمدلاسه د اورشلیم څخه لاړ شه، ځکه چې د دې ښار خلک به زما په هکله ستا شاهدي ونه مني.» ﴿١٩﴾ ما وویل: «څښتنه، هغوی په دې ښه پوهیږي چې زه هغه سړی یم چې ستا ایمانداران به مې زندان ته اچول او په هرې کنیسې کې به مې وهل. ﴿٢٠﴾ کله چې ستا شاهد استیفان ووژل شو، نو زه هلته ولاړ وم او په دې کار کې ورسره زما رضا وه او د هغه د قاتلانو د چپنو ساتنه مې کوله.» ﴿٢١﴾ نو څښتن راته وویل: «لاړ شه، ځکه چې زه تا د لېرې ځایونو غیریهودیانو ته لېرم.»﴾

پولوس رسول او رومي قوماندان

﴿٢٢﴾ خلکو تر دې ځای پورې د پولوس خبرو ته غوږ ونیوه، خو هغوی چيغې پیل کړې: «داسې سړی د دې نړۍ څخه ورک کړی! هغه د دې لایق نه دی چې ژوندی پاتې شي.» ﴿٢٣﴾ هغوی چيغې وهلې، خپل ځادرونه یې له ځمکې وهل او خاورې یې پورته بادولې. ﴿٢٤﴾ رومي قوماندان امر وکړ چې پولوس دننه نظامي قلعه ته بوځي او په دورو یې ووهي او پوښتنه ترې وکړي، ترڅو دا معلومه شي چې خلک ولې د هغه په خلاف داسې چيغې وهي. ﴿٢٥﴾ خو کله چې هغوی پولوس وتاړه چې په دورو یې ووهي، نو پولوس د هغه منصبدار څخه چې په هغه ځای کې ولاړ ؤ، پوښتنه وکړه: «ایا تاسو ته قانون دا اجازه درکوي چې یو رومي سړی چې جرم هم ورباندې ثابت شوی نه وي، ووهي؟» ﴿٢٦﴾ کله چې هغه منصبدار دا خبره واورېدله، نو قوماندان ته ورغی او پوښتنه یې ترې وکړه: «ته پوهیږي چې څه کوي؟ دا سړی خو رومي دی.» ﴿٢٧﴾ نو قوماندان پولوس ته ورغی او پوښتنه یې ترې وکړه: «ماته ووايه چې ته رومي یې؟» پولوس ځواب ورکړ: «هو.» ﴿٢٨﴾ قوماندان وویل: «ما په ډېره لوړه بیه دا تابعیت حاصل کړی دی.» پولوس ورته وویل: «خو زه رومي یم، ځکه چې مور او پلار مې روميان دي.» ﴿٢٩﴾ نو کومو عسکرو چې غوښتل د پولوس څخه پوښتنې وکړي، هغه یې زر پرېښود او قوماندان هم ووېرېده، ځکه هغه پوه شو چې پولوس یو رومي سړی دی او د هغه په امر تړل شوی ؤ.

پولوس د شورا په مخکې

٣٠ په بله ورځ قوماندان وغوښتل په دې پوه شي چې په کوم معقول دلیل یهودیان په پولوس تور لگوي، نو پولوس یې ازاد کړ او مشرانو کاهنانو او ټولې شورا ته یې امر وکړ چې سره راټول شي. بیا هغه پولوس راوست او د هغوی په مخکې یې ودراره.

٢٣ ١ پولوس په ځیر سره د شورا غړو ته وکتل او ویې ویل: «ای ورونو! ما تر نن ورځې پورې په پاک وجدان سره د خدای په حضور کې ژوند تېر کړی دی.» ٢ په دې خبره لوی کاهن حنانيا هغو خلکو ته چې د پولوس په خوا کې ولاړ وو، امر وکړ چې په خوله یې ووهی. ٣ بیا پولوس هغه ته وویل: «خدای به دې ووهي، ای په چونه باندي سپین شوی دېواله. ته ناست یې چې د شریعت له مخې زما په هکله قضاوت وکړې، خو اوس د شریعت خلاف امر کوي چې ما ووهي.» ٤ نو هغو خلکو چې د پولوس په خوا کې ولاړ وو، وویل: «ته د خدای لوی کاهن ته سپکاوی کوي؟» ٥ پولوس ځواب ورکړ: «ای ورونو، زه نه پوهېدم چې هغه لوی کاهن دی. ځکه چې د خدای په کلام کې لیکل شوي دي:

چې د خپل قوم مشر ته بدې خبرې مه کوی.»

٦ کله چې پولوس پوه شو چې د شورا ځینې غړي صدوقیان او ځینې یې فریسیان دي، نو په لوړ اواز یې وویل: «ای ورونو! زه فریسي یم او پلار مې هم فریسي ؤ. زه په دې خاطر محاکمه کېرم چې په دې هیله یم چې مړي به بیا راژوندي کېږي.» ٧ څنگه چې هغه دا خبره وکړه، نو د فریسیانو او صدوقیانو ترمنځ مخالفت پیدا شو او غونډه په دوو ډلو ووېشل شوه. ٨ (ځکه چې صدوقیان د قیامت د ورځې، فرښتو او پېریانو څخه منکر دي، خو فریسیان دا ټول مني.) ٩ په غونډه کې ډېر شورماشور او غوغا پیدا شوه او د فریسیانو د ډلې څخه د شریعت یو څو عالمان راپاڅېدل او په کلکه یې وویل: «مونږ په دې سړي کې هېڅ غلطی نه وینو. کېدای شي چې کوم روح یا فرښتې ورسره خبرې کړې وي.» ١٠ دا مخالفت دومره سخت شو چې قوماندان ووېرېده چې هسې نه هغوی پولوس ټوټې ټوټې کړي، نو عسکرو ته یې امر وکړ چې غونډې ته ورننوځي او پولوس په

زوره د هغوی له منځ نه راوباسي او نظامي قلعه ته یې بوځي.

۱۱) په هماغه شپه څښتن د پولوس په خوا کې ودرېده او ویې ویل: «زړور اوسه! لکه څنگه چې تا په اورشلیم کې زما په هکله شاهدي ورکړه، نو په روم کې هم باید شاهدي ورکړې.»

د پولوس په ضد دسیسه

۱۲) کله چې ورځ شوه، نو ځینې یهودیان سره راټول شول او یوه دسیسه یې جوړه کړه او قسم یې وخور چې ترڅو پورې مو پولوس نه وي وژلی، نو نه به څه خورو او نه به څه څښو. ۱۳) کومو خلکو چې دا دسیسه جوړه کړې وه، شمېر یې د څلوېښتو تنو څخه زیات ؤ. ۱۴) بیا هغوی مشرانو کاهنانو او د قوم مشرانو ته ورغلل او ویې ویل: «مونږ قسم خوړلی دی تر هغې پورې چې پولوس مونږ نه وي وژلی، نو مونږ به هېڅ شی ونه خورو. ۱۵) نو اوس تاسو او د شورا غړي په دې بهانه چې غواړئ د هغه په هکله سم معلومات ترلاسه کړئ، د قوماندان څخه وغواړئ چې پولوس تاسو ته راولي. مونږ دې ته تیار یو چې دلته د رارسېدلو څخه مخکې هغه مړ کړو.»

۱۶) خو د پولوس د خور زوی د دې دسیسې څخه خبر شو او نظامي قلعه ته لاړ او پولوس یې خبر کړ. ۱۷) بیا پولوس یو منصبدار راوغوښت او ورته ویې ویل: «دا ځوان سړی قوماندان ته بوځه، ځکه هغه غواړي چې قوماندان ته کوم څه ووايي.» ۱۸) نو منصبدار هغه ځوان سړی قوماندان ته بوتله او ورته ویې ویل: «زنداني شوي پولوس زه راوغوښتلم او زما څخه یې وغوښتل چې دا ځوان تاسو ته راولم، ځکه چې هغه غواړي تاسو ته څه ووايي.» ۱۹) قوماندان هغه له لاسه ونيو او یو گوښه ځای ته یې بوتله او پوښتنه یې ترې وکړه: «ته څه غواړې چې ماته یې ووايي؟» ۲۰) هغه وویل: «ځینو یهودیانو دسیسه جوړه کړې چې ستاسو څخه وغواړي چې پولوس سبا شورا ته بوځي. هغوی به داسې یوه بهانه وکړي چې غواړي د هغه په هکله سم معلومات ترلاسه کړي. ۲۱) خو د هغوی خبرو ته غوږ مه نیسه، ځکه چې تر څلوېښتو زیات کسان هغه ته په کمین کې ناست دي او قسم یې خوړلی، ترڅو پورې یې چې پولوس مړ کړی نه وي، نو هغوی به نه څه خوري او نه به څه څښي. هغوی همداوس دې کار ته تیار دي او ستا ځواب ته انتظار وباسي.» ۲۲) نو قوماندان هغه ځوان رخصت کړ او هغه ته یې حکم وکړ: «څه چې دې ماته وویل هغه هېچا ته ونه وایي.»

پولوس فيليكس والي ته لېږل كيږي

٢٣) بيا قوماندان خپل دوه تنه منصبداران راوغوښتل او هغوی ته يې وويل: «دوه سوه پياده او اويا تنه سپاره عسکر او دوه سوه نېزه لرونکي تيار کړئ چې نن شپه نهه بجې قيصر يې ته لار شي.» ٢٤) د پولوس دپاره هم يو څو اسونه تيار کړئ چې ورباندې سپور شي او روغ رمټ يې فيليكس والي ته ورسوي.» ٢٥) بيا قوماندان هغه ته يو ليک وليکه چې په کې داسې ليکل شوي وو:

٢٦) «د کلوديوس ليسيلاس له خوا دې ښاغلي فيليكس والي ته سلام وي.» ٢٧) دا سړی يهوديانو نيولی ؤ او نژدې ؤ چې وژلی يې وای. خو کله چې زه خبر شوم هغه يو رومي دی، نو د خپلو عسکرو سره ورغلم او هغه مې ترې خلاص کړ. ٢٨) ما غوښتل په دې پوه شم چې هغوی پرې ولې تور لگولی دی، نو هغه مې د هغوی شورا ته بوتله. ٢٩) زه پوه شوم چې هغه داسې کار نه دی کړی چې د مرگ لايق وي او يا دې په زندان کې واچول شي. کوم تور چې په هغه باندې لگېدلی دی هغه د هغوی د خپل شريعت پورې تړلې خبرې وې. ٣٠) خو کله چې زه خبر شوم چې د هغه د وژلو دپاره دسيسه جوړه شوې ده، نو سمدلاسه مې پرېکړه وکړه چې تاسو ته يې درولېږم او د هغه مدعيانو ته مې امر وکړ چې خپله دعوه دې تاسو ته وړاندې کړي.»

٣١) نو عسکرو د حکم سره سم په هماغه شپه پولوس د انتيپاتريس ښار ته بوتله. ٣٢) په بله ورځ پياده عسکر بېرته خپلې نظامي قلعه ته راستانه شول او سپاره عسکر يې پرېښودل چې د پولوس سره لار شي. ٣٣) کله چې هغوی قيصر يې ته ورسېدل، نو هغه ليک يې والي ته ورساوه او پولوس يې ورته وروسپاره. ٣٤) والي ليک ولوست او د پولوس څخه يې پوښتنه وکړه چې د کوم ولايت څخه دی. کله چې پوه شو چې هغه د قبليقيې څخه دی، ٣٥) نو والي ورته وويل: «زه به هغه وخت ستا دعوه واورم چې کله ستا مدعيان راورسېږي.» بيا هغه امر وکړ چې پولوس دې د هيروديس په ماڼۍ کې وساتل شي.

د فيليكس والي په حضور کې د پولوس محاکمه

۲۴ (۱) پنځه ورځې وروسته لوی کاهن حنانيا د خو تنو مشرانو او د ترټولوس په نوم د يو وکیل سره قيصر يې ته راوړسېدل او د پولوس په ضد يې خپله دعوه والي ته وړاندې کړه. (۲) کله چې پولوس راوغوښتل شو، نو ترټولوس خپله دعوه داسې پيل کړه: «بناغليه، ستاسو د ښه مشرتوب له امله مونږ د دوامدارې سولې څخه برخمن شولو او زموږ د وطن د ښېگڼې دپاره ډېر ضروري اصلاحات روان دي. (۳) مونږ په هرځای کې او په هر وخت کې ستاسو د دې کارونو دپاره د زړه له کومې ډېره مننه کوو. (۴) زه نه غواړم چې ستاسو ډېر وخت ونيسم، نو ستاسو څخه غوښتنه کوم چې د مهربانۍ له مخې زموږ څو خبرو ته غوږ ونيسئ. (۵) مونږ ته معلومه شوې ده چې دا يو شر جوړوونکی سړی دی او په ټوله نړۍ کې د يهوديانو ترمنځ شور او غوغا راپيدا کوي او د ناصريانو د مذهبي ډلې مشر دی. (۶) همدارنگه هغه کونښن کاوه چې د خدای د کور بې عزتي وکړي، خو مونږ هغه ونيوه. [مونږ غوښتل چې د خپل شريعت له مخې هغه محاکمه کړو. (۷) خو ليسياس قوماندان راغی او په زوره يې هغه زموږ نه خلاص کړ (۸) او د هغه مدعيانو ته يې امر وکړ چې ستاسو حضور ته راشي.] که تاسو خپله د پولوس څخه پوښتنه وکړئ، نو پوه به شئ چې زموږ دعوه رښتيا ده.» (۹) بيا نورو حاضر و يهوديانو هم په پولوس باندې همدا تورونه ولگول او ويې ويل چې د ترټولوس ټولې خبرې رښتيا دي.

د فيليكس په حضور کې د پولوس دفاع

(۱۰) والي پولوس ته اشاره وکړه چې خبرې وکړي او پولوس وويل: «زه خبر يم چې ډېر کلونه کيږي تاسو د دې قوم قاضي يئ، نو زه په خوشحالی سره ستاسو په مخکې د خپل ځان څخه دفاع کوم. (۱۱) تاسو ته به خپله معلومه شي چې د دولسو ورځو څخه زيات وخت نه کيږي چې زه اورشليم ته د عبادت کولو دپاره تللی وم. (۱۲) هېچا زه نه يم ليدلی چې د خدای په کور کې مې د چا سره بحث کړی وي يا مې په کنيسې يا مې د ښار په کوم بل ځای کې خلک راپارولي وي. (۱۳) کوم تورونه چې هغوی په ما لگولي دي د هغو په هکله تاسو ته کوم ثبوت نه شي وړاندې کولای. (۱۴) خو زه ستاسو په حضور کې اقرار کوم چې زه د خپلو نیکونو د خدای په عبادت کولو کې د

څښتن عیسی د لارې څخه پیروي کوم چې هغوی یې غلطه بولي. زه په هغو ټولو شیانو چې د موسی په شریعت او د پیغمبرانو په کتابونو کې لیکل شوي دي، عقیده لرم. (۱۵) زه خدای ته همداسې هیله لرم چې دوی یې لري او هغه دا چې نېک او بد خلک به دواړه د قیامت په ورځ له مړو نه راژوندي کیږي. (۱۶) نو زه تل کوبنښن کوم چې د خدای او انسانانو په حضور کې پاک وجدان ولرم.

(۱۷) وروسته له څو کلونو زه اورشلیم ته راغلم چې خپل قوم ته خیرات یوسم او قرباني وکړم. (۱۸) زه د خدای په کور کې د پاکوالي د مراسمو د سرته رسولو څخه وروسته هغوی ولیدم. هلته نه د خلکو گڼه گڼه او نه کومه شور او غوغا وه. (۱۹) خو د اسیا د ولایت ځینې یهودیان چې هلته موجود وو، باید په خپله دلته حاضر شي او که زما په خلاف کوم څه لري، نو خپل تورونه دې وړاندې کړي. (۲۰) یا پرېږدئ چې په خپله دا خلک ووايي کله چې زه د شورا په مخکې ولاړ وم په ما کې کوم جرم پیدا کړ، (۲۱) بې له یو شي چې کله زه د هغوی په مخکې ولاړ وم او په لوړ اواز مې وویل: «زه نن له دې امله محاکمه کېږم چې په دې عقیده یم چې مړي به بیا راژوندي کیږي.»

(۲۲) خو فیلیکس چې د څښتن عیسی د لارې نه ښه خبر ؤ، نو محاکمه یې وځنډوله او ویې ویل: «کله چې لیسایس قوماندان راوړسېده، نو بیا به زه ستاسو د دعوي په هکله خپله پرېکړه وکړم.» (۲۳) هغه یو منصبدار ته امر وکړ چې پولوس تر نظارت لاندې ونیسي او هغه ته لږ څه ازادي ورکړي او د هغه ملگرو ته چې د هغه د اړتیاوو د پوره کولو دپاره ځي او راځي، اجازه ورکړي.

پولوس د فیلیکس او دروسیلې په حضور کې

(۲۴) څو ورځې وروسته فیلیکس د خپلې ښځې دروسیلې سره چې یهودی وه، راغی. هغه پولوس راوغوښت او د هغه خبرې یې چې په عیسی مسیح باندې د ایمان راوړلو په هکله کولې، واورېدلې. (۲۵) خو کله چې پولوس د عدالت، په خپل نفس باندې د واک لرلو او د قیامت د ورځې په هکله خبرې کولې، نو فیلیکس ووېرېده او ویې ویل: «د اوس دپاره همدومره بس دی. کله چې یو مناسب وخت پیدا شو بیا به دې راوغواړم.» (۲۶) په همدې وخت کې هغه په دې هیله ؤ چې پولوس به ورته رشوت ورکړي او له همدې امله به یې هغه هر وخت راغوښته او خبرې به یې ورسره کولې.

٢٧) کله چې دوه کاله تېر شول، نو پورکيوس فستوس د فيليکس په ځای والي وټاکل شو. فيليکس د يهوديانو د خوشحالولو دپاره پولوس په زندان کې پرېښود.

د رومي امپراتور څخه د پولوس غوښتنه

٢٥) کله چې فستوس قيصريې ته د والي په توگه راغی، نو درې ورځې وروسته اورشليم ته لاړ. (٢) - (٣) هلته مشرانو کاهنانو او د يهوديانو مشرانو د پولوس په خلاف خپله دعوه هغه ته وړاندې کړه. هغوی د فستوس څخه غوښتنه وکړه چې ورباندې مهرباني وکړي او پولوس اورشليم ته راوغواړي. ځکه چې هغوی ورته دسيسه جوړه کړې وه چې کمين ورته ونيسي او په لاره کې يې ووژني. (٤) فستوس ځواب ورکړ: «پولوس په قيصريه کې بندي ساتل شوی دی او زه په خپله ډېر زر بېرته هلته ورځم. (٥) نو ستاسو مشران دې زما سره قيصريې ته لاړ شي او که هغه کوم غلط کار کړی وي، نو دعوه دې پرې وکړي.»

٢٦) فستوس د اتو يا لسو ورځو دپاره په اورشليم کې پاتې شو او بيا قيصريې ته لاړ. په بله ورځ هغه په محکمه کې په خپلې چوکۍ باندې کښېناست او امر يې وکړ چې پولوس راوولي. (٧) کله چې پولوس راغی، نو هغه يهوديان چې د اورشليم څخه راغلي وو د هغه څخه شاوخوا راتاو شول او په هغه باندې يې ډېر سخت توروونه ولگول چې ثابتولی يې نه شول. (٨) پولوس د خپل ځان څخه دفاع وکړه او وېي ويل: «ما نه د يهوديانو د شريعت په خلاف، نه مې د خدای د کور او نه مې د امپراتور په خلاف کوم غلط کار کړی دی.» (٩) خو فستوس غوښتل چې يهوديان خوشحاله کړي، نو د پولوس څخه يې پوښتنه وکړه: «ايا ته غواړې چې اورشليم ته لاړ شې او د دې توروونو له امله چې درې باندې لگېدلي دي په هغه ځای کې زما په حضور کې ستا محاکمه وشي؟» (١٠) پولوس په ځواب کې وويل: «زه همداوس د امپراتور په محکمه کې يعنې هغه ځای کې چې بايد زما قضيه په کې وچلېږي، ولاړ يم. تاسو ته ښه معلومه ده چې ما د يهوديانو په خلاف کوم جرم نه دی کړی. (١١) که چېرې زه مجرم يم او داسې کار مې کړی وي چې د مرگ د سزا لايق يم، نو د مرگ څخه نه تښتم. خو که چېرې هغه توروونه چې د دې يهوديانو له خوا په ما لگېدلي دي رښتيا نه وي، نو هېڅوک حق نه لري چې ما هغوی ته په لاس ورکړي. زه امپراتور ته عرض کوم چې خپله دې زما د

قضیې په هکله پرېکړه وکړي.» (۱۲) بیا فستوس د خپلو مشاورانو سره د مشورې کولو نه وروسته په ځواب کې وویل: «دا چې تا امپراتور ته عرض کړی دی، نو امپراتور ته به لار شې.»

پولوس د اگریپاس او برنیکی په حضور کې

(۱۳) خو ورځې وروسته اگریپاس پاچا او د هغه خور برنیکی قیصرې ته راغلل چې فستوس ته هرکلی ووايي. (۱۴) هغوی د خو ورځو دپاره هلته پاتې شول، نو فستوس د پولوس قضیه پاچا ته وړاندې کړه او ویې ویل: «دلته یو سړی دی چې فیلیکس په زندان کې پرېښی دی. (۱۵) کله چې زه اورشلیم ته لاړم، نو د مشرانو کاهنانو او نورو یهودي مشرانو په هغه باندې توروڼه ولگول او زما څخه یې وغوښتل چې هغه ته سزا ورکړم. (۱۶) خو ما هغوی ته ځواب ورکړ چې دا د رومیانو دود او دستور نه دی چې یو تورن سړی دې خپلو مدعیانو ته په لاس ورکړي، تر هغې چې هغه د خپلو مدعیانو سره مخامخ نه کړي او هغه ته دا موقعه ورنه کړي چې د لگول شویو توروڼو په وړاندې د خپل ځان څخه دفاع وکړي. (۱۷) کله چې هغوی دلته راغلل، نو ځنډ مې ونه کړ او په بله ورځ په محکمه کې کښېناستم او امر مې وکړ چې هغه راولي. (۱۸) کله چې د هغه مدعیان پاڅېدل چې خبرې وکړي، هغوی ونه شو کولای چې هغه په هغو جرمونو باندې چې زما په خیال کې هم نه وو، ملامته کړي. (۱۹) هغوی د خپل دین او د یو سړي په هکله چې عیسی نومېږي او مړ شوی دی، د نظر اختلاف درلود او پولوس دعوه کوي چې هغه ژوندی دی. (۲۰) زه زړه نازړه وم چې څنگه د دې موضوع په هکله څېړنه وکړم، نو د پولوس څخه مې پوښتنه وکړه چې ایا ته غواړې چې اورشلیم ته لاړ شې او هلته دې قضیه وڅېړل شي. (۲۱) خو پولوس غوښتنه وکړه تر هغې پورې چې امپراتور د هغه د قضیې په هکله خپله پرېکړه نه وي کړې، هغه دې تر نظارت لاندې وساتل شي. نو ما امر وکړ، ترڅو پورې چې هغه امپراتور ته لېږم هغه دې بندي وساتل شي.» (۲۲) اگریپاس فستوس ته وویل: «زه غواړم چې په خپله د دې سړي خبرې واورم.» فستوس ځواب ورکړ: «سبا به د هغه خبرې واورې.»

(۲۳) په بله ورځ اگریپاس او برنیکی په زیات شان او شوکت سره راغلل او د قوماندانانو او د ښار د مشرانو سره دربار ته ننوتل. بیا فستوس امر وکړ او پولوس یې حاضر کړ. (۲۴) بیا فستوس وویل:

«ای اگریاس پاچا او ټولو حاضرینو! تاسو دا سړی وینی چې ټولو یهودیانو که دلته دي او که په اورشلیم کې دي، ورڅخه ماته شکایت کړی دی. هغوی چينغې وهلې چې دا سړی باید ژوندی پاتې نه شي. (۲۵) خو زما په نظر هغه کوم داسې کار نه دی کړی چې د مرگ سزا دې ورکړای شي. څرنګه چې هغه خپله عرض وکړ چې امپراتور دې د هغه د قضیې په هکله پرېکړه وکړي، نو ما پرېکړه وکړه چې هغه روم ته ولېږم. (۲۶) خو د هغه په هکله زما سره کوم ځانګړی څه شی نشته چې امپراتور ته یې ولیکم. نو هغه مې تاسو ټولو او په ځانګړې توګه ستاسې اگریاس پاچا حضور ته راوست، ترڅو د هغه د قضیې تر څپرلو وروسته وکولای شم هغه ته یو څه ولیکم. (۲۷) ځکه چې زما په نظر دا خبره سمه نه ده چې یو بندي یې له کومو ښکاره توروونو امپراتور ته ولېږم.»

د اگریاس په حضور کې د پولوس دفاع

۲۶ (۱) اگریاس پولوس ته وویل: «تاته اجازه درکول کيږي چې د خپل ځان څخه دفاع وکړي.» نو پولوس خپل لاس پورته کړ او د خپل ځان څخه یې داسې دفاع وکړه: (۲) «ای پاچا، زه خپل ځان بختور ګنم چې نن ستاسو په حضور کې ولاړ یم او د هغو ټولو توروونو په خلاف چې د یهودیانو له خوا په ما لګېدلي دي، د خپل ځان څخه دفاع کوم. (۳) په ځانګړې توګه څرنګه چې تاسو د یهودیانو د ټولو دودونو او د هغوی ترمنځ چې کوم اختلافات موجود دي، د هغو ټولو سره بلد یئ. نو تاسو ته سوال کوم چې په پوره صبر او حوصلې سره زما خبرو ته غور ونیسئ.

(۴) ټول یهودیان پوهیږي چې ما د ځوانۍ د وخت نه د خپلو خلکو سره او په اورشلیم کې څنګه ژوند تېر کړی دی. (۵) هغوی ما له پخوا څخه پېژني او که چېرې هغوی وغواړي، نو کولای شي تصدیق کړي چې زه د فریسیانو د ډلې غړی وم چې دا زمونږه یوه ډېره سرسخته مذهبي ډله ده. (۶) اوس د دې دپاره چې د خدای د هغې وعدې په هیله یم چې زمونږ د نیکونو سره یې کړې ده، محاکمه کېږم. (۷) دا هغه وعده ده چې زمونږ د خلکو دولس قبیلې د هغې د پوره کېدلو په هیله شپه او ورځ عبادت کوي. ای پاچا! د همدې هیلې په خاطر یهودیان په ما باندې توروونه لګوي. (۸) تاسو هر یو ته دا ولې ناشونې ښکاري چې خدای مړي راژوندي کولای شي؟ (۹) یو وخت ما خپله داسې فکر کاوه هرڅه چې کولای شم باید د ناصري عیسی د نوم سره د مخالفت کولو دپاره یې

وکړم. (۱۰) ما په اورشلیم کې همداسې وکړل. د مشرانو کاهنانو څخه مې واک او اختیار ترلاسه کړ او ډېر ایمانداران مې زندان ته واچول او کله به چې هغوی ته د مرگ سزا ورکول کېدله، نو ما به هم د هغوی په خلاف رایه ورکوله. (۱۱) خو څو ځلې مې هغوی ته په کنیسو کې سزا ورکړې ده او کونښن مې کاوه چې هغوی دې ته مجبور کړم چې د خپلې عقیدې څخه منکر شي. زما قهر او غضب تر دې حده پورې ورسېده چې حتی هغوی پسې به د نورو هېوادونو ښارونو ته تللم چې هغوی وځوروم.

پولوس د خپل ایمان راوړلو په هکله خبرې کوي

(۱۲) یوه ورځ زه د هغه واک او حکم له مخې چې د مشرانو کاهنانو له خوا راکړل شوی ؤ، د یو کار پسې دمشق ته روان وم. (۱۳) ای پاچا! کله چې زه د غرمې په وخت کې په لاره روان وم، نو ما یوه رڼا ولیدله چې د لمر څخه هم زیاته روښانه وه او د اسمان څخه راروانه وه او په ما او زما د سفر په ملگرو باندې وځلېدله. (۱۴) مونږ ټول په ځمکه باندې راوړلوېدلو. بیا مې په عبراني ژبه کې یو اواز واورېد چې ماته یې وویل: «ای شاووله، ای شاووله، ته ولې ما ځوروي؟ دا یو بې‌گټې کار دی چې د خپل بادار په وړاندې ودرېږي.» (۱۵) ما پوښتنه وکړه: «ای څښتنه، ته څوک یې؟» او څښتن وویل: «زه عیسی یم، یعنې هغه څوک چې ته یې ځوروي.» (۱۶) خو اوس پاڅېره او په خپلو پښو ودرېره. زه تاته د دې دپاره رابښکاره شوم چې تا خپل خدمتگار وټاکم او څه چې دې زما څخه ولیدل او هغه څه چې په راتلونکې کې به یې درته وښایم د هغو په هکله به شاهدې ورکړې. (۱۷) زه به تا د اسراییلو د قوم او غیریهودیانو څخه وژغورم. زه تا هغوی ته لېږم (۱۸) چې د هغوی سترگې خلاصې کړي، ترڅو هغوی د تیاري څخه رڼا ته او د شیطان د واکمنۍ څخه یې د خدای خواته راوړوي، ترڅو په ما باندې د ایمان راوړلو په وسیله د هغوی گناهونه وبخښل شي او د خدای په سپېڅلو خلکو کې شامل شي.»

پولوس د خپلو خدمتونو په هکله خبرې کوي

(۱۹) نو ای پاچا! ما د هغه حکم څخه چې په اسماني رویا کې راته وشو، سرغړونه نه ده کړې. (۲۰) ما لومړی په دمشق او اورشلیم کې او بیا په ټوله یهودیه کې او همدارنگه غیریهودیانو ته مې اعلان

وګر چې د خپلو ګناهونو څخه توبه وباسي، د خدای خواته راوګرځي او داسې کارونه وکړي چې ثابته کړي چې هغوی توبه ويستلې ده. (۲۱) له همدې امله ځينو يهوديانو زه د خدای په کور کې ونيولم او کونښن يې کاوه چې ما ووژني. (۲۲) خو تر نن ورځې پورې خدای وساتلم او دلته ولاړ يم او ټولو لوبو او وړو ته شاهدي ورکوم. زه يوازې هغه څه وایم چې موسی او نورو پيغمبرانو ويلي دي چې پېښ به شي، (۲۳) يعنې دا چې مسيح بايد کړاونه وزغمي او لومړنی کس به وي چې د مړو څخه به راژوندي شي او يهوديانو او غيريهوديانو دواړو ته به د خلاصون د رڼا اعلان وکړي.»

پولوس اګريپاس ته د مسيحيت بلنه ورکوي

(۲۴) پولوس لا د خپل ځان څخه د دفاع په خاطر خبرې کولې چې فستوس چيغې کړې: «ای پولوسه، ته لېونی يې! په ډېرو لوستلو لېونی شوی يې.» (۲۵) پولوس په ځواب کې وويل: «نه بناغلیه! زه لېونی نه يم. زه په هوش يم او رښتیا او معقولې خبرې کوم. (۲۶) پاچا په دې ښه خبر دی او زه د هغه سره په زړورتیا سره خبرې کوم. زه په دې باندې ډاډه يم چې دا ټولې پېښې تاسو ته معلومې دي، ځکه چې هغه په کوم پټ ځای کې نه دي شوي. (۲۷) ای پاچا! ایا تاسو په پيغمبرانو باندې عقیده لرئ؟ زه پوهېږم چې تاسو ورباندې عقیده لرئ.» (۲۸) اګريپاس پولوس ته وويل: «ته فکر کوې چې دومره زړ به ما مسيحي کړې؟» (۲۹) پولوس وويل: «که لږ وخت ونيسي يا ډېر، خو زه خدای ته دعا کوم چې يوازې تاسو نه بلکې هغه ټول خلک چې نن زما خبرې اوري، زما په شان شي، بې له شکه زما په شان په زولنو کې نه.»

(۳۰) بيا پاچا پاڅېد او والي، برنيکی او نور خلک چې د هغوی سره ناست وو، هم پاڅېدل. (۳۱) کله چې هغوی ووتل، نو يو بل ته يې سره وويل: «دې سړي داسې کوم کار نه دی کړی چې د مرګ يا زندان ته د اچولو وړ وي.» (۳۲) اګريپاس فستوس ته وويل: «که چېرې دې سړي امپراتور ته عرض نه وای کړی، نو ازادېدلی شو.»

پولوس په کشتی کې روم ته بېول کېږي

۲۷ ﴿۱﴾ کله چې دا پرېکړه وشوه چې مونږ به په کشتۍ کې ایټالیا ته ځو، نو هغوی پولوس او ځینې نور بندیان یولیوس ته چې د روم د امپراتور د لښکرو د کنډک یو منصبدار ؤ، وسپارل. ﴿۲﴾ بیا مونږ د ادرامیتینې په کشتۍ کې چې د اسیا د ولایت بندرونو ته روانه وه، سپاره شولو. زمونږ سره یو مقدوني سړی چې ارسترخوس نومېده او د تسالونیکيې څخه ؤ، هم ملگری ؤ. ﴿۳﴾ په بله ورځ مونږ د صیدون د ښار بندر ته ورسېدلو. یولیوس په پولوس مهربانه شو او هغه ته یې اجازه ورکړه چې خپلو ملگرو ته ورشي او چې کوم شي ته اړتیا ولري، هغوی یې ورته ورکړي. ﴿۴﴾ مونږ د صیدون څخه روان شولو، خو له دې امله چې باد مونږ ته مخامخ لگېده، نو د قبرس د جزیرې په بلې خوا لاړو، ځکه چې هلته باد نه لگېده. ﴿۵﴾ کله چې مونږ د قیلیقيې او پمفیلیې د بحیرو څخه تېر شولو، نو د میرا ښار ته چې د لیکیا په ولایت کې دی، ورسېدلو. ﴿۶﴾ په هغه ځای کې هغه منصبدار د سکندریې یوه کشتۍ پیدا کړه چې ایټالیا ته روانه وه او مونږ یې په هغې کې سپاره کړو. ﴿۷﴾ تر ډېرو ورځو پورې مونږ ورو ورو تللو او په ډېر تکلیف سره قنیدوس ته ورسېدلو. څرنگه چې باد مونږ ته مخامخ لگېده، نو بلې خواته مو حرکت وکړ او د کریت د جزیرې په هغې خوا چې د باد څخه پناه وه، روان شولو او د سلمونيې د سیمې څخه تېر شولو. ﴿۸﴾ په سختۍ سره د بحیرې په غاړه تللو او یو ځای ته ورسېدلو چې د «خوندي بندر» په نوم یادېده او د لسایې ښار ته نژدې ؤ.

﴿۹﴾ هلته مونږ زیات وخت له لاسه ورکړ او زمونږ دپاره نور سفر کول خطرناک ؤ، ځکه چې د کفارې ورځ تېره شوې وه. نو پولوس هغوی ته دا مشوره ورکړه: ﴿۱۰﴾ «ای ملگرو، ماته ښکاري چې د دې ځای نه وروسته به زمونږ سفر خطرناک وي. یوازې کشتۍ او د هغې بار ته به لوی تاوان ونه رسیږي بلکې زمونږ ژوند ته به هم خطر وي.» ﴿۱۱﴾ خو هغه منصبدار د پولوس په ځای د کشتۍ د مشر او د کشتۍ د خاوند خبرو ته زیات غورځول. ﴿۱۲﴾ څرنگه چې هغه بندر د ژمي تېرولو دپاره مناسب نه ؤ، نو د هغوی څخه زیاتو یې دا پرېکړه وکړه چې له هغه ځای څخه حرکت وکړي او کونښنې وکړي چې فینکاس ته ورسېږي او ژمی هلته تېر کړي. فینکاس په کریت کې یو بندر دی چې جنوب لوېدیځ او شمال لوېدیځ خواته مخامخ دی.

په بحیره کې توفان

١٣) كله چې د جنوب له خوا نری نری باد راوالوت، نو هغوی فکر وکړ چې خپل مقصد ته ورسېدل. نو هغوی د کشتی لنگر راکش کړ او د کریت په غاړه روان شول. ١٤) خو ډېر وخت نه و تېر شوی چې یو توفاني باد چې د «شمال ختیځ» د باد په نوم یادېږي، د جزیرې څخه زمونږ خواته راوالوت. ١٥) کشتی په توفان کې راگېره شوه او د دې امکان نه و چې د باد مخالف طرف ته لاړه شي، نو مونږ نوره هڅه ونه کړه او پرې مو بڼودله چې کوم طرف ته چې باد لگېږي هماغې خواته کشتی بوځي. ١٦) مونږ د کاودا په نوم د یوې کوچنۍ جزیرې طرف ته چې د باد څخه پناه وه، روان شولو. په ډېرې سختۍ سره مو وکولای شول چې هغه کوچنۍ کشتی خوندي وساتو. ١٧) هغه کوچنۍ کشتی یې لویې کشتی ته وڅېړوله او لویه کشتی یې گردچاپېره په رسیو باندې وتړله. هغوی وپېرېدل چې د سیرتیس په شگو کې به ونښلي. هغوی د کشتی لنگر رابښکته کړ او کشتی یې پرېښودله چې باد یې بوځي. ١٨) په بله ورځ چې ډېر سخت توفان و، نو هغوی د کشتی یو څه بار اوبو ته وغورځاوه. ١٩) خو په درېمه ورځ یې د کشتی سامان په خپلو لاسونو بحیرې ته وغورځاوه. ٢٠) تر ډېرو ورځو پورې مونږ نه لمر ولیده او نه ستوري او سخت باد لگېده او نور زمونږ د خلاصون هېڅ هیله نه وه.

٢١) په کشتی کې ناستو خلکو تر ډېره وخته پورې هېڅ شی نه وو خوړلي، نو پولوس د هغوی په مخکې ودرېده او ویې ویل: «ای ملگرو، تاسو باید زما خبره منلې وای او د کریت څخه مو حرکت نه وای کړی، نو د دې زیان او تاوان څخه به ساتل شوي وای. ٢٢) خو اوس تاسو ته مشوره درکوم چې زړور اوسئ! په تاسو کې به هېڅوک هم خپل ژوند له لاسه ورنه کړي، خو کشتی به ټوټې ټوټې شي، ٢٣) ځکه چې پرون شپه د هغه خدای فرېښته چې زه د هغه یم او د هغه عبادت کوم، ماته راغله او زما په څنګ کې ودرېدله ٢٤) او ویې ویل: «پولوسه! مه وپېرېره، ځکه چې ته باید د امپراتور په مخکې ودرېږې او خدای به په خپل فضل سره ستا په خاطر د هغو ټولو کسانو ژوند چې تا سره په کشتی کې دي، وژغوري.» ٢٥) نو ای خلکو، زړور اوسئ! ځکه چې زه په خدای ایمان لرم. لکه څنګه چې ماته ویل شوي دي، همداسې به وشي. ٢٦) خو مونږ به د جزیرې په غاړه وغورځول شو.»

٢٧) دا څوارلسمه شپه وه چې مونږ د مدیترانې په بحیره کې د توفان له امله یوې خوا او بلې خواته

وړل کېدلو. خو نژدې نیمه شپه وه چې کشتیوانانو دا گومان وکړ چې وچې ته ورنژدې کېږي. (۲۸)

هغوی د اوبو ژوروالی اندازه کړ او ویې لیدل چې څلوېښت متره ؤ او د لږې فاصلې څخه وروسته یې چې بیا اندازه واخیستله، نو دېرش متره وه. (۲۹) هغوی وپېرېدل هسې نه چې د گټانو سره ولگېږي، نو د کشتی له شا نه یې څلور لنگرونه واچول او دعا یې وکړه چې زر سبا شي. (۳۰) کشتیوانانو کوبښن کاوه چې د کشتی څخه وتښتي او هغوی په دې بهانه چې غواړي د کشتی د مخکیني برخې یو څو لنگرونه واچوي، کوچنی کشتی یې بحیرې ته ښکته کړه. (۳۱) خو پولوس هغه منصبدار او عسکرو ته وویل: «که چېرې کشتیوانان په کشتی کې پاتې نه شي، نو ستاسو څخه به هېڅوک هم ونه ژغورل شي.» (۳۲) نو عسکرو د کوچنی کشتی طنابونه پرې کړل او هغه یې پرېښودله چې په بحیره کې لاړه شي.

(۳۳) د لمخاته څخه مخکې پولوس د ټولو څخه وغوښتل چې یو څه شی وخوري. هغه وویل: «نن څوارلسمه ورځ ده چې تاسو دومره پرېشانه یئ چې هېڅ شی مو نه دي خوړلي. (۳۴) نو له دې امله تاسو ته سوال کوم چې لږ خواړه وخورئ، ځکه چې تاسو ورته اړتیا لرئ د دې دپاره چې ژوندي پاتې شئ. په تاسو کې به د هېچا د سر یو وینښته هم کم نه شي.» (۳۵) کله چې پولوس دا خبره وکړه، بیا یې لږه ډوډی راواخیستله، د ټولو په مخکې یې د خدای شکر وکړ، هغه یې ماته کړه او په خوړلو یې پیل وکړ. (۳۶) هغوی ټولو همت پیدا کړ او خواړه یې وخوړل. (۳۷) په کشتی کې مونږ ټول دوه سوه او شپږ اویا تنه وو. (۳۸) کله چې هغوی ټول ماړه شول، نو ټول غنم یې بحیرې ته ورگوزار کړل چې کشتی سپکه شي.

د کشتی ټوټې ټوټې کېدل

(۳۹) کله چې سهار شو، نو کشتیوانانو وچه ځمکه ونه پېژندله، خو هغوی د خلیج غاړه ولیدله او پرېکړه یې وکړه چې که کېدای شي نو کشتی به په هغه ځای باندې وخپړوو. (۴۰) نو هغوی هغه طنابونه چې لنگرونه پرې تړل شوي وو، پرېکړل او هغه یې په بحیره کې پرېښودل او په هماغه وخت کې یې د کشتی د راشپېلونو طنابونه سست کړل. بیا هغوی د کشتی د مخکیني برخې بادوان د باد خواته پورته کش کړ او کشتی د بحیرې غاړې ته روانه شوه. (۴۱) خو کشتی د اوبو لاندې د شگو د

غونډۍ سره ولگېدله او هلته ونښتله. د کشتۍ مخکینۍ برخه ډېره سخته ولگېدله او حرکت یې نه شو کولای، خو وروستۍ برخه یې د سختو څپو له امله ټوټې ټوټې شوه.

٤٢) عسکرو پرېکړه وکړه چې ټول بندیان به ووژنو، هسې نه چې په لامبو وهلو وتښتي. ٤٣) خو هغه منصبدار غوښتل چې پولوس وژغوري، نو هغوی یې د دې کار څخه منع کړل. هغه امر وکړ چې اول دې هغه کسان چې لامبو وهلی شي، ځانونه اوبو ته وغورځوي او وچې ته دې ځانونه ورسوي. ٤٤) او نورو ته یې وویل چې په تختو او یا د کشتۍ په ټوټو باندې دې هغوی پسې ورشي. په دې ډول مونږ ټول روغ رمټ وچې ته ورسېدلو.

پولوس د مالټا په جزیره کې

٢٨) ١) کله چې مونږ روغ رمټ د بحیرې غاړې ته ورسېدلو، نو پوه شولو چې دا د مالټا په نوم جزیره ده. ٢) د هغه ځای خلکو په مونږ ډېره مهرباني وکړه او څرنگه چې هوا سپره وه او باران ورېده، نو اور یې راته بل کړ او مونږ ټولو ته یې تود هرکلی ووايه. ٣) پولوس یو څه لرگي راټول کړل او هغه یې اور ته واچول او د اور د گرموالي له امله یو زهرجن مار راووت او د هغه د لاس پورې ونښته. ٤) کله چې د هغه ځای خلکو ولیدل چې د پولوس په لاس پورې مار ځوړند دی، نو یو بل ته یې سره وویل: «دا سړی به خامخا قاتل وي. که څه هم هغه له بحیرې څخه وژغورل شو، خو الهي عدالت به هغه ژوندی پرېږدي.» ٥) خو پولوس هغه مار اور ته ورگوزار کړ او کوم زیان ورته ونه رسېده. ٦) هغوی په دې تمه وو چې پولوس به زر وپرسیږي او یا به ناڅاپه راولوړي او مړ به شي. خو کله چې هغوی ډېر انتظار وویست او ویې لیدل چې په هغه باندې هېڅ هم ونه شول، نو فکرونه یې بدل شول او ویې ویل: «دا هم یو خدای دی.»

٧) هغه ځای ته نژدې د هغې جزیرې د حاکم پوبلیوس ځمکې وې. هغه په مهرباني سره مونږ ته هرکلی ووايه او درې ورځې یې په خپل کور کې مېلمانه کړو. ٨) هغه وخت د پوبلیوس پلار ناروغه پروت ؤ. هغه تبه لرله او د پیچ په ناروغۍ اخته ؤ. پولوس د هغه کوټې ته ننوت، د هغه دپاره یې دعا وکړه، خپل لاس یې ورباندې کېښود او هغه ته یې شفا ورکړه. ٩) کله چې دا کار وشو، نو

د جزيرې نور ناروغان هم راغلل او روغ شول. (۱۰) هغوی مونږ ته ډېر سوغاتونه راکړل او کله چې مونږ غوښتل لاړ شو، نو کومو شيانو ته چې په سفر کې مو ورته اړتيا لرله، هغه يې مونږ ته کشتی ته راوړل.

روم ته د پولوس رسېدل

(۱۱) درې مياشتې وروسته د سکندريې په يوه کشتی کې چې د دوه غبرگوني خدايانو کيستر او پولوکس توږل شوې مجسمې ورباندې لگېدلې وې او ژمی يې په هغې جزيرې کې تېر کړی ؤ، لاړو. (۱۲) مونږ د سراکيوس ښار ته ورسېدلو او درې ورځې هلته پاتې شولو. (۱۳) بيا د هغه ځای څخه په کشتی کې روان شولو او د ريغيون ښار ته ورسېدلو. بيا يوه ورځ وروسته جنوبي بادونه پيل شول او په دوو ورځو کې د پوتیولي بندر ته ورسېدلو. (۱۴) په هغه ځای کې مونږ ځينې ايمانداران وليدل او هغوی زمونږ څخه وغوښتل چې د يوې هفتې دپاره ورسره پاتې شو. په دې ډول مونږ روم ته ورسېدلو. (۱۵) کله چې د روم ايمانداران زمونږ د راتللو څخه خبر شول، نو هغوی د ايباس تر بازاره او هغه ځای پورې چې د درې مېلمستونونو په نوم يادېده، زمونږ ليدلو ته راغلل. کله چې پولوس هغوی وليدل، نو د خدای شکر يې وويست او زړور شو. (۱۶) کله چې مونږ روم ته ورسېدلو، نو پولوس ته اجازه ورکړل شوه چې د يو رومي عسکر سره چې د هغه ساتنه يې کوله، په يو شخصي کور کې واوسېږي.

پولوس په روم کې وعظ کوي

(۱۷) درې ورځې وروسته پولوس د هغه ځای د يهوديانو مشران غونډې ته راوغوښتل. کله چې هغوی سره راټول شول، نو ورته ويې ويل: «ای زما ورونو، که څه هم ما د خپلو خلکو او د خپلو نیکونو د دودونو او دستورونو په خلاف کوم کار نه دی کړی، خو بياهم زه په اورشليم کې بندي شوم او روميانو ته وسپارل شوم. (۱۸) کله چې روميانو زما څخه خپرني وکړې نو غوښتل يې چې ما ازاد کړي، ځکه هغوی پوه شول چې ما داسې کوم کار نه دی کړی چې د مرگ سزا دې راته راکړل شي. (۱۹) خو کله چې د يهوديانو مشرانو مخالفت وکړ، نو زه دې ته مجبور شوم چې امپراتور ته عرض وکړم. بې له شکه ما سره هېڅ داسې څه نشته چې د خپل قوم په خلاف يې ووايم. (۲۰) نو له دې

امله مې راوغوښتلې چې تاسو ووينم او خبرې درسره وکړم چې زه د هغه چا په خاطر په زولنو تړل شوی يم چې د اسرايلو خلک ورته هيله مند دي.» (۲۱) يهودي مشرانو ځواب ورکړ: «مونږ ته ستا په هکله له يهوديې څخه کوم ليک نه دی رارسېدلی او نه زمونږ د يهودي ورونو څخه کوم څوک دلته راغلی دی چې ستا په هکله يې مونږ ته خبر راوړی وي او يا يې ستا په هکله کومه بده خبره کړې وي.» (۲۲) خو مونږ غواړو چې ستا نظر واورو، ځکه مونږ پوهېږو چې خلک په هرځای کې د دې ډلې په خلاف خبرې کوي.»

(۲۳) نو هغوی د پولوس سره يوه ورځ وټاکله او ډېر خلک د هغه کور ته راغلل. د سهار نه تر ماښامه پورې پولوس د هغوی سره د خدای د پاچاهۍ په هکله خپل پيغام بيان کړ او شاهدي يې ورکړه او کونښن يې وکړ چې د موسی د شريعت او د پيغمبرانو له کتابونو څخه په کار اخيستلو سره هغوی د عيسی په هکله قانع کړي. (۲۴) ځينې د هغه په خبرو قانع شول، خو نورو ورباندې باور ونه کړ. (۲۵) هغوی په خپل منځ کې سره بې اتفاقه شول او روان شول. خو له تگ څخه مخکې پولوس دا خبره وکړه: «روح القدس د اشعيا نبي په وسيله ستاسو نيکونو ته څنگه ښه ويلي دي:

(۲۶) دې قوم ته ورشه او ورته ووايه:

تاسو به بيا بيا اورئ، خو پوه به نه شئ. تاسو به گورئ، خو څه به نه وينئ، (۲۷) ځکه چې د دې خلکو زړونه سخت شوي دي او په غوږونو درانه شوي او سترگې يې پټې شوې دي. که نه، نو سترگو به يې ليدل، غوږونو به يې اورېدل، په زړونو کې به پوهېدل او ماته به بېرته راکرځېدلې وای او ما به شفا ورکړې وای.

(۲۸) نو بيا پوه شئ چې دغه د خلاصون پيغام د خدای له خوا غير يهوديانو ته لېږل شوی دی او هغوی به يې مني.» [(۲۹) کله چې پولوس خپلې خبرې پای ته ورسولې، نو يهوديان لارل او په خپل منځ کې يې سره بحث وکړ.]

(۳۰) پولوس دوه کاله په يو کرايي کور کې اوسېده او هرڅوک چې به د هغه د ليدلو دپاره راتللو، نو هرکلی به يې ورته ويل. (۳۱) هغه د خدای د پاچاهۍ په هکله وعظ کاوه او د څښتن عيسی مسيح

په هکله يې په زړورتيا او په ازادانه توگه تعليم ورکاوه.